

ΔΙΚΗ 17Ν

ΤΕΤΑΡΤΗ 11 ΙΟΥΝΙΟΥ 2003

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΕΩΣ: 09:00

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΜΙΧΑΗΛ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

Α' ΜΕΡΟΣ

09:00 – 11:00

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Καλή σας ημέρα. Επαναλαμβάνεται η συνεδρίαση που έχει διακοπεί. Αρχίζουμε με μάρτυρες υπεράσπισης. Οι μάρτυρες πολιτικής αγωγής που απουσιάζουν, τυπικά εκφωνούνται. Ο κ. Σπυρίδων Βάγιας, απών. Ο κ. Τριανταφυλλάκης Νικόλαος, απών. Ο κ. Τριανταφυλλάκης Στυλιανός, απών. Ο κ. Καπράνος έχει εξεταστεί.

Οπότε μπαίνουμε πρώτα στους γενικούς μάρτυρες υπεράσπισης. Ο κ. Γεώργιος Καραμπελιάς, απών. Ο κ. Παναγιώτης Φωτόπουλος, ο κ. Ευάγγελος Πισιάς, ο κ. Κώστας Σταματόπουλος, ο κ. Βιτσέντζο Ρουτζιέρο, απόντες. Ο κ. Ρομπέρτο Μπεργκάλι, απών.

Του κ. Κουφοντίνα: Ο κ. Νίκος Γιαννόπουλος απών. Ο κ. Γεώργιος Καραμπελιάς ήρθε, είναι και γενικός μάρτυρας και μάρτυρας υπεράσπισης του κ. Κουφοντίνα. Είστε ο κ. Καραμπελιάς. Τα υπόλοιπα στοιχεία σας;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Γεώργιος του Κωνσταντίνου, έτος γέννησης 1946.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Επάγγελμα;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Εκδότης – συγγραφέας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κατοικείτε στην Αθήνα. Έχετε προταθεί και θέλετε να εξεταστείτε βέβαια ως μάρτυρας.

«Ορκίζομαι να πω την αλήθεια».

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ορκίζομαι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Βέβαια εδώ δεν δικάζουμε Οργανώσεις, δικάζουμε άτομα όπως ξέρετε και άτομα για συγκεκριμένες κατηγορίες. Ό,τι ξέρετε μπορείτε να μας το πείτε.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Το ζήτημα είναι να δούμε, δεδομένου ότι πρόκειται για μία δίκη η οποία όπως ξέρετε πολύ καλά έχει συγκλονίσει την ελληνική κοινωνία και συζητιέται ακόμα και υπερατλαντικώς, νομίζω ότι θα άξιζε τον κόπο να κάνει κανείς μια προσπάθεια να προσπαθήσει να ερμηνεύσει το γιατί αυτοί οι άνθρωποι δικάζονται σήμερα και το γιατί γίνεται μια ολόκληρη τέτοια συζήτηση.

Νομίζω ότι οι αιτίες για αυτή τη Δίκη θα πρέπει να αναζητηθούν νομίζω αρκετά μακριά και κυρίως στο κλίμα της δεκαετίας του '60, αρχών της δεκαετίας του '70 σε δύο κατευθύνσεις: Η μία αφορά το τί συνέβαινε στην Ελλάδα και η άλλη το τί συνέβαινε διεθνώς εκείνη την εποχή, δεδομένου ότι και η Οργάνωση αυτή έχει αρχίσει την δραστηριότητά της από το 1974, θα πρέπει κανείς πιστεύω να δει το τί συνέβαινε τόσο στην Ελλάδα όσο και αλλού. Θα σας αναφέρω σε σχέση με την Ελλάδα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνοπτικά αυτά, γιατί όπως ξέρετε είναι γνωστά σε όλους μας. Εδώ ζούσαμε και είμαστε και μεγάλοι αρκετά, από σας πάντως είμαι μεγαλύτερος και τα θυμάμαι όλα αυτά.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Δε νομίζω ότι θα κάνει κακό μία υπενθύμιση δεδομένου ότι πιστεύω ότι τον τελευταίο καιρό και ιδιαίτερα στις συζητήσεις που έγιναν στην Ελλάδα για τη δίκη αυτή, κάποια πράγματα ξεχάστηκαν, νομίζω ότι θα έπρεπε να τα θυμίσουμε. Σας αναφέρω ορισμένα πράγματα από την προσωπική μου εμπειρία.

Τον πατέρα μου τον γνώρισα 6-7 χρονών, γιατί ήταν εξορία. Δέκα χρονών συμμετείχα στην πρώτη διαδήλωση για το Κυπριακό, το 1956. Για πρώτη φορά μας κυνήγησε και το θυμάμαι, μου έχει μείνει στο μυαλό μου, η αστυνομία το 1956, ήμασταν μαθητές της Γ' Δημοτικού. Το 1958, στις εκλογές, είχα την πρώτη κλήση «δι' υπόθεσίν σας» στην αστυνομία, γιατί συζητούσα για τις εκλογές του '58 στο σχολείο και τότε διέθεταν οι Αρχές και αντένες και μέσα στους μαθητές, 12 χρονών. Από κει και μετά, είναι μια ολόκληρη ιστορία που νομίζω την έχουν ζήσει όλοι οι Έλληνες, το πώς κανένας μπορούσε να διαβάσει εφημερίδα –θυμάμαι μια φορά είχα αγοράσει την «ΑΥΓΗ» με θράσος, ήμουν νέος και είχα αρκετά μεγάλο θράσος, το 1963, έξω από το Τμήμα της Μπουμπουλίνας, από το περίπτερο και βεβαίως με συνέλαβαν.

Αναφέρω βέβαια περιπτώσεις όπως η δική μου η οποία είναι ανώδυνη σχετικά, διότι ξέρουμε ότι την ίδια εποχή, μέχρι τότε, μέχρι το '63-'64, ήταν άνθρωποι που είχαν πάει φυλακές, εξορίες, πιστοποιητικά νομιμοφροσύνης κτλ. Μέσα σε αυτό το κλίμα, σας λέω πώς αισθανόμαστε εμείς που είχαμε γεννηθεί λίγο μετά ή κάποιοι που είχαν γεννηθεί στη διάρκεια της κατοχής κτλ. Η αίσθηση που είχαμε ως Αριστεροί, ήταν ότι πια δε μπορούμε να δεχόμαστε να είμαστε τα αιώνια –γιατί εμείς είχαμε ζήσει αυτή την περίοδο- θύματα μιας πολιτικής και κοινωνικής κατάστασης.

Έγινε το '64, υπήρξε μία αλλαγή πολιτική η οποία ήταν σημαντική για τα δεδομένα της Ελλάδας τότε και το αποτέλεσμα είναι ότι το '67 έχουμε την εμφάνιση του παλαιού καθεστώτος, στην πιο ακραία μορφή του. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες σας λέω ότι η άποψη η οποία κυριαρχούσε σε όλους, είναι ότι αυτό το καθεστώς, στους περισσότερους νέους εκείνη την εποχή, τουλάχιστον της Αριστεράς, δεν μπορεί να ανατραπεί, να αλλάξει, παρά μόνο με την ανατροπή του.

Αυτή ήταν η εικόνα η οποία υπήρχε σε ένα μεγάλο κομμάτι της νεολαίας της εποχής και η δικτατορία ήρθε να επικυρώσει και να επιβεβαιώσει αυτή τη σκέψη, ιδιαίτερα δε μετά το Πολυτεχνείο. Δηλαδή μετά το Πολυτεχνείο, με το μεγάλο αριθμό θυμάτων που υπήρξαν και με την προσπάθεια η οποία είχε γίνει, να υπάρξει ένας αγώνας μαζικός και μέσα σε πλαίσια ενός μαζικού Κινήματος όπως ήταν το Κίνημα της Νομικής, του Πολυτεχνείου κτλ., η απάντηση που ήταν η τόσο βίαιη καταστολή αυτού του Κινήματος, έσπρωξε έναν μεγάλο αριθμό των Οργανώσεων, αυτών που ήταν ιδιαίτερα πέρα από την επίσημη Αριστερά στη λογική ότι δεν υπάρχει άλλη διέξοδος, ότι η Δημοκρατία για να έρθει στην Ελλάδα, αυτό μπορεί να γίνει μόνο με τη βίαιη ανατροπή του καθεστώτος και επομένως θα πρέπει να προετοιμαστούμε για αυτό.

Θα δείτε ότι δεν πρόλαβαν βέβαια διότι ήρθαν τα γεγονότα της Κύπρου, είχε αρχίσει –αυτή ήταν η αίσθηση εκείνη την εποχή σε όσους συμμετείχαμε με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο στο αντιδικτατορικό Κίνημα- ότι θα έπρεπε να βαδίσουμε για μία σύγκρουση πολύ πιο σκληρή. Αυτή είναι η μία παράμετρος όπως σας είπα των εσωτερικών συνθηκών.

Το δεύτερο στοιχείο ήταν το τί συνέβαινε παγκοσμίως, δηλαδή αυτό που έχει συνδεθεί με το Κίνημα του '68, αντιαποικιακό Κίνημα, Βιετνάμ κτλ. Μεγαλώνουμε δηλαδή ταυτόχρονα σε μία περίοδο που μετά το πάγωμα ή τα πρώτα χρόνια, τη δεκαετία του '50, τον ψυχρό πόλεμο κτλ., αρχίζει ιδιαίτερα σε λαούς του Τρίτου Κόσμου και από τη νεολαία τη δυτική σε όλες τις χώρες, ένα Κίνημα αμφισβήτησης της υπάρχουσας τάξης πραγμάτων.

Έχουμε τον Τσε Γκεβάρα και την Κούβα, έχουμε το Μπέρκλεϋ, με αυτά μεγαλώσαμε τότε, φαντάζομαι κι εσείς κ. Πρόεδρε και όσοι είμαστε αρκετά μεγάλοι, με τον έναν ή άλλον τρόπο τότε....

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Και με τον «Μονοδιάστατο άνθρωπο» του Μαρκούζε κτλ.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Με τον Κέννεντυ κτλ. Βλέπουμε ότι αυτό το Κίνημα το οποίο αναπτύσσεται στη Γερμανία, την Ιταλία, τη Γαλλία, πάρα πολύ στην Ευρώπη σιγά-σιγά με κορύφωση αυτό που ονομάσαμε Κίνημα του '68 και το οποίο είναι βέβαιο ότι αν δεν είχε γίνει δικτατορία κάτι ανάλογο θα είχαμε και στην Ελλάδα, γιατί ξέρετε τί συνέβη μετά το '65 στην Ελλάδα και το μεγάλο Κίνημα που υπήρξε στην Ελλάδα, μέσα σε αυτές τις συνθήκες διαμορφώνεται η συνείδηση και η αντίληψη όλων ημών, όσων βρεθήκαμε εκείνη την εποχή να είμαστε νέοι στην Αριστερά και κάποιοι πέρα από τα επίσημα Κόμματα τα οποία ήταν σε κρίση.

Τα επίσημα Κόμματα της Αριστεράς ήταν σε κρίση ακριβώς γιατί έγινε μία συζήτηση εδώ κάποια στιγμή και την παρακολούθησα και στις εφημερίδες, με το θέμα της επιθετικής Αριστεράς, αν είναι δυνατόν να υπάρξει τέτοιος όρος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δεν το θέσαμε εμείς, το έθεσε ένας από τους κυρίους συνηγόρους.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Το διάβασα πάρα πολύ, έγινε συζήτηση στις εφημερίδες κτλ. Εγώ δεν θα χρησιμοποιούσα αυτόν τον όρο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Τί καταλαμβάνει η Αριστερά: Η Αριστερά καταλαμβάνει όχι βέβαια αυτούς που γράφουν με το αριστερό χέρι, ούτε αυτούς που κρατούν όμως με το αριστερό χέρι το 45άρι. Η Αριστερά κάπου πρέπει να έχει όρια, ή δεν έχει; Εσείς θεωρείτε ότι η Αριστερά έχει όρια δράσης μέσα σε ένα Κοινοβουλευτικό πολίτευμα; Αυτό θέλω να μου πείτε και θα το ακούσω με ενδιαφέρον από εσάς. Μπορούμε να νομιμοποιήσουμε μια δράση extreme;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Εγώ προσπαθώ να εξηγήσω μια διαδικασία. Μέσα σε αυτά τα πλαίσια έχουμε τη διαμόρφωση όπως σας είπα ενός Κινήματος που αφορά χιλιάδες ανθρώπους και το είδαμε πολύ καθαρά μετά τη δικτατορία. Θυμηθείτε όλα τα συνθήματα και τον χαρακτήρα που υπήρχε μετά τη δικτατορία η οποία για τους περισσότερους εξάλλου δεν ήταν σίγουρο ότι είχε λήξει.

Θυμάστε πολύ καλά ότι έχουμε μία κατάρρευση αλλά ταυτοχρόνως έχουμε τον κ.

Γκιζίκη ο οποίος παραμένει Πρόεδρος, έχουμε το «Κίνημα της πιτζάμας», έχουμε όλα τα Κόμματα τα οποία διατηρούν παράνομους μηχανισμούς και ακόμα και στοιχεία των ένοπλων μηχανισμών, όσα είχαν φτιάξει στη διάρκεια της δικτατορίας.

Θυμάστε τον Ανδρέα Παπανδρέου ο οποίος ήρθε στην Ελλάδα, νομίζω ένα μήνα περίπου μετά την πτώση της Δικτατορίας και είπε ότι είναι απλή αλλαγή φρουράς του καθεστώτος, ότι δεν έχουμε πραγματική αλλαγή, ότι έχουμε μια απλή αλλαγή φρουράς και ότι για πάρα πολλούς μήνες ο Καραμανλής που ήταν ο Πρωθυπουργός τότε άλλαζε σπίτι κάθε βράδυ.

Δεύτερον, τα συνθήματα τα οποία ακούγονταν εκείνη την εποχή στις διαδηλώσεις, αν τα έπαιρνε κανείς κατά γράμμα –«Οι προδότες στο Γουδί ήταν συνδεδεμένο με το τί συνέβη στην Κύπρο, συνέβη μια εθνική τραγωδία στην Κύπρο για την οποία ήταν υπεύθυνη η δικτατορία, «Κρεμάλα στους βασανιστές» κ.ο.κ. και το περιβόητο «Έξω οι Αμερικάνοι». Η ελληνική Κυβέρνηση βγάζει την Ελλάδα έξω από το στρατιωτικό σκέλος του ΝΑΤΟ ακόμα και η ελληνική Κυβέρνηση.

Αυτό είναι το κλίμα μέσα στο οποίο, με βάση το ιστορικό που σας ανέφερα και τις συνθήκες, κατά τη γνώμη μου μπορούν να μας κάνουν να κατανοήσουμε, δεν

ξέρουμε ακριβώς πώς γεννήθηκε αυτή η Οργάνωση αλλά και άλλες που γεννήθηκαν εκείνη την εποχή, ο ΕΛΑ κτλ. Δηλαδή έχουμε ένα σύνολο από ομάδες-οργανώσεις, πολλές ίσως δεν πήραν καν όνομα ποτέ, οι οποίες εκείνη την εποχή κάνουν ένα σύνολο από ενέργειες ή βάζουν μια φωτιά σε αμερικάνικο αυτοκίνητο κτλ.

Θα έχετε δει από τα στοιχεία ότι τα πρώτα χρόνια είναι εκατοντάδες τέτοιες μορφές ενέργειας που χαρακτηρίζουν εκείνη την περίοδο. Από την απέναντι δε πλευρά θα θυμάστε ότι ακόμα έχουμε έναν κρατικό μηχανισμό ο οποίος προφανώς είναι ακόμα ο κρατικός μηχανισμός της δικτατορίας, ότι έχουμε ένα μεγάλο αίτημα και κύμα για την απο-χουντοποίηση όλων των κρατικών μηχανισμών και ότι στις συγκρούσεις οι οποίες γίνονται εκείνη την περίοδο, διότι έχουμε για πρώτη φορά οργάνωση Συνδικάτων, για πρώτη φορά στην Ελλάδα γίνονται εργοστασιακά Σωματεία.

Ο Γιάνης Σερίφης ήταν ένας απ' αυτούς που συμμετείχε, μέχρι τότε δεν είχαμε εργοστασιακά Σωματεία, στην Ελλάδα δεν υπήρχαν. Ήταν αδύνατο οι εργάτες στα εργοστάσια να έχουν Σωματεία και για πρώτη φορά δημιουργούνται τα Σωματεία εκείνη την περίοδο. Επομένως μέσα σε ένα κλίμα εξαιρετικής φόρτισης και συγκρουσιακό, με αποτέλεσμα και από την άλλη πλευρά να υπάρχουν αρκετά θύματα.

Θυμάμαι για παράδειγμα ένα νεαρό διαδηλωτή, τον Ισίδωρο Ισιδωρόπουλο, τον είχαν χτυπήσει οι αστυνομικοί με το αυτοκίνητο και τον σκότωσαν, θύματα πυροβολισμών, τους θυμάμαι αυτούς τους πυροβολισμούς το '75-'76 είχαμε θύματα από πυροβολισμούς σε διαδηλώσεις, δηλαδή έχουμε ένα τέτοιο κλίμα. Μέσα σε αυτό το κλίμα ήταν θέμα κατά τη γνώμη μου επιλογής που έκαναν διαφορετικοί άνθρωποι με διαφορετικές κατευθύνσεις.

Εγώ θεωρώ ότι η 17N και οι υπόλοιπες αυτές Οργανώσεις βεβαίως είναι κομμάτι μιας ευρύτερης Αριστεράς η οποία αρχίζει από αυτούς και φτάνει μέχρι το ΠΑΣΟΚ, ως το πούμε έτσι, αν θέλουμε να κάνουμε μία καταγραφή των πολιτικών δυνάμεων στην Ελλάδα. Μην ξεχνάτε ότι το ΠΑΣΟΚ εκείνη την περίοδο έχει τον Ήλη Βελουχιώτη, θυμάστε τις περιβόητες συζητήσεις που είχαμε για το εάν ο Ήλης Βελουχιώτης πρέπει να είναι κρεμασμένος στα γραφεία του ΠΑΣΟΚ, θυμάστε τις συζητήσεις με τον κ. Λαλιώτη, ότι ο κ. Σημίτης ο οποίος εξηγούσε στα κείμενά του ότι δεν αρκεί η αντιπροσωπευτική Δημοκρατία, η Κοινοβουλευτική για την οποία μιλάτε, ότι πρέπει να έχουμε και άλλους θεσμούς πέραν αυτής.

Έχω ακούσει αυτή τη συζήτηση που γίνεται, επειδή αναφέρει κάπου η 17N στα κείμενά της ότι οι εργάτες θα φυλάνε τα εργοστάσια χωρίς αστυνομία. Αυτό το πράγμα, αυτή η άποψη, η άποψη δηλαδή ότι σε ένα σοσιαλιστικό καθεστώς ιδανικό μάλιστα, πολύ καλύτερο απ' αυτό που υπήρχε στη Σοβιετική Ένωση δεν θα υπάρχει ανάγκη ειδικών κατασταλτικών μηχανισμών όπως είναι η αστυνομία, ήταν ένα αίσθημα το οποίο διατύπωνε και ο σημερινός Πρωθυπουργός και πολλοί άλλοι. Δηλαδή είναι μια συζήτηση η οποία σε όλη τη διαδρομή την ιστορική περί του ξεπεράσματος του κράτους ως κατασταλτικού μηχανισμού και μιας κοινωνίας, δεν ξέρω αν αυτό είναι εφικτό, είναι άλλη ιστορία, αλλά θέλω να πω ότι το αίτημα μιας κοινωνίας όπου δεν θα υπάρχει διαχωρισμός μηχανισμών, υποτίθεται θα γυρνούσαμε κάπως στην αρχαία Ελλάδα ή στην αρχαία ελληνική Δημοκρατία της άμεσης Δημοκρατίας χωρίς ειδικούς μηχανισμούς, ήταν ένα αίτημα πάρα πολύ έντονο εκείνη την περίοδο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Πολύ ρομαντικά τα λέτε, πάρα πολύ ρομαντικά. Πάμε στην πίτα τώρα.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ένα από τα αιτήματα για παράδειγμα των διαδηλώσεων τα πρώτα χρόνια, ήταν να μην είναι ένοπλη η αστυνομία. Μέχρι το '67 η αστυνομία μας δεν οπλοφορούσε. Παρόλο που είχαμε καθεστώς πολύ σκληρότερο, η οπλοφορία, η μόνιμη οπλοφορία των αστυνομικών επιβάλλεται μετά το '67 από τη Δικτατορία και θυμάμαι για αρκετά χρόνια που ένα αίτημα ήταν να πάψει, όπως είναι στην Αγγλία κτλ. και όπως ήταν και σε εμάς. Αυτό είναι το παράδοξο, ότι στην Ελλάδα πριν τη Δικτατορία, συστηματικά η αστυνομία δεν οπλοφορούσε, μόνο σε ειδικές επιχειρήσεις.

Αυτό το κλίμα λοιπόν έκανε κατά τη γνώμη μου κάποιους ανθρώπους να επιλέξουν τη λογική αυτής αρχικά της εκδίκησης. Οι πρώτες ενέργειες της 17N έχουν έναν χαρακτήρα απάντησης και μια μορφή λαϊκής τιμωρίας, αυτό ήθελαν να εκφράσουν, αυτό λένε και στις προκηρύξεις τους, απέναντι στον Γουέλς που ήταν Αμερικάνος, ήταν ο υπεύθυνος και τη CIA για το πραξικόπημα στην Ελλάδα και την Κύπρο κτλ., όλα όσα λέγονταν τότε και τους βασανιστές όπως ήταν ο Μάλλιος ή ο Μπάμπαλης, δε θυμάμαι ποιος ήταν από τη 17N.

Αυτή η επιλογή την οποία έκαναν, δημιούργησε αρχικά ένα αίσθημα σε πολύ κόσμο, ότι αυτό το πράγμα είναι εν μέρει, άσχετο αν πολλοί μπορούσαν να διαφωνούν με τον τρόπο κλπ, αιτιολογημένο, λόγω ακριβώς των συνθηκών και τους ανθρώπους τους οποίους αφορούσε. Δηλαδή όταν λέμε για το θέμα το, σε κοινοβουλευτική δημοκρατία, πρέπει να ξέρουμε ότι εκείνη την εποχή δεν είναι καθόλου βέβαιο, εάν η Ελλάδα έχει επιλέξει ακόμα ένα δρόμο? ακριβώς, και νομίζω ότι για μερικά χρόνια αυτό το ζήτημα παίζεται και ήταν θέμα επιλογής το εάν θα ακολουθούσε κανένας τον έναν ή τον άλλον δρόμο.

Εγώ και πολλοί άλλοι κάναμε την επιλογή να πούμε ότι θα δούμε στη διαδικασία ποια θα είναι η εξέλιξη, άρα δεν έχει νόημα να επιλέξουμε ένα τέτοιο δρόμο σήμερα, άλλοι έκαναν την άλλη επιλογή. Αυτές νομίζω ότι ήταν οι συνθήκες και οι όροι μέσα από τους οποίους αναπτύχθηκε η 17N.

Και ένα τελευταίο σημείο είναι ότι υπάρχει και νομίζω φαίνεται και από τους κατηγορούμενους που έχουν αποδεχθεί τη συμμετοχή τους στην Οργάνωση, όπως ο κ. Κουφοντίνας και ο κ. Σάββας Ξηρός, που λένε ότι ήταν στην Οργάνωση με τα ηλικιακά χαρακτηριστικά τους. Μπορώ να κατανοήσω, επειδή έχω ζήσει όλη αυτή τη περίοδο και ξέρω τις γενιές των ανθρώπων, είναι η πρώτη γενιά η οποία μετά την άνοδο του ΠΑΣΟΚ στην εξουσία, δηλαδή έχουμε δυο γενιές κυρίως στις οργανώσεις ένοπλης βίας στην Ελλάδα, μια η οποία προέρχεται από πιο παλιά και όπως σας είπα από τις ρίζες αυτές και μια δεύτερη που είναι νεώτερη, γύρω στα 40-45 αυτής της ηλικίας, που είναι η πρώτη μεγάλη απογοήτευση από τον σοσιαλισμό του ΠΑΣΟΚ. Τι εννοώ μ' αυτό: Θυμόσαστε με ποια αιτήματα και με ποια συνθήματα ανήλθε το ΠΑΣΟΚ στην εξουσία. Στις 18 σοσιαλισμός, ήταν το κεντρικό σύνθημα, εδώ και τώρα αλλαγή, έξω το ΝΑΤΟ, η ΕΟΚ κλπ. Μετά θα δείτε ότι μετά από ορισμένα χρόνια και είναι φανερό γύρω στο '83, '84, '85, έχουμε ένα κύμα μεγάλων διαμαρτυριών και κινητοποιήσεων από τους απογοητευμένους και από την απογοήτευση ας το πούμε έτσι του ΠΑΣΟΚ στα δεδομένα, άσχετα με το τι θέση παίρνει κανείς γι' αυτό, είναι άλλο ζήτημα, απ' αυτή τη προσαρμογή.

Έτσι ερμηνεύω το πώς εμφανίζεται μια δεύτερη γενιά ανθρώπων, οι οποίοι συμμετέχουν σ' αυτές τις ομάδες και οργανώσεις. Τέλος για να κλείσω αυτά που σκεφτόμουν να πω, είναι το ζήτημα του τι συμβαίνει και αν θέλετε και για ποιο λόγο

εγώ και άλλοι άνθρωποι και την προηγούμενη περίοδο και τώρα, σκεφτήκαμε ότι θα έπρεπε να παρέμβουμε πάνω στο ζήτημα αυτής της δίκης και να είμαι μάρτυρας εδώ και έχω μιλήσει όπου έχω μπορέσει κλπ.

Να σας πω γιατί. Γιατί μέσα στις συνθήκες που διαμορφώνονται τα τελευταία χρόνια παγκοσμίως και στην Ελλάδα, έχω μια αίσθηση ότι έχουμε μια οπισθοδρόμηση των δημοκρατικών κατακτήσεων και αυτού που λέμε δημοκρατίας. Έχουμε μια οπισθοδρόμηση γενικευμένη, και σε παγκόσμια κλίμακα με το ότι καταργείται η έννοια του διεθνούς δικαίου και περνάμε στο παγκόσμιο δίκαιο, είναι μια νέα έννοια, το global το οποίο εισάγεται που λέει ότι δεν έχουμε πια διεθνικές σχέσεις, δεν έχουμε διεθνείς σχέσεις μεταξύ εθνών, αλλά έχουμε τη δυνατότητα να καθορίζεται από έναν ισχυρό, ή από κάποιους ισχυρούς ποια είναι η έννοια του παγκόσμιου δικαίου και να το επιβάλλουμε. Και είδαμε αυτή την επιβολή στο Αφγανιστάν, στην Γιουγκοσλαβία προσφάτως στο Ιράκ.

Έχουμε μια επιβάρυνση όλων των νομοθετημάτων που αφορούν και την Ελλάδα για την πολιτική βία και μια γενίκευση του όρου «τρομοκρατία». Ξαφνικά περάσαμε από τον ψυχρό πόλεμο στην γενίκευση του πολέμου κατά της τρομοκρατίας.

Δηλαδή οι Ηνωμένες Πολιτείες ως κεντρικός πυρήνας αυτού του συστήματος, εισάγουν πια ένα σύστημα γενικευμένης κατά τρομοκράτησης αν θέλετε του πλανήτη, βάζοντας ως αντίπαλο τους τρομοκράτες και άρα γεννώντας τους.

Γιατί είναι κλασσικό, ότι όταν ο αντίπαλος ορίζεται ως η τρομοκρατία και δεν αφήνεις, δηλαδή στην Παλαιστίνη παράδειγμα ή κάπου αλλού, δεν αφήνεται οποιαδήποτε άλλη διέξοδος εμφάνισης της πολιτικής αντιπαράθεσης και της διαφωνίας, τότε σπρώχνεις προς την τρομοκρατία. Είναι κλασσικό το σχήμα να ορίζεις έναν αντίπαλο και να τον δημιουργείς.

Αυτό το οποίο κάνουν οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι, να φτιάξουν ένα γενικευμένο τέτοιο κλίμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Θα μπορούσαμε να τους φέρουμε ηθικούς αυτουργούς εδώ για τούτα τα εγκλήματα;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Θα έπρεπε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Έτσι λέτε. Μήπως είναι λίγο τραβηγμένο αυτό.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Θα σας πω το εξής. Όταν διαβάζουμε την τελευταία σύμβαση που ετοιμαζόμαστε να την υπογράψουμε, δηλαδή πιθανώς θα εκδώσουμε και τους κατηγορούμενους, ακόμα και αν έχουν αθωωθεί στις Ηνωμένες Πολιτείες ακόμα και αν αυτές το ζητάνε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Νομίζω ότι αυτό διαψεύστηκε.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Δεν νομίζω. Εγώ διάβασα χθες το άρθρο του κ. Μαγκάκη, διαψεύστηκε από την κυβέρνηση, προφανώς διαψεύστηκε από τη κυβέρνηση. Το ζήτημα είναι ότι ήδη έχουμε μπει σε μια περίοδο όπου η έννοια ουσιαστικά του πολιτικού πρόσφυγα εξαφανίζεται, έχουμε μπει σε μια περίοδο έχει διαμαρτυρηθεί ποτέ η Ευρωπαϊκή Ένωση, για το ότι είναι και εγγλέζοι πολίτες και γάλλοι πολίτες είναι κρατούμενοι στο Γκουατανάμο με τους όρους με τους οποίους κρατούνται; Δεν έχει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο Κάστρο τους κρατάει εκεί; Γιατί το Γκουατανάμο είναι εκεί.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Το Γκουατανάμο όπως ξέρετε το κρατάει η Αμερική από την Κούβα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μα δεν είπαν εκείνοι έξω οι βάσεις, τι είχαν πει τότε;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ναι, μόνο που το να διώχνανε την βάση του Γκουατανάμο κύριε Πρόεδρε; Η βάση του Γκουατανάμο έχει παραχωρηθεί για εκατό χρόνια στις Ηνωμένες Πολιτείες και βεβαίως οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν την επιστρέφουν στην Κούβα με τίποτα. Και στη βάση του Γκουατανάμο λοιπόν δεν τους κρατάει ο Κάστρο τους κρατούν οι Αμερικανοί, και ο πολιτισμένος κόσμος μας δεν διαμαρτύρεται γι' αυτό το πράγμα, ούτε δικηγόρο έχουν ούτε τίποτα.

Αλλά ας έρθουμε στο ότι μας αφορά. Έχουμε νομίζω μια επέκταση του τρόπου αυτού του κλίματος του πολιτικού, στην νομοθεσία η οποία περνάει, περνάμε και ακούω ότι θα περάσουμε και νέους νόμους, ακόμα πιο σκληρούς αντιτρομοκρατικούς στην Ελλάδα, το διαβάζω, το έχει πει και ο κ. Πετσάλνικος, νομίζω ότι δεν υπάρχει αντίρρηση γι' αυτό. Εγώ νομίζω ότι και ο ισχύον με το ότι φέρνει να δικάζει ανθρώπους με αναδρομική ισχύ, νομίζω ότι είναι κάπως περίεργο. Δηλαδή ο νόμος είναι περσινός και εδώ απ' ότι ξέρω, εδώ δικάζονται άνθρωποι οι οποίοι από το '90 τουλάχιστον οι ίδιοι, ή από το '88 έχουν πει ότι δεν είναι πουθενά, και δεν υπάρχει καμία μαρτυρία ότι είναι στη συνέχεια.

Μπορώ να έχω κρίση όπως όλοι οι πολίτες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Θέλει να μας πει το κλίμα μέσα στο οποίο αυτή η Οργάνωση, ιδρύθηκε, έδρασε, είναι μια άποψη που δεν έχει ακουστεί εδώ μέσα.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Και θέλω να πω και το κλίμα μέσα στο οποίο, μετά τα τελευταία χρόνια, έγινε για μια οργάνωση η οποία πια κατά την γνώμη μου δεν είχε τη δύναμη που είχε άλλοτε, είχε σχετικά συρρικνωθεί η οργάνωση αυτή, όπως και η δραστηριότητα άλλων οργανώσεων, όπως ήταν ο Ε.Λ.Α που είχε σταματήσει από το '95 κλπ.

Ενώ λοιπόν έχουμε στο επίπεδο των πραγματικών δεδομένων, μια μείωση της δραστηριότητας, έχουμε στο άλλο επίπεδο μια ένταση και μια διόγκωση της συζήτησης για το φαινόμενο. Αυτό μπορεί να ερμηνευθεί μόνο εάν ψάξουμε να δούμε ποιους συμφέρει και γιατί γίνεται αυτού του τύπου η διόγκωση.

Δεν λέω ότι δεν γίνονται ορισμένες ενέργειες, βεβαίως και συνεχίζονται να γίνονται, αλλά είναι σε πολύ μικρότερη έκταση και κλίμακα από παλιότερα, απ' ότι γινόταν πριν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ήταν ένα φαινόμενο το οποίο διαρκώς εμειούτο.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Βεβαίως διότι είχαμε περάσει σε διαφορετικές συνθήκες πολιτικής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Πείτε μου κάτι τώρα, υπό οιοσδήποτε συνθήκες, ή μάλλον για τις συγκεκριμένες συνθήκες, γιατί αφού μιλάμε τώρα ad hoc που λέμε, μιλάμε εδώ πέρα, μπορεί να δικαιολογηθεί να πάρουμε όπλο και να σκοτώσουμε τον Περατικό, τον Ανδρουλιδάκη, διάφορους εκεί πέρα τέλος πάντων για τους οποίους κατηγορούνται. Είπα να πάρουμε όπλο όπως κατηγορείται, δεν κατηγορείται γι' αυτό; Τον Μπακογιάννη, ορίστε, τον Πέτσο που έρχεται εδώ πέρα. Δηλαδή οι συνθήκες οποιεσδήποτε να είναι και με την βαρύτερη εκτίμηση που μπορούμε να κάνουμε, εμείς οι δυο που είμαστε λογικοί άνθρωποι, και από ότι βλέπω είστε διανοούμενος άνθρωπος βλέπετε πέρα, βλέπετε με την δική σας οπτική, η οποία όμως έχει μια λογική και κάθεστε και την εκθέτετε.

Μπορεί να δικαιολογηθεί όμως αυτό το σκεπτικό με το δια ταύτα παίρνουμε τον πιστόλι και σκοτώνουμε τον άλφα ή τον βήτα; Αυτό θέλω να μου πείτε. Καταλάβετε, εκείνο είναι που εμένα κάπου με φρενάρει, όλα τα άλλα εντάξει και εγώ σκέφτομαι

διαφορετικά σε πολλά πράγματα και ίσως και να συμπίπτω και με μερικούς. Αλλά εκείνο είναι που, η ελληνική κοινωνία λέει ότι, ρε παιδιά, όλα καλά, αλλά όχι και το 45άρι ή το 38άρι?εκείνα είναι τα βαριά δηλαδή. Εσείς μπορείτε να βρείτε μια αντιστοιχία, ή βρίσκετε αναντιστοιχία μεταξύ αιτίων και πράξεων;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Κοιτάζετε, βλέπετε ότι πρόσφατα σε μια από τις τελευταίες δημοσκοπήσεις που έγιναν στην Ελλάδα για το τι θέση παίρνουν οι πολίτες για την 17N, δεν αναφέρω παλαιότερες, αλλά ακόμα και μετά την σύλληψη σε όλο το σάλο που γίνονταν, υπήρχε ένα περίπου 20% του πληθυσμού που τους χαρακτήριζε κοινωνικούς αγωνιστές.

Αυτό δεν σημαίνει ότι οι άνθρωποι αυτοί συμφωνούσαν σώνει και καλά έτσι. Καταλαβαίνετε τι θέλω να πω; Ότι το πρόβλημα είναι λίγο περίπλοκο. Δηλαδή δεν είναι το ζήτημα, όταν μπει σε μια ορισμένη λογική, εγώ πιστεύω ότι το σφάλμα της οργάνωσης βρίσκεται στο ότι, δεν κατανόησε – κατά την γνώμη μου – αυτή είναι η άποψή μου και την έχω υποστηρίξει σε ανύποπτο χρόνο από την δεκαετία του '80. Δεν κατανόησε τους όρους με τους οποίους γίνονται σήμερα οι κοινωνικές συγκρούσεις, ότι άλλαξε ο τρόπος.

Το ζήτημα όμως είναι, ότι εάν μπει σε μια ορισμένη λογική, οδηγείσαι σε ενέργειες και πράξεις, που και ο ίδιος συχνά αποδοκιμάζεις στη συνέχεια. Δηλαδή είναι μια ολόκληρη πολιτική λογική, η οποία σε οδηγεί σε ένα σύνολο από ενέργειες.

Και θα θυμίσω ότι έχουμε όμως ταυτοχρόνως ένα σύνολο από πράγματα, τα οποία επειδή η πολιτεία και τα πολιτικά κόμματα δεν κατορθώνουν να τα λύσουν, μένουν κενά που δημιουργούν όλες αυτές τις συνθήκες.

Εσείς ήσαστε τότε στην υπόθεση Κουμή – Κανελλοπούλου, γιατί βρήκα και τον κ. Πατρώνη, ο οποίος δεν ξέρω εάν τον θυμάστε, είναι τώρα επίκουρος καθηγητής στη Πάτρα και μου έλεγε προχθές τον συνάντησα, που είχε τραυματιστεί, και ο οποίος μου είπε ότι σας είχε γνωρίσει, γιατί ήταν πολύ συχνά σε ανακρίσεις και είχε την καλύτερη εντύπωση για σας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Πού να τους βρούμε;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ναι αυτό είναι όμως κύριε Πρόεδρε, δεν τους βρήκατε. Πώς να τους βρείτε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: 650 μάρτυρες είχα εξετάσει, πού να τους βρεις;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ωραία αυτό λέω ότι δεν ευρέθη ποτέ, ποιοι ήταν οι αστυνομικοί οι οποίοι σκότωσαν?

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ας τους εύρισκα και θα βλέπατε.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ναι αλλά βλέπετε όμως?

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Όπως του Τεμπονέρα που το βρήκα, είδατε. Κοιτάζετε εδώ η δικαιοσύνη να ξέρετε είναι απρόσωπη. Βέβαια έχει τους κανόνες των νόμων, οι οποίες κανόνες των νόμων είναι οι αξίες της κοινωνίας, τι να κάνουμε τώρα; Τις αξίες δεν τις καθορίζει κανένας άλλος, τις καθορίζει η ίδια η κοινωνία.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Μισό λεπτό οι νόμοι δεν είναι οι αξίες της κοινωνίας. Ο συγκεκριμένος νόμος για παράδειγμα που λέει ότι δεν θα υπάρχει τηλεόραση στο συγκεκριμένο δικαστήριο δεν είναι θέμα αξίας της κοινωνίας, πέρασε η κοινοβουλευτική πλειοψηφία ένα τέτοιο νόμο και επεβλήθη. Εγώ το αμφισβητώ ότι είναι αξία της κοινωνίας. Αμφισβητώ ότι είναι αξία. Είναι άλλο πράγμα να μου πείτε, ότι αυτό είναι στα πλαίσια της νομιμότητας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αυτό είναι. Αλλά η νομιμότητα – όπως ξέρετε – εκφράζεται με ορισμένες διαδικασίες. Τώρα βέβαια εάν παρεμβάλλονται και νόθα πράγματα μέσα στην λήψη αποφάσεων?

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ξέρετε πολύ καλά ότι οι νόμοι αλλάζουν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μια αξία όμως που θέλω να μου πείτε αν έχει αλλάξει ποτέ, αν είναι η προστασία της ανθρώπινης ζωής. Και αν βρίσκεται στη πυραμίδα όλων των αξιών, τι λέτε εσείς;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Βεβαίως, το ζήτημα είναι ξέρετε κ. Πρόεδρε, ότι αυτό το πράγμα είναι μια αρχή οπωσδήποτε βασική και απαραβίαστη του πολιτισμού. Ξέρετε πολύ καλά και από την ιστορία την οποία γνωρίζετε και από επαναστάσεις και από αντιπαραθέσεις, ότι η ανθρώπινη ζωή κάθε φορά μπαίνει και θέλω να πω το εξής, σε πάρα πολλές επαναστάσεις και συγκρούσεις, μπήκε το ερώτημα, ας πούμε αρχίζει από την Γαλλική Επανάσταση, θα πρέπει να εκτελέσουμε τους αριστοκράτες; Ή στο Γουδί θα έπρεπε να έχουμε εκτελέσει τους 6; Ή μέχρι πρόσφατα το Σύνταγμά μας είχε θανατική ποινή.

Δηλαδή βλέπετε ότι όλα τα πράγματα είναι απόλυτα και σχετικοποιούνται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Πόσο αγωνιστήκαμε όλοι να την καταργήσουμε την θανατική ποινή; Εφόσον την κατήργησε λοιπόν το νόμιμο κράτος όπως το λέμε ότι είναι η έκφραση της πολιτείας κλπ, μπορούμε εμείς τώρα να κάνουμε τα ίδια;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Υπήρχαν κάποιοι άλλοι κύριε Πρόεδρε, οι οποίοι πίστευαν, ότι μ' αυτή τη δραστηριότητα την οποία είχαν και γι' αυτό πιστεύω ότι είναι πολιτική η δίκη και είναι απολύτως πολιτική, πολιτικά συζητάμε πίστευαν ότι θα εγκαθιδρύσουν ένα νέο δίκαιο μέσω της εξέγερσης την οποία θα προκαλέσουν, αυτή ήταν η λογική.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αυτό το πράγμα μπορούσε να γίνει όμως με αυτά τα μέσα που διέθεταν; Εδώ να μου πείτε.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Να σας πω, εάν μπορούσε να γίνει δεν θα ήμασταν εμείς εδώ, πιθανότατα θα ήταν αντίστροφα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Σας λέω ένας λογικός άνθρωπος με εκτιμήσεις λογικές, μια κλειστή ομάδα μπορούσε να δημιουργήσει δίκαιο; Οι επαναστάσεις γίνονται στα σαλόνια από τους διανοούμενους και εκτελούνται μετά στους δρόμους από τον κόσμο τον πολύ, εδώ τι κάνανε;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Να σας πω, αν μπει κανένας σε μια λογική μιας ομάδας, η οποία πιστεύει και μιας οργάνωσης, ότι θα ανατρέψει το κοινωνικό καθεστώς και θα φέρει μια καινούργια κοινωνία, ξέρετε από εκεί και πέρα ο καθένας πιστεύει ότι πράγματι ανοίγει έναν τέτοιο δρόμο.

Να σας πω τη διαδικασία, είχαμε αναφορές, επειδή έχω ζήσει σε μικρές ομάδες και τα ξέρω, άλλου χαρακτήρα, αλλά δεν έχει σημασία. Πόσοι έφτιαξαν το Κομμουνιστικό Κόμμα Κίνας το οποίο πήρε την εξουσία; 12 σε μια βάρκα. Ή πόσοι ξεκίνησαν τους Κορδιλλιέρους στην Γαλλική Επανάσταση; Τρεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κύριε Καραμπελιά ας πατήσουμε και λίγο στη γη. Υπάρχει περίπτωση μια χώρα, με γεμάτα σούπερ μάρκετ, και με διπλά αυτοκίνητα να δημιουργεί επαναστάσεις; Αφήστε τα τώρα αυτά, αν δεν σφίξει η πείνα και η καταπίεση δεν γίνονται επαναστάσεις.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε είναι άλλο ζήτημα ποια είναι η προσωπική μου άποψη αν ήταν δυνατό. Εκείνο που λέω είναι όμως?

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ότι αυτοί οι άνθρωποι είχαν αυτό το όραμα και αυτή τη πίστη.

Ειλικρινά ο κ. Κουφοντίνας το λέει κατ' επανάληψη, ότι εμείς έχουμε δικό μας αξιακό χώρο, πιστεύαμε ότι έτσι ενεργούντες κάναμε καλό στη κοινωνία. Εσείς πιστεύετε ότι αυτή είναι ειλικρινής η τοποθέτηση;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Εγώ πιστεύω ότι ναι τα κίνητρά τους είναι απολύτως ειλικρινή. Και με ποια έννοια τα λέω αυτά. Δεν θα ήταν δυνατό κάποιοι άνθρωποι να είναι ενταγμένοι σε μια τέτοιου τύπου διαδικασία, για τόσο πολλά χρόνια, με όλη τη δυσκολία και όλα τα προβλήματα τα οποία είχε και να μην πίστευαν σ' αυτό το πράγμα, ή τουλάχιστον για κάποιο διάστημα, γιατί κάποιοι πιθανώς να μην ήταν μετά κλπ. Αλλά είμαι πεισμένος γι' αυτό οπωσδήποτε είμαι πεισμένος και φαίνεται και από τα κείμενα. Δηλαδή αυτό το οποίο έλεγαν οι ίδιοι, είμαστε μια ομάδα λαϊκών αγωνιστών, το οποίο το χρησιμοποιούσαν πολύ συχνά, βεβαίως και ήταν πιστεύω τους.

Ανεπίσημα πρακτικά δίκης 17N (11/06/2003) Μέρος 2/9

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δεν μου λέτε, συμβιβάζονται όλα αυτά τα πράγματα με τις απαλλοτριώσεις; Δεν εννοούμε αυτές που κάνουμε στο δημόσιο βίο.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Βλέπω ότι έχετε πάρει την φρασεολογία κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Εδώ είναι ο κ. Παρασκευόπουλος σήμερα, ο οποίος μας τα έχει μάθει εδώ, έχει συμβάλει εδώ. Ας αφήσουμε την άμαξα του Τσάρου λέει από εκεί ξεκίνησε μας είπε. Αλλά εδώ γινόντουσαν ορισμένες αφαιρέσεις ιδιοκτησίας, μας είπε βέβαια ο κ. Κουφοντίνας κάτι το Μπρεχτικό εκεί.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Για την τράπεζα, ότι να ιδρύσεις μια τράπεζα είναι μεγαλύτερη κλοπή από το να ληστέψεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Επαναλήφθηκαν αυτά.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Παρόλο που με τα πανωτόκια ή με το Χρηματιστήριο κ.

Πρόεδρε οι απαλλοτριώσεις ήταν τρισεκατομμυρίων, ας την αφήσουμε αυτή την απαλλοτίρωση της μεγάλης κλίμακας και ας πάμε στις μικρές. Πράγματι θα δείτε ότι σχεδόν όλες οι Οργανώσεις και τα Κόμματα τα οποία μπήκαν σε διαδικασίες τέτοιου τύπου έκαναν πάντοτε ληστείες ιδιαίτερα σε Τράπεζες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Εννοείτε δηλαδή σύνηθες αυτό σε όλες τις Οργανώσεις αυτές.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Είναι σύνηθες. Σας λέω ότι αναφέρεται και από τον Λένιν ο οποίος υποτίθεται είναι ο «Πάπας» του επίσημου, αναφέρεται σε αυτό το πράγμα στην διάρκεια την Τσαρική και ο μεγάλος οργανωτής ληστειών που απέκτησε μεγάλη δυνατότητα μετά ήταν ο Στάλιν. Ο Στάλιν με το ψευδώνυμο «Κόμπα» όπως λεγόταν τότε, ήταν αυτός ο οποίος είχε οργανώσει τις μεγαλύτερες ληστείες Τραπεζών στην τότε Τσαρική Ρωσία.

Αυτό για εμένα είναι το λιγότερο μέσα σε μια διαδικασία δεδομένου ότι δεν θεωρώ ότι αυτό καθορίζει το χαρακτήρα της Οργάνωσης. Το θεωρώ ότι είναι μέσα σε μια λογική...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Είπε κάποιους από τους κατηγορούμενους «εμείς δεν είχαμε κουπόνια τότε να δίνουμε όπως τα Κόμματα, ούτε είχαμε τους βιομηχάνους χρηματοδότες».

Είναι μέσα σε αυτή τη λογική αυτά που λέτε. Είναι μια Οργάνωση η οποία έχει δαπάνες.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Είναι μια ολόκληρη λογική. Αν μπει μέσα σε αυτή τη λογική πιστεύω όλα τα άλλα έρχονται ως παρεπόμενα. Πιστεύω ότι αν πράγματι οι κατηγορούμενοι ή τέλος πάντων η Οργάνωση αυτή –αναφέρομαι στην Οργάνωση-

είχε δίκιο στην πολιτική της εκτίμηση και στην πολιτική της ανάλυση, βεβαίως θα την είχαν ακολουθήσει χιλιάδες άνθρωποι, θα ήταν άλλη πραγματικότητα, αν είχε δίκιο. Εγώ δεν λέω ότι είχε δίκιο στην πολιτική της ανάλυση. Απλώς θέλω να εξηγήσω το γιατί.

Δηλαδή το '74 και εγώ και δεκάδες άλλοι άνθρωποι ήταν σ' ένα μεταίχμιο το ποια γραμμή θα πάρουμε. Σας το λέω, ειλικρινά ότι σκεφτήκαμε πάρα πολύ στις συνθήκες εκείνες, το αν θα παίρναμε αυτή τη γραμμή την οποία πήραμε, ή την άλλη την οποία πήραν κάποιοι άνθρωποι από τη 17N.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Δεν την πήρατε όμως.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Δεν την πήρα.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Πέρυσι ή πρόπερσι ήταν που κάνατε μία εκδήλωση, το Δίκτυο 21 που κάνατε μια εκδήλωση στο Intercontinental;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ήμουν ομιλητής. Δεν είμαι μέλος του Δικτύου αλλά ήμουν ομιλητής.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Θυμάστε το θέμα. Έτσι δεν είναι;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Θυμίστε μου γιατί έχω μιλήσει σε πολλές.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Τα ελληνοτουρκικά. Εκείνη η εκδήλωση πόσο σπουδαίες περιπτώσεις είχε γενικά στην Ελλάδα με τα ελληνοτουρκικά και τώρα σας λέω, αν αντί αυτής της εκδήλωσης κάποιος σκότωνε δέκα, θα είχε αποτελέσματα θετικά για το θέμα των ελληνοτουρκικών;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Είναι θέμα της εκτίμησης που κάνει κάποιος. Όταν είχαμε την κατοχή της Κύπρου από τους Τούρκους, κάναμε σκέψεις πολλοί άνθρωποι τότε ότι θα έπρεπε να οργανωθεί μια ένοπλη αντίσταση στην τουρκική κατοχή μετά το '74. Σας λέω ότι αυτή η σκέψη πέρασε από πολλούς και το συζητήσαμε αυτό το πράγμα με ανθρώπους στην Κύπρο.

Επιλέξαμε να μην το προχωρήσουμε γιατί είπαμε ότι είναι δυνατό οι συνέπειες αυτού του πράγματος αν δεν υπάρχει μια λαϊκή συναίνεση και συνθήκες τέτοιες που να το επιτρέπουν να αναπτυχθεί, να έχει αντίθετα αποτελέσματα. Γι' αυτό δεν το κάναμε. Μπορεί να επέφερε και την κατάληψη και της υπόλοιπης Κύπρου αν δεν υπήρχε ένα λαϊκό αίσθημα και ένας συσχετισμός δυνάμεων τέτοιων, που να επιτρέπει.

Δ. ΚΟΥΦΟΝΤΙΝΑΣ: Δεν υπήρχε η δράση της ΕΟΚΑ;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Η ΕΟΚΑ Β' δηλαδή επέφερε την τουρκική εισβολή;

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Μπήκατε στην καρδιά του προβλήματος. Η βία της Οργάνωσης είδατε πόσο κακό κάνει; Η τυφλή και ανεξέλεγκτη βία.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Είναι άλλο να λέμε η τυφλή βία και είναι άλλο πράγμα το αν υπάρχουν επαναστατικές συνθήκες, αν υπάρχουν συνθήκες τέτοιες οι οποίες να επιτρέπουν και να νομιμοποιούν την προσφυγή σε αυτό. Εγώ πιστεύω ότι όταν έχεις ανελεύθερα καθεστώτα η προσφυγή στη βία είναι αναγκαία και όταν υπάρχουν προβλήματα τα οποία δεν μπορούν να λυθούν.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Σας θεωρώ άνθρωπο με σκέψη. Η ελληνική δημοκρατία, η δημοκρατία μας είναι μια πολύ άριστη δημοκρατία. Συμφωνούμε; Δεν πρέπει όλοι να δουλεύουμε για το βάθεμα και το πλάτεμα αυτής της δημοκρατίας; Το 45άρι και οι ρουκέτες είναι τρόπος;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ξέρετε τώρα τι μου λέτε;

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Έρχεστε εδώ πέρα και το δικαστήριο σας ρωτά.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Αν πίστευα ότι αυτή τη στιγμή η επιλογή θα έπρεπε να είναι όπως λέτε το 45άρι ή οι ρουκέτες θα το είχα επιλέξει και ο ίδιος. Είναι άλλο όμως αν αυτό κρίνει αν υπήρχε πολιτικό κίνητρο. Πιστεύω ότι είχαν πολιτικό κίνητρο, αλλά διαφωνώ στον τρόπο με τον οποίο ενεργούσαν. Έχει σημασία το να αναγνωρίζουμε τις προθέσεις.

Έχει σημασία το να πούμε ότι οι άνθρωποι αυτοί δικάζονται για πολιτικούς λόγους διότι είχαν ένα πολιτικό πρόταγμα λάθος ή όχι και είναι άλλο να λέμε ότι οι άνθρωποι αυτοί είναι απλώς μια συμμορία. Αυτό το πράγμα δεν το θέλει –που λέμε- κι ο Θεός δεν το πιστεύει κανένας Έλληνας ούτε εμείς οι παρόντες.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Εγώ σέβομαι τις απόψεις σας αλλά καλό είναι ν' ακούτε και τις δικές μου. Δεν είναι οι δικές μου για πέταμα.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Πιστεύω ότι κι εσείς μπαίνετε σε μια συζήτηση για πολιτική συζήτηση όταν λέμε πως χρησιμοποιείς τη βία.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Εγώ δεν μπαίνω στη πολιτική, μπαίνω στη βία η οποία βία είναι στο εδώλιο του κατηγορουμένου. Η βία δικάζεται. Αυτό, όλη την ώρα προσπαθώ να σας πω. Καταλάβατε; Δεν κάνω πολιτική εγώ. Εγώ είμαι Εισαγγελέας, ποινικά αδικήματα δικάζω.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Τα οποία όμως έχουν πολιτική αιτιολόγηση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Και κίνητρο.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Για το δίκιο που σας ανάφερα, εκεί σκόπευα. Η δράση μέσα στα πλαίσια της δημοκρατίας για το βάθεμα και το πλάτεμα της δημοκρατίας. Η δράση μέσα στα όρια του συντάγματος. Το αντίθετο συμβαίνει όταν παίρνουμε το σύνταγμα και ξέρετε τι γίνεται; Ελέχθη από μάρτυρα για την Οργάνωση την αποκάλεσε «φρικαλέο φασισμό».

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Επειδή γενικεύετε, είναι ένα πράγμα να πει κανείς επίπεδα βίας και άλλο πράγμα η βία.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Για τη βία μιλάω.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Δηλαδή όταν έχουμε διαδήλωση η οποία χτυπιέται με βίαιο και βάνουσο τρόπο, έχουν δικαίωμα οι διαδηλωτές της αντιστάσεως; Εγώ πιστεύω ότι έχουν. Είναι βία κι αυτό.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Τι σχέση έχει αυτό με την ενέδρα που σκοτώνει ή με τον κουκουλοφόρο;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Μα επειδή είπατε για βία, γι' αυτό σας το λέω.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Καταλάβατε εδώ πέρα που φτάσαμε;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Σας είπα, δεν μπαίνει ζήτημα σε αυτό το επίπεδο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο κ. Ζαΐρης έχει τον λόγο.

Ν. ΖΑΪΡΗΣ: Είπατε ότι η Οργάνωση 17Ν στην αρχή λειτούργησε ως λαϊκή τιμωρός γιατί πίστεψε ότι διαψεύστηκαν οι προσδοκίες του ελληνικού λαού, περίπου το νόημα αυτό ήταν. Με αυτή τη λογική θα μπορούσε να οδηγήσει εσάς προσωπικά να ενταχθείτε σε μια ανάλογη ή στην ίδια την Οργάνωση;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Αυτό είναι θέμα πολιτικής επιλογής και ανάλυσης. Δηλαδή εγώ έκανα την ανάλυση η οποία δεν ταυτιζόταν με τη συγκεκριμένη Οργάνωση, που έλεγε ότι θα πρέπει σε αυτές τις συνθήκες που ζούμε, να έχουμε μια δυνατότητα επιλογής αυτών των μέσων, μόνο όταν φτάσουμε σε πιο ακραίες πολιτικές συνθήκες. Μέχρι τότε δεν πρέπει να τα χρησιμοποιήσουμε. Από εκεί και πέρα όταν έγιναν αυτές οι ενέργειες τιμωρίας, σας πληροφορώ ότι δεν λυπήθηκα.

κ. ΣΙΔΕΡΗΣ: Όλα αυτά που μας είπατε, νομίζετε ότι εκφράζουν συγκεκριμένους κατηγορουμένους;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Γνωρίζω κάποιους κατηγορουμένους, οπότε θα σας πω και γι' αυτό.

κ. ΣΙΔΕΡΗΣ: Εκφράζουν συγκεκριμένους κατηγορουμένους; Δεύτερον, είπατε ότι ήταν ύφεση προς το τέλος. Από την άλλη μεριά όμως φαίνεται να στρατολογούν νέα μέλη και μάλιστα έχουμε και νέους κατηγορούμενους εδώ, οι οποίοι είναι πρόσφατοι.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Κατ' αρχήν υποθέτω ότι δεδομένου ότι ορισμένοι από τους κατηγορούμενους αναλαμβάνουν και ταυτίζονται με τα κείμενα των προκηρύξεων τα οποία έχουν αναπτύξει όλα αυτά που σας λέω, δηλαδή εγώ μιλάω και με βάση πράγματα τα οποία αναφέρουν οι ίδιοι και με τη δημόσια εικόνα και που πιστεύω ότι είναι πράγματι αυτή.

Νομίζω ότι εκείνοι οι άνθρωποι οι οποίοι αναλαμβάνουν την ευθύνη για τη συμμετοχή τους στην Οργάνωση –όσοι την αναλαμβάνουν από τους κατηγορουμένους– βεβαίως και ταυτίζονται με μια τέτοια λογική, δηλαδή πιστεύω ότι τα κίνητρά τους ήταν πράγματι τέτοια κίνητρα, πολιτικά κίνητρα και με βάση αυτό έκαναν αυτά που έκαναν. Αυτό το θεωρώ βέβαιο.

Όσον αφορά το δεύτερο. Κατ' αρχήν πιστεύω το αν έχουμε κατηγορούμενους και το αν συμμετείχαν είναι δύο πράγματα διαφορετικά. Θέλω να πω για το εάν στρατολογούσαν και αν είχαν και ποια έκταση είχαν, αυτό θα αποδειχθεί.

κ. ΣΙΔΕΡΗΣ: Να σας διευκολύνω ότι ένας, ο κ. Γεωργιάδης εμφανίζεται σε συγκεκριμένα σημεία. Το λέει και ο ίδιος αλλά δίνει άλλη εξήγηση όμως. Επομένως μπορούμε να μιλάμε για προσπάθεια στρατολόγησής του κ. Γεωργιάδη. Εγώ τουλάχιστον προσωπικώς μπορώ να το θέσω και έτσι το ερώτημα.

(Διαλογικές συζητήσεις)

Ι. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Αρνούνται αυτή την κατηγορία, αρνούνται και τα στοιχεία με τα οποία στοιχειοθετείται. Μήπως τυχόν εγκλωβίζουμε το μάρτυρα στο να κάνει μια τοποθέτηση ενός θέματος το οποίο δεν έχει αποδειχθεί.

κ. ΣΙΔΕΡΗΣ: Δεν ήθελα να μου πει για τον κ. Γεωργιάδη, ότι ήταν σε ύφεση και από την άλλη μεριά προσχωρούσαν νέα μέλη.

Ι. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Το ερώτημά σας όμως στηρίζεται στο δεδομένο ότι υπάρχει μία έμφαση.

κ. ΣΙΔΕΡΗΣ: Συμπληρώσετε με. Εγώ θέλω να με συμπληρώσετε σε αυτά που ρωτάω.

Ι. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Δε μπορώ, θα έπρεπε να είναι εδώ ο κ. Γεωργιάδης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Τροποποιώ το ερώτημα. Συμβιβάζεται μια Οργάνωση να είναι σε ύφεση αν προκύψει μελλοντικά ως δεδομένο ότι στρατολογούσε και νέα μέλη;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Εγώ κάνω μια αντικειμενική ανάλυση του φαινομένου της ένοπλης βίας στην Ελλάδα από τη δεκαετία του '90 και μετά, ιδιαίτερα από το '95 περίπου και βλέπω μια μείωση των ενεργειών και στατιστικά η οποία υπάρχει, είναι πολύ λιγότερες οι ενέργειες. Δηλαδή ο ΕΛΑ παύει να παρεμβαίνει δεν υπάρχει πια. Δεν γνωρίζω κατ' αρχήν αν υπάρχουν πράγματι νέα μέλη. Αυτό είναι ένα ζήτημα το οποίο εγώ δεν μπορώ να το ξέρω. Θέλετε να πω στο αν γίνεται προσπάθεια.

Προφανώς επειδή κάποιοι άνθρωποι λένε ότι αναλαμβάνουν ότι υπήρχε η Οργάνωση έτσι όπως λέει ο κ. Κουφοντίνας κι άλλοι αναγνωρίζω ότι η Οργάνωση υπήρχε μέχρι πρόσφατα. Ήρα είναι προφανές ότι μπορεί να έκαναν κι αυτό που λέτε και για νέα μέλη. Όμως το αντικειμενικό γεγονός της συνολικής μείωσης των ενεργειών στην

ελληνική κοινωνία και η πλήρης αντίθεσή του με το φούσκωμα το οποίο γίνεται, παραμένει.

κ. ΣΙΔΕΡΗΣ: Σας το είπα γιατί κάποτε θα έπρεπε να σταματήσουν και συνεχίζουν επί 23 χρόνια. Είπατε και προηγούμενα ότι ξεκίνησαν 12 από μια βάρκα, κάποτε αποφάσισαν και βγήκαν από τη βάρκα και αυτοί έμειναν μέσα μονίμως 23 χρόνια.

Καταλάβετε;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Αυτή τη συζήτηση δυστυχώς εγώ δεν μπορώ να την κάνω εδώ ως μάρτυρας Υπεράσπισης. Είναι μια συζήτηση που μπορώ να την κάνω μαζί τους με άλλους όσοι ήταν, σε άλλες συνθήκες και με άλλους όρους. Το αν έκαναν καλό, κακό κλπ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο κ. Μαρκής έχει τον λόγο.

Β. ΜΑΡΚΗΣ: Κύριε μάρτυς θα κάνω μια παρατήρηση και στη συνέχεια θα σας κάνω και μια ερώτηση. Η παρατήρησή μου είναι η εξής: μας κάνατε τόση ώρα μια ανάλυση πολιτική θα έλεγα, εγώ τουλάχιστον έτσι την εκτιμώ, δεν άκουσα ούτε μια λέξη που να αναφέρεται στα θύματα. Έχετε να πείτε γι' αυτό το θέμα;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Εγώ σας λέω ότι είναι προφανές ότι συμπάρισται και συμπάσχω με τα θύματα. Δεν λέω ότι συμπάσχω με τους συγγενείς για παράδειγμα του κ. Γουέλς δεν νιώθω έτσι, ούτε του κ. Μάλιου ή Μπάμπαλη δεν θυμάμαι. Από εκεί και πέρα καταλαβαίνω αυτό που λέτε στο προσωπικό επίπεδο.

Β. ΜΑΡΚΗΣ: Και εγώ καταλαβαίνω απόλυτα αυτό το διαχωρισμό που κάνατε. Θα σας ρωτήσω κάτι άλλο. Στην πολιτική από ό,τι κατάλαβα η εξήγηση που δίνετε είναι κάποιοι άνθρωποι που προέρχονται από την Αριστερά, που έχουν τα βιώματα αυτά κάποιοι της δεκαετίας του '60 και του '70, κάποιοι άλλοι νεότεροι αποφασίζουν να δράσουν με τον τρόπο αυτό. Έχω την εντύπωση ότι η ανάλυσή σας αυτή κάπως δεν δένει με τα πραγματικά περιστατικά που έχουμε εδώ.

Θέλω να επισημάνω ότι βασικός πρωταγωνιστής στη δράση αυτής της ομάδας, φαίνεται να είναι κάποιος άνθρωπος ο οποίος παραδέχεται τη συμμετοχή του, υπάρχουν κι άλλοι δυο άνθρωποι από την ίδια οικογένεια που σε πρώτη φάση παραδέχτηκαν, το έχουν ανακαλέσει και το ερευνούμε που προέρχεται από ένα εντελώς αντίθετο χώρο.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Τι εννοείτε αντίθετο;

Β. ΜΑΡΚΗΣ: Είναι παιδιά τα οποία προέρχονται από ένα θεοκρατικό ουσιαστικά περιβάλλον. Δηλαδή παιδιά που μεγάλωσαν στο περιβάλλον του Καντιώτη θα έλεγα. Πέστε μου την ανάλυσή σας πως μπαίνει αυτό το πράγμα.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Νομίζω ότι οι ψυχολογικοί μηχανισμοί, γιατί τώρα φτάνουμε σε αυτό, όταν φτάνουμε σε ατομικές περιπτώσεις ανθρώπων που κάποιοι άνθρωποι μπορούν να έρθουν σε πλήρη αντίθεση με το περιβάλλον στο οποίο ανατράφηκαν, νομίζω έχει παρατηρηθεί εκατομμύρια φορές στην ιστορία. Το έχουμε ζήσει πάρα πολύ και είναι απολύτως κατανοητό συχνά να πηγαίνει κανείς και στο αντίθετο όπως λέτε άκρο από αξιακή άποψη.

Β. ΜΑΡΚΗΣ: Να καταλήξουμε λοιπόν ότι αυτό είναι μια θέση γενική που μας είπατε, αλλά σε επιμέρους περιπτώσεις μπορεί και να μην υπάρχει αυτό το κίνητρο ενδεχομένως.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Το πολιτικό κίνητρο λέτε;

Β. ΜΑΡΚΗΣ: Όχι. Ο τυρανισμένος ή όπως είπε η υπεράσπιση κάποτε, το μέλος της Αριστεράς, το τμήμα της Αριστεράς που βρισκόταν συνεχώς υπό καταπίεση, ήταν το

αμυνόμενο ξαφνικά αποφάσισαν «όχι κύριοι, εμείς θα γίνουμε επιτιθέμενη Αριστερά».

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Αυτό προσπάθησα να το αναλύσω λίγο στην αρχή δείχνοντας το πώς η Αριστερά στην Ελλάδα μέχρι και την δικτατορία και αμέσως λίγο μετά βρισκόταν από την εποχή του Μεταξά αν θέλετε σε μία κατάσταση καταστολής, άμυνας και υποταγής τέτοιας που εμείς οι νεώτεροι δεν μπορούσαμε να την ανεχθούμε και γι αυτό είπαμε ότι επιτέλους θα πρέπει να απαντήσουμε. Αυτό ήταν κοινό αίσθημα.

Β. ΜΑΡΚΗΣ: Κύριε μάρτυς, έχουμε περίπου την ίδια ηλικία. Να είστε βέβαιος έχουμε περίπου τα ίδια βιώματα θα έλεγα. Το ότι είμαστε πάνω σε αυτή την έδρα δεν αλλάζει καθόλου τα βιώματά μας, να είστε βέβαιος. Συμφωνώ απόλυτα θα έλεγα με πολύ μεγάλο τμήμα της ανάλυσής σας. Αλλά το θέμα είναι εδώ ότι πώς κάποιοι άνθρωποι που μας λέτε ότι ξεκίνησαν από κει έφτασαν σε περιστατικό που θα σας περιγράψω. Ότι δηλαδή πάμε να ληστέψουμε μία Τράπεζα, όσοι πήγαν και επειδή ο Ταμίας επιχειρεί να κλείσει την είσοδο τον πυροβολούν. Όχι να αμυνθεί, να επιτεθεί, επειδή πάει να κλείσει το χρηματοκιβώτιο.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Καταλαβαίνω. Πιστεύω το εξής: ότι μία επιλογή πολιτική η οποία είναι λανθασμένη σε οδηγεί να κάνεις πράγματα που λέω ότι κι εσύ ο ίδιος στη συνέχεια θα πεις ότι το ξέρετε ότι αυτή είναι η ιστορία του 20ου αιώνα. Αν δείτε στο όνομα μεγάλων αξιών και μεγάλης προσπάθειας το τί έγινε, δηλαδή δείτε την Σοβιετική Ένωση, την Καμπότζη, το Βιετνάμ. Για να σας μιλήσω για την Αριστερά, για την Αριστερή παράδοση.

Β. ΜΑΡΚΗΣ: Δεν ήθελα να πω περισσότερα αλλά έχω την εντύπωση ότι συγκρίνετε συνεχώς ανόμοια πράγματα.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Μα είναι ανόμοιο;

Β. ΜΑΡΚΗΣ: Βέβαια.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Σε μικροκλίμακα....

Β. ΜΑΡΚΗΣ: Δηλαδή η πολιτική της Αμερικής, το Βιετνάμ και η καταστροφή που προκλήθηκε θα συγκριθούν με αυτά τα πράγματα που λέτε;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Λάθος κάνετε, άλλο λέω.

Β. ΜΑΡΚΗΣ: Πέστε μου να καταλάβω.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Το ότι η Σοβιετική Ένωση έφτασε να έχει τέτοια καταστολή στο εσωτερικό και να διώκει τόσο πολύ ανθρώπους μέσα μεταβλήθηκε από το βασίλειο της ελευθερίας που ήθελε να είναι στο βασίλειο της ανελευθερίας, δεν έγινε με κίνητρα ούτε ξεκίνησε με κίνητρα ταπεινά. Ξεκίνησε με κίνητρα τα οποία ήταν κίνητρα υψηλά και όμως μέσα από διαδικασίες κατέληξε σε πράγματα τα οποία ήταν συχνά αποτρόπαια.

Β. ΜΑΡΚΗΣ: Μεταφέρετε λοιπόν αυτό εδώ στον μικρόκοσμο της Οργάνωσης.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: ¶ρα μία επιλογή η οποία λέει ότι σήμερα επιλέγουμε αυτόν τον δρόμο διότι έτσι θα ξυπνήσουν οι μάζες, θα μας ακολουθήσουν κάποια στιγμή ή θα είμαστε ο οπλισμένος βραχίονας ενός κινήματος το οποίο θα εκδηλωθεί. Υπάρχουν διάφορες απόψεις για να θεμελιώσουν το γιατί μία Οργάνωση....

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αρκετά. Έγινε κατανοητό.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Αυτή η περίπτωση τί λέει; Ότι θα πρέπει να κάνουμε πράγματα τα οποία φτάνουν να είναι....

Β. ΜΑΡΚΗΣ: Κατάλαβα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο κ. Πρόεδρος έχει το λόγο.

κ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε μάρτυρα, είπατε ότι η 17N άρχισε την δράση της το '74 και μιλήσατε για δυο γενιές.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ναι, κυρίως.

κ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Μιλήσατε για την δεύτερη γενιά και την είπατε γενιά απογοητευμένων. Από τους κατηγορούμενους για να το συγκεκριμενοποιήσουμε λίγο, μπορείτε να μας πείτε αν κανείς ήταν στην πρώτη ή στην δεύτερη γενιά από αυτά που εσείς ξέρετε ως μάρτυς;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Η πρώτη γενιά εξ ανάγκης είναι περίπου η δική μου γενιά. Είναι παλιότερη, εξ ανάγκης άσχετα με το αν βρίσκεται κανένας εδώ. Εξ ανάγκης εφόσον η πρώτη ενέργεια είναι το '75. Για την δεύτερη είναι ο κ. Ξηρός και ο κ. Κουφοντίνας που έχουν δηλώσει.

κ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Εμείς εδώ έχουμε κάποιους συγκεκριμένους κατηγορούμενους και κάποια συγκεκριμένα αδικήματα. Όλα αυτά που είπατε τα άκουσα πάρα πολύ προσεκτικά.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Θα σας πω για τους κατηγορούμενους που γνωρίζω.

κ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Από την πρώτη γενιά έχετε με τις αναλύσεις που έχετε κάνει και με τις γνώσεις που έχετε, έχετε να πείτε κάτι για κάποιους από τους κατηγορούμενους;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Σας λέω, στην πρώτη γενιά των ανθρώπων οι οποίοι είχαν μεγαλώσει με αυτή την λογική και που ήθελαν στην διάρκεια της δικτατορίας ότι αυτό το πράγμα θα πρέπει να αλλάξει και μπορεί να αλλάξει μόνο με ένα τρόπο, θα βάλω τον εαυτό μου και υπήρχαν και πολλοί άλλοι άνθρωποι.

κ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Από τους κ.κ. κατηγορούμενους θέλω εγώ να μου πείτε.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Για τους κατηγορούμενους ξέρω ορισμένους ανθρώπους. Πρέπει να πω γιατί γνωρίζω κάποιους, να μην ξανάρχομαι. Ήρα να μιλήσω γι αυτούς που γνωρίζω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Γι' αυτούς εδώ.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Για τα άτομα που γνωρίζω. Γνωρίζω κάποια άτομα από τους κατηγορούμενους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Από τους κατηγορούμενους βέβαια.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Γνωρίζω τον κ. Ψαραδέλλη. Τον γνωρίζω πολύ καλά. Είμαστε συναγωνιστές. Έχουμε βρεθεί μαζί στην Γαλλία. Ξέρω όλο του το ιστορικό. Σας τα έχουν αναφέρει νομίζω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Έχουν έρθει καμιά δεκαριά μέχρι τώρα, ακόμη και εισαγωγής από το Παρίσι.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Εισαγωγής δεν είναι κακό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Όχι.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Τόσα εισάγουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Όταν είναι μάλιστα εκλεκτό. Ήταν ο Καθηγητής Κοινωνιολογίας ο κ. Μικαέλ Λεβί.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Του οποίου έχω εκδώσει και το βιβλίο του για τον ρομαντισμό, το οποίο σας παραπέμπω αν θέλετε να το διαβάσετε γιατί είναι καταπληκτικό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Θα το δούμε.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: «Εξέγερση και μελαγχολία» λέγεται το βιβλίο. Ο κ. Λεβί όπως θα σας είπε, εγώ γνωρίζω τον κ. Ψαραδέλλη από κοντά σε όλες τις δραστηριότητες

που είχαμε ενάντια στην χούντα. Στο εξωτερικό ήταν σε όλες τις διαδηλώσεις μας, ήταν σε όλα. Ποτέ δεν είχε άλλη άποψη ούτε μου είχε περάσει ποτέ από το μυαλό ότι μπορούσε να έχει άλλη άποψη από αυτή που ήξερα. Δηλαδή ήταν ένας αγωνιστής ενταγμένος στην τροτσκιστική πτέρυγα της Αριστεράς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Στην Τέταρτη.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Στην Τέταρτη Διεθνή. Ζούμε πολύ δύσκολα στο Παρίσι. Δούλευε. Γνωρίζω και την γυναίκα του. Την γνώρισε και την παντρεύτηκε εκεί. Είναι ένας εξαιρετος άνθρωπος. Από κει και πέρα τον έβλεπα και μετά στην μεταπολίτευση λιγότερο μέσα από εκδοτικές δραστηριότητες. Κυρίως επειδή αυτός ήταν τεχνικός τύπου τον έβλεπα και σε σχέση με

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Εκδοτικές.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ναι. Ποτέ δεν είχα μια γνώμη ότι είτε είναι άλλο πράγμα απ' ότι φαίνεται, ούτε βέβαια κακή γνώμη καθόλου. Τον άλλο κατηγορούμενο που γνωρίζω πολύ λιγότερο είναι τον κ. Γιωτόπουλο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Τον ξέρετε;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ναι, τον γνωρίζω από το Παρίσι

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Από το Παρίσι;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ναι, βέβαια. Εξάλλου όταν πήγα εγώ στο Παρίσι ο κ. Γιωτόπουλος ήταν ή Γραμματέας ή Αντιπρόεδρος, δεν μπορώ να θυμηθώ επειδή εγώ πήγα μεταγενέστερα, του Φοιτητικού Συλλόγου. Ήρα εξ αντικειμένου ήταν ένα πρόσωπο δημόσιο. Είμαι 1-2 χρόνια νεώτερος. Εγώ πήγα μετά την δικτατορία στο Παρίσι. Αυτός ήταν ήδη εκεί. Ήταν Γραμματέας ή Αντιπρόεδρος, ένα από τα δύο του Φοιτητικού Συλλόγου και επομένως τον ήξερα αρκετά καλά σε αυτό το επίπεδο. Έχουμε συζητήσει αρκετές φορές για κοινά πράγματα και εκδηλώσεις του αντιδικτατορικού αγώνα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Διάβαζε και τα βιβλία του Πανεπιστημίου; Τελείωσε, τί έκανε με το Πανεπιστήμιο;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Σε ότι αφορά για τα βιβλία του Πανεπιστημίου, είναι ένα ενδιαφέρον ερώτημα γιατί έχω ακούσει ότι έχει τεθεί αυτό, αν ήταν μελετηρός. Φαντάζομαι ότι θα ήταν. Όμως αρκετοί, ανάμεσά τους κι εγώ είχαμε την άποψη τότε ότι τα πτυχία είναι στοιχεία – δεν ξέρω αν είναι ο κ. Γιωτόπουλος, εγώ την είχα – μιας αστικής επιστημοσύνης. Επομένως όποιος θέλει να είναι μαζί με το λαό δεν παίρνει το πτυχίο του. Εγώ τελείωσα την Σχολή μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Οικονομικά κάνατε;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ναι, Οικονομικά. Τελείωσα την Σχολή μου. Δεν πήρα το πτυχίο. Πήγα και το πήρα το '88.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Για τον κ. Γιωτόπουλο καλύτερα. Δεν μας ενδιαφέρει αν το πήρε.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: (Εκτός μικροφώνου) Με πιο όνομα;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Γιωτόπουλος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αλέξανδρος;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Αλέξανδρος.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Είχε ταυτότητα τότε;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ξέρω αν είχε ταυτότητα κ. Εισαγγελεύ;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δεν του ζήτησε.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Ρωτήστε τον να δείτε. Δεν είχε ταυτότητα.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Δεν ξέρω τί λέει ο άνθρωπος, αν είχε ταυτότητα ή δεν είχε. Δηλαδή πρέπει να κατανοήσουμε ότι υπήρχε μια λογική η οποία έλεγε ότι δεν πρέπει και σας λέω εγώ έφτασα να πάρω το πτυχίο μου το '88. Τρελάθηκαν οι άνθρωποι, μετά από 15 –λέει- το παράτησες και ήρθες τώρα να το πάρεις; Ήταν μια ολόκληρη λογική, πηγαίναμε σε εργοστάσια και δουλεύαμε, αφήναμε τα Πανεπιστήμια.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Έχετε πάει στην Κούβα;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Εγώ προσωπικά δεν έχω πάει. Έχουν πάει φίλοι πολλοί. Είναι κακό να πάει κανείς στην Κούβα; Είναι και ωραία χώρα η Κούβα!

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Δεν πήγα.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Έπρεπε να πάτε κ. Εισαγγελεύς. Αν είχατε πάει, ποιος ξέρει!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Το όνομα Μιχάλης Οικονόμου στην ιστορία του Κινήματος των Αριστερών κλπ., έχει κάποια ειδική σημασία; Υπήρξε πρόσωπο Μιχαήλ Οικονόμου;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Δεν το γνωρίζω.

Ν. ΖΑΪΡΗΣ: Κύριε μάρτυς τόσα χρόνια στη Γαλλία είχατε συναναστραφεί με τον κ. Γιωτόπουλο;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Μερικά χρόνια, δηλαδή αν θυμάμαι καλά μέχρι το '70.

Ν. ΖΑΪΡΗΣ: Με κάποιο ψευδώνυμο μήπως τον γνωρίσατε;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Όχι.

Ν. ΖΑΪΡΗΣ: Το ψευδώνυμο Θέμης μήπως το ακούσατε;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Όχι. Έχω διαβάσει εκ των υστέρων ότι αναφέρονται, αλλά τότε επειδή εμείς δεν ήμασταν στην ίδια Οργάνωση με τον κ. Γιωτόπουλο ούτε ξέρω αν ήταν τότε, εγώ μιλάω ότι είχαμε επαφή στα πλαίσια μιας δημόσιας σχετικά δραστηριότητας, εννοώ στα πλαίσια του φοιτητικού Συλλόγου και των αντιδικτατορικών εκδηλώσεων. Και από τότε δεν έχω συναντήσει τον κ. Γιωτόπουλο. Τον ξαναβλέπω εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Πως τον βλέπετε; Αλλαγμένο;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Δεν θα τον γνώριζα. Τώρα που τον βλέπω από κοντά, αφού ξέρω ότι είναι αυτός μπορώ. Αν τον έβλεπα στο δρόμο, όπως ίσως και αυτός εμένα δεν θα με γνώριζε.

κ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ήταν μια από τις ερωτήσεις μου. Λέτε ότι έχετε να τον δείτε από τον καιρό που ήσασταν στη Γαλλία. Εκείνος –αν καλά έχω συγκρατήσει– ήρθε μετά το '75 – '76 στην Ελλάδα. Δεν τον είδατε;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ποτέ.

κ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Είπατε κάτι για τον κ. Ψαραδέλλη. Τον ξέρατε μετά από τη Γαλλία;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Βεβαίως. Περιστασιακά, αλλά τον ήξερα.

κ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κάτι ελέχθη χτες εδώ για τον κ. Τζωρτζάτο ότι κάποτε τον είχαν συλλάβει και τον άφησαν. Ξέρετε επί αυτού του περιστατικού και αν ήταν μόνος και με ποιον άλλον;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Όχι. Τον κ. Τζωρτζάτο τον έχω δει στο βιβλιοπωλείο που έχουμε. Τον ξέρω πολύ λίγο. Πιο καλά από όλους ξέρω τον κ. Σεριφή.

κ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τι δουλειά κάνει ο κ. τζωρτζάτος. Δηλαδή με τι ασχολείται επαγγελματικά ξέρετε;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Όχι δεν ξέρω.

κ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Μιλάτε ακόμη για τη γενιά και είπατε ότι γύρω στο '84 – '85 αυτοί έκαναν το Κίνημα των απογοητευμένων.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Λέω ότι από το '83 έως το '85 θα δείτε ότι υπάρχει ένα κύμα κινητοποιήσεων τότε, έχουμε και καταλήψεις, τότε γίνεται η κατάληψη του Πολυτεχνείου που σκοτώθηκε ο Καλτεζάς. Κύριε Πρόεδρε σκοτώθηκαν όμως αυτοί οι άνθρωποι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ασφαλώς. Είπα εγώ όχι;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Έχουμε τότε ένα κύμα τέτοιο. Εκεί εντάσσω εγώ στην ανάλυση που κάνω –και το είχα γράψει- και από τότε υπήρχε μια τάση νεότερων ανθρώπων να συμμετάσχουν πιθανώς σε τέτοιες ενέργειες.

κ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τι ενέργειες;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Γενικότερα. Δηλαδή δεν μιλάω μόνο για τη 17Ν.

κ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τι ενέργειες;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Έμπαιναν βόμβες σε αμερικάνικα αυτοκίνητα, γινόταν ένα σύνολο από τέτοια πράγματα.

Ανεπίσημα πρακτικά δίκης 17Ν (11/06/2003) Μέρος 3/9

Τετάρτη, 11 Ιουν 2003 21:03

κ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Είπατε πάνω σε αυτό άσχετο το πως σκέφτεται κανείς γι' αυτά. Δηλαδή μιλάτε για τον εαυτό σας ή το πως σκέφτεται για εκείνη τη δράση της δεύτερης γενιάς; Αν εννοείτε τον εαυτό σας δεν θέλω να μου απαντήσετε, αν όμως εννοείτε τις σκέψεις σας για τους κυρίους κατηγορούμενους αυτό το θέλω.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Για τον εαυτό μου. Αυτό ήταν εν τη ρύμη του λόγου που είπα άσχετα το τι σκέφτεται κανείς γι' αυτό.

κ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Παρακάτω είπατε: παλαιότερα ήταν μεγάλα τα ποσοστά δημοσκοπήσης και τελευταία ένα 20% του θεωρεί κοινωνικούς αγωνιστές. Σας ερωτώ: άλλες ομάδες στη σύγχρονη εποχή δεν πάω παλιά, μιλάω τα τελευταία 3 – 5 χρόνια υπήρξαν ομάδες που είχαν κάποια απήχηση και πήραν πολιτικά σχήματα; Δεν μιλάω π.χ. για ένα πολιτικό σχήμα ιστορικό.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Λέτε τον κ. Σαμαρά ας πούμε;

κ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν μιλώ για ιστορικό πολιτικό σχήμα, αλλά κάποια σχήματα που θεώρησαν ότι μπορούν σε μικρότερο ποσοστό, οι δημοσκοπήσεις τα λένε άλλωστε. Ήθελα να σας ρωτήσω αν μπορείτε να εξηγήσετε αφού υπάρχει ένα τέτοιο ποσοστό γιατί δεν κατέβηκαν στην κοινωνία να πουν αυτό είναι το πρόγραμμά μας; Εσείς που έχετε αναλύσει, εγώ δεν είμαι αναλυτής, εσείς που πολλές φορές επικαλεστήκατε την ιστορία κλπ.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Δεν ξέρω αν σκέφτηκαν να κάνουν κάτι τέτοιο. Είναι βέβαιο ότι είναι ένα πράγμα η αποδοχή στη δημοσκόπηση, η στήριξη σε κάποιες ενέργειες, ή λέω ότι είναι κοινωνικοί αγωνιστές άσχετα αν δεν συμφωνώ απολύτως μαζί τους και είναι ένα δεύτερο πράγμα τι ποσοστό ταυτίζεται με κάποια Οργάνωση, με κάποια ομάδα και ψηφίζει. Εκεί πιστεύω ότι τα πράγματα θα ήταν πολύ διαφορετικά. Δεν άμεση συνάφεια.

κ.ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Η ατομική βία που εφάρμοσε η Οργάνωση τα 27 αυτά χρόνια επέφερε κάποια αλλαγή στην ελληνική κοινωνία; Ο σκοπός αυτής της Οργάνωσης είναι να επέλθουν κάποιες αλλαγές, προς το καλύτερο της κοινωνίας, κάτι, το οποίο ενδιαφέρεται ο κάθε σωστός πολίτης.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Θα έλεγα ότι τα πράγματα είναι μάλλον μοιρασμένα. Υπήρχε δηλαδή από μια πλευρά λόγω του φόβου και της αίσθησης του να προσέχουν κάποιοι υψηλά ιστάμενοι, υπήρχε ένας φόβος έναντι της 17N.

κ.ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Εκτός από τους πολιτικούς που μπορεί να συμβαίνει αυτό που λέτε, υπάρχουν κι άλλοι όμως. Υπάρχουν δικαστές, υπάρχουν Εισαγγελείς μάλλον, υπάρχουν οι επιχειρηματίες, δηλαδή εάν σκότωσαν τον Ανδρουλιδάκη θα γινόταν καλύτερη η κοινωνία;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Πιστεύω ότι έχει δύο όψεις. Η μία όψη είναι αυτή η αίσθηση σε κάποιους υψηλά ιστάμενους ενός φόβου και μια αίσθηση ότι υπάρχει κάποια Οργάνωση η οποία μπορεί να μας απειλήσει και αυτό ήταν γενικευμένο. Θα το έχετε ακούσει πολλές φορές στις δημόσιες υπηρεσίες με την ευκολία που έχουν οι Έλληνες να λένε κουβέντες «Σας χρειάζεται μια 17N!». Ήταν κλασικό. Νομίζω ότι τέτοιου τύπου πράγματα έκαναν και τη συγκεκριμένη Οργάνωση να παίρνει την αίσθηση ότι νομιμοποιείται.

Το δεύτερο στοιχείο το αρνητικό, ήταν ότι φτιάχτηκε ένα κλίμα που επέτρεπε μεγαλύτερη καταστολή και θα πει κανένας «Η 17N την προκάλεσε;» δεν υπάρχουν ανεύθυνες ενέργειες. Όταν κάνεις ένα πράγμα, θα πρέπει αυτή τη μεγαλύτερη

καταστολή να μπορείς να την αντιμετωπίσεις στο ίδιο επίπεδο. Όταν δεν μπορείς, τότε έχει αρνητικές συνέπειες.

Γι' αυτό λέω ότι υπάρχουν όλες αυτές οι πλευρές που νομίζω ότι είχαν επιδράσει στην ελληνική κοινωνία.

κ.ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Ακριβώς όμως δεν απαντήσατε στην ερώτηση. Διότι η φράση την οποία χρησιμοποίησα, ήταν εάν επέφεραν κάποια αλλαγή στην ελληνική κοινωνία. Θεωρείτε αυτά που είπατε ότι είναι αλλαγή;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Είναι αλλαγές.

κ.ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Αλλαγή. Δηλαδή ότι χτυπήσαμε εκεί και από εδώ και πέρα δεν γίνεται πλέον αυτό το πράγμα. Παραδείγματος χάρη δεν θα έχουμε κακούς επιχειρηματίες, όλοι θα πηγαίνουν με το σταυρό στο χέρι κλπ., ή κακούς Εισαγγελείς, οι Εισαγγελείς από εδώ και πέρα θα προσέχουν. Αυτό θέλω να πω.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Η αίσθηση του κόσμου ότι υπάρχει κάποιος τιμωρός είναι μια πραγματική αλλαγή η οποία μπορεί να φέρνει συνέπειες και σε αυτούς που λέτε. Δεν το γνωρίζω. Από την άλλη πλευρά είναι και αλλαγή η επίταση της καταστολής και τα μέτρα, οι αντιτρομοκρατικοί νόμοι, που έγιναν, που δεν είχε τη δυνατότητα πιστεύω η Οργάνωση να τα αντιμετωπίσει με θετικό τρόπο να απαντήσει σε αυτά. Ήρα είχαμε αλλαγές σε όλες τις κατευθύνσεις.

κ.ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Αυτά είναι και προσωπικά του καθένα.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Είπατε 20% ποσοστό. Αυτό το ποσοστό γιατί δεν το χρησιμοποιούν; Πως το αφήνουν;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κύριε Εισαγγελεές να κατέβουν στις εκλογές;!

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Μα δεν σας είπα εγώ ότι έχουν 20%. Είναι κοινωνικοί αγωνιστές. Είναι άλλο πράγμα τι έχουν. Ο κ. Τσοβόλας για παράδειγμα στην αποδοχή του κοινού παίρνει πολύ πάνω από το 2% ή το 2,5% που παίρνει το ΔΗΚΚΙ. Παίρνει μια αποδοχή 20% - 30%. Δεν σημαίνει ότι όλοι αυτοί θα τον ψηφίσουν. Αυτό σας είπα και πριν.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Μήπως σημαίνει τίποτα άλλο με αυτό το ποσοστό που λέτε;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Δεν μπορώ να καταλάβω τη σκέψη σας.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Που κατευθύνεται; Αν κατευθύνεται;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Τι εννοείτε να κατευθύνεται;

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Για δείτε το.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Δεν βλέπω να κατευθύνεται. Εγώ βλέπω ότι έχουμε έλλειμμα στην πολιτική μας για τα εθνικά θέματα, έχουμε έλλειμμα στην πολιτική μας για την Τουρκία. Τα βλέπετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κύριε Καραμπελιά τι να κάνουμε αυτά; Είναι άγωνα αυτά τα πράγματα.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: (Εκτός μικροφώνου)

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Από την άλλη πλευρά πρέπει να δείτε ότι τα ελλείμματα της πολιτικής μας...

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Αυτές είναι οι απόψεις σας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Παρακαλώ πέστε μας για τον κ. Γιάννη Σερίφη.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Αυτόν γνωρίζω πιο καλά από τους υπόλοιπους κατηγορούμενους γιατί τον γνώρισα στη διάρκεια της δίκης του και στη συνέχεια τον ξέρω από τότε διαρκώς. Ξέρετε το πώς ο Σερίφης οδηγήθηκε στο Δικαστήριο, ξέρετε την σκευωρία που έγινε εναντίον του, δηλαδή προσπάθησαν να τον εμφανίσουν ότι σκότωσε ο ίδιος τον Κασίμη. Και έπειτα λέτε να έχουμε εμπιστοσύνη κ. Πρόεδρε, δεν είναι τόσο εύκολο. Δεν είναι τόσο εύκολο.

Επιπλέον έχω να πω κάτι άλλο, δεν έχω μιλήσει καθόλου για την προσωπική μου εμπειρία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δεν θέλω να μου την πείτε, ο καθένας να έρχεται να λέει την προσωπική του εμπειρία, θέλω να μου πείτε για τον Σερίφη.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Την προσωπική μου εμπειρία σε σχέση με την 17Ν. Για το ότι ήμουν εκτελεστής, όλα έχουν περαστεί, ίσως ας πούμε το προφίλ μου ταίριαζε μέχρι το '85 τουλάχιστον αναφέρομαι διαρκώς, έχω μπει και σε πρωτοσέλιδα, ίσως θα το γνωρίζετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Από τις εφημερίδες, θυμάμαι, πείτε για τον κ. Σερίφη τον κατηγορούμενο που μας ενδιαφέρει τώρα.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Θα πω δυο λόγια και γι' αυτό, έχει σημασία να μιλήσω και γι' αυτό. Γιατί από εκεί καταλαβαίνετε ένα κλίμα στη κοινωνία, από εκεί καταλαβαίνετε ένα κλίμα στις διοικητικές αρχές, και από εκεί καταλαβαίνετε και πόση εμπιστοσύνη γενικότερα υπάρχει. Όταν είχα τον γνωρίζετε τον κ. Αναστασόπουλο φαντάζομαι ο οποίος ήταν ανακριτής, ο οποίος τώρα είναι δικηγόρος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Βέβαια, τον Παναγιώτη και Πρόεδρο της Ένωσης Δικαστών.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Είμαστε φίλοι τώρα με τον κ. Αναστασόπουλο, η γνωριμία μας και η φιλία μας φτιάχτηκε με το ότι ήταν κάθε πρωί στις 7 η ώρα στο σπίτι μου για να μου κάνει έρευνα. Αυτό κράτησε αρκετό καιρό. Στη συνέχεια έφυγε βέβαια ο κ. Αναστασόπουλος και έγινε δικηγόρος και μου λέει εκ των υστέρων, όλα όσα είχαν συμβεί. Ότι του έλεγαν, βεβαίως ξέρουμε ότι είναι αυτός. Και ξέρετε πού στηρίζονταν; Να σας πω σε τι πράγματα στηρίζονταν; Πρώτον ,το ότι μετά την δικτατορία είχαμε κάποιες εκδόσεις που λεγότουσαν εκδόσεις 17N, καταλαβαίνετε τι έγκλημα ήταν αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Έχω και εγώ μια οδό εκεί στο Χολαργό 17N δεν θα με πιάσουν γι' αυτό. Θέλω να μου πείτε όμως το εξής. Σας βρήκανε εσάς ρουκέτες;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Όχι, απλώς μου έχουν πάρει όλες μου τις γραφομηχανές? τις οποίες δεν μου τις επέστρεψαν κιόλας ποτέ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Σύμφωνοι, εδώ όμως βρήκαμε ρουκέτες, οι οποίες είναι λέει κλεμμένες από το Συκούριο, ένα σωρό πράγματα, σας λέω τι βρήκανε τώρα, εδώ βρήκανε γιάφκες, μη μας λέτε τώρα ότι εδώ είναι τα ίδια. Μ' αρέσει η θεωρία της συνωμοσίας, αλλά εδώ έχουμε άλλα.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Άλλο συζητάμε, για το εάν οι κατηγορούμενοι οι συγκεκριμένοι είναι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Για τον κ. Σερίφη θέλω, δεν τα θέλω όλα. Σας παρακαλώ πολύ, δεν χρειάζονται αυτά τα πράγματα.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Είναι ουσιαστικό στοιχείο, η εμπειρία την οποία είχα γύρω από τα θέματα της 17N με τις διωκτικές αρχές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Τα μάθαμε, αλλά δεν σας βρήκανε τίποτα μου λέτε. Οπότε λένε ότι εσύ κύριε δεν είσαι στην 17N πάει τελείωσε. Είδατε λοιπόν τι καλά κάνει τη δουλειά της η αστυνομία; Δεν σας βρήκανε, σας αφήσανε.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Δεν πήγα κατηγορούμενος της 17N, πήγα φυλακή για διαδήλωση για τον Φόλλε, καταδικάστηκα 2,5 χρόνια, δεν κάθισα 2,5 χρόνια, κάθισα μέχρι την έφεση τουλάχιστον, κάθισα τους δυο μήνες μου στον Κορυδαλλό, έχω περάσει λίγο και από εδώ απ' αυτά τα κελιά. Με βάση από τον κ. Αναστασόπουλο πάλι, με βάση την ίδια λογική ότι ήμουν ενταγμένος στην τρομοκρατία.

Θέλω να πω ότι η δυσπιστία του ελληνικού λαού απέναντι στις διωκτικές αρχές, είναι θεμελιωμένη?

Β.ΜΑΡΚΗΣ: Αυτή είναι δική σας δυσπιστία κύριε.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Λέτε ο ελληνικός λαός δεν έχει δυσπιστία κύριε Εισαγγελέα;

Β. ΜΑΡΚΗΣ: Ξέρω εγώ, μπορεί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δεν το ξέρω. Εγώ πιστεύω ότι είναι το αντίθετο.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Δεν λέγω ότι εκπροσωπώ, ούτε εσείς, ούτε εγώ, εκπροσωπούμε απολύτως κανέναν.

Β. ΜΑΡΚΗΣ: (Παρέμβαση εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Όπως είδατε ο ελληνικός λαός είναι ταγμένος σε νόμιμα κόμματα, δεν έχει καμία δυσπιστία σε κανέναν.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Αν εκφράζω μόνο τον εαυτό μου, κάνετε λάθος, τουλάχιστον κάποιους ακόμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ακούστε, τους εξωκοινοβουλευτικούς ίσως. Αλλά ο ελληνικός λαός ψηφίζει τα κόμματα του κοινοβουλίου. Και εκείνοι έχουν εμπιστοσύνη.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Δεν είναι αλήθεια αυτό. Δηλαδή εγώ τα κόμματα που έχω ψηφίσει τα τελευταία χρόνια ένα απ' αυτά είναι το ΔΗΚΚΙ που λέτε, δεν έχουν και αυτά εμπιστοσύνη. Δεν λένε ότι έχουμε εμπιστοσύνη στις διωκτικές αρχές τυφλά, ότι είναι, χωρίς να τα ελέγχουμε, να τα εξετάζουμε, χωρίς να υπάρχει τεκμήριο αθωότητας, δεν φτιάχνουμε ειδικούς νόμους για να πάμε..

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ακούστε κύριε Καραμπελιά, κάπου ο Ουμπέρτο Έκο στο «εκκρεμές του Φουκό» λέει ότι η επανάσταση ματαιώθηκε οριστικά. Προχωράμε λοιπόν στην νέα κοινωνία.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Αυτό λέμε και ο ?ότι τελείωσε η ιστορία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Όχι δεν τον θέλω αυτόν, τον αποποιούμαι.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Το ίδιο είναι ακριβώς το ίδιο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ελάτε για τον κ. Σερίφη παρακαλώ.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Επειδή λοιπόν η ιστορία δεν τελείωσε, ούτε οι επαναστάσεις μπορεί να τελειώσανε, είναι άλλο οι μορφές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο Ουμπέρτο το είπε όχι εγώ.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ο Ουμπέρτο τον τελευταίο καιρό συναλλάσσεται πολύ με ανακτορικούς, οπότε είναι ένα πρόβλημα. Για να σας θυμίσω ένα πολύ ωραίο ποίημα του Κύρου που λέει ότι, «πια συναλλάσσεστε φανερά με ανακτορικούς», αυτό κάνει ο κ. Έκο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Πείτε μου για τον κ. Σερίφη, αλλιώς τελείωσε η κατάθεση δεν θα σας ρωτήσω τίποτα άλλο. Για τον κ. Γιάννη Σερίφη, είπατε ότι τον γνωρίσατε.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ο καπιταλισμός είναι αθάνατος;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Τίποτα δεν είναι αθάνατο. Αλλά πιστεύω στις ωριμάνσεις της ιστορίας και δεν πιστεύω σ' αυτά τα απότομα.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Να σας πω κάτι, οι επαναστάσεις είναι ένα γεγονός, το οποίο δεν γίνεται πάντα με βίαιο τρόπο. Ήρα είναι άλλο να πούμε ότι οι μορφές των επαναστάσεων μπορεί να μεταβάλλονται σε περιόδους και σε χώρες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συμφωνούμε αλλά θέλω να μου πείτε για τον κ. Γιάννη Σερίφη, που τον ξέρετε.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Βεβαίως, μα γι' αυτό μίλησα και για την προσωπική μου εμπειρία, γιατί αρχίζει η μεγάλη ταλαιπωρία μου από τότε που συμμετείχα ενεργά στην υπεράσπιση του Σερίφη. Και τότε για να αποδειχθεί ότι ο Σερίφης είναι αθώος κύριε Πρόεδρε, έπρεπε να φέρουμε τον κ. Τουράντε τον καθηγητή ιατροδικαστικής από την Ιταλία, να κάνει σ' αυτή την αίθουσα εδώ, για πρώτη φορά σε ελληνικό δικαστήριο, έκανε βαλλιστικό έλεγχο, δεν ξέρω εάν αυτά έχουν γίνει εδώ, ή γίνονται.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Πολύ καλύτερα εδώ.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Γίνονται πολύ καλύτερα; Πάντως εκεί απέδειξε ότι ήταν ψευδείς οι κατηγορίες ότι ο Σερίφης είχε σκοτώσει τον Κασίμη, όπως ήταν και προφανές. Βέβαια για κάθε λογικό άνθρωπο. Ήταν προφανές, γιατί δεν θα σκότωνε τον σύντροφό του, αυτό ήταν τρελό. Δηλαδή το ότι η αστυνομία βγήκε και είπε για να μην παραδεχθεί ότι είχαν σκοτώσει τον Κασίμη, ότι βγήκε ο Σερίφης και τον σκότωσε, ήταν τρελό. Γι αυτό έγινε και το μεγαλύτερο κίνημα συμπαράστασης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αθώωση και εδώ λοιπόν έτσι;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Αθώος λοιπόν ο Σερίφης τότε, αλλά ένοχος εγώ γιατί υπεράσπισα τον Σερίφη και ιστορίες για πολλά χρόνια. Τουλάχιστον μέχρι το '85. Τον επόμενο κύριο που έχω γνωρίζει λίγο είναι τον κ. Κουφοντίνα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Α, τον ξέρετε;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ναι τον έχω δει. Εκ των υστέρων κάτι μου θύμιζε, γύρω στο '79, '80 σε φοιτητικές εκδηλώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Και τον θυμηθήκατε;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Κοιτάζετε, η όψη του κάτι έμοιαζε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Γιατί εδώ μας λένε μερικοί που λένε ότι τον είδανε, αποκλείεται λέει να τον θυμόσαστε.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Έχω μιλήσει μαζί του κλπ, προφανώς έχω μιλήσει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Βλέπετε λοιπόν γίνετε και λίγο μάρτυρας κατηγορίας χωρίς να το καταλάβετε.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Γιατί, δεν το κατάλαβα αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ελάτε να μου πείτε τι άλλο ξέρετε για τον κ. Κουφοντίνα.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Τίποτα άλλο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Απλώς τον είχατε γνωρίσει.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ναι. Τον ήξερα. Ήταν ένα συμπαθητικό νέο παιδί.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Να μας πει αν έχει πάει στρατιώτης ο μάρτυρας.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Βεβαίως έχει πάει ο μάρτυρας στρατιώτης.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Για ρωτήστε τους κατηγορουμένους.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Τι σημασία έχει αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Παρακαλώ, κύριε Καραμπελιά, εσείς λοιπόν τον ξέρατε για ένα συμπαθητικό παιδί. Και όταν λέει ένα πρωί, ότι εγώ αναλαμβάνω την πολιτική ευθύνη της 17Ν, πέσατε από τα σύννεφα και εσείς;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ε, βέβαια, έπεσα από τα σύννεφα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ουρανοκατέβατος και εσείς. Είδατε πώς πέφτουμε όλοι από τα σύννεφα κύριε Καραμπελιά;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Όχι μ αυτή την έννοια που λέτε που έλεγαν άνθρωποι και λογικό ήταν που ήταν δίπλα του. Αναφέρεστε στο πέσανε από τα σύννεφα, που έλεγαν διάφοροι άνθρωποι. Εγώ λέω ότι μετά από 20 χρόνια περίπου? ήταν ένας

δραστήριος στις συνελεύσεις φοιτητής, αυτό, τίποτα άλλο. Και είχα μια καλή εικόνα στο μυαλό μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ελάτε παρακαλώ, άλλη ερώτηση;

Δ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ: Κύριε Καραμπελιά, εσείς ζήσατε στο Παρίσι αμέσως μετά την εγκαθίδρυση της ξενοκίνητης φασιστικής δικτατορίας της 21ης Απρίλη, μέχρι το τέλος;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Όταν έγινε η δικτατορία ήμουν τότε 20 χρονών πιάστηκα έμεινα ένα μήνα στη Μπουμπουλίνας.

Δ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ: Στο Παρίσι ήσατε από το '67 μέχρι το '74;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ναι.

Δ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ: Και εκεί γνωρίσατε τον κ. Γιωτόπουλο.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ναι.

Δ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ: Θα έχετε ακούσει βέβαια, γιατί υπήρξατε όπως καταλαβαίνω, ενεργό μέλος στην αντίσταση κατά της δικτατορίας. Θα ακούσατε για το Πανελλήνιο Απελευθερωτικό Κίνημα, για το ΠΑΚ, για τους φίλους του ΠΑΚ, για το ΠΑΜ. Ότι ακόμα και ο βασιλόφρονας Πλυτάς ο τελευταίος δήμαρχος νόμιμος δήμαρχος, εστερήθη της ιθαγένειας, ότι δήθεν συνεργαζότανε με τον Κολιγιάννη. Την εκπροσώπηση από τον Μυλωνά τον Γεώργιο Μυλωνά στο εξωτερικό και της Ένωσης Κέντρου κλπ. Τους βασιλόφρονες που κάνανε προσπάθεια για την ενότητα όλων των αντιδικτατορικών δυνάμεων στη Ρώμη, στο Παρίσι κλπ.

Σ' αυτές τις προσπάθειες, επειδή γνωρίζατε τον κ. Γιωτόπουλο, έπαιξε κανένα ρόλο ο κ. Γιωτόπουλος; Καταρχήν θα είχατε ακούσει για τον μακαρίτη τον Μπακογιάννη, τον ρόλο που έπαιζε, από το σταθμό της Βαυαρικής Ραδιοφωνίας, ο οποίος ακουγόταν μόνο στο εξωτερικό και όπως στο εσωτερικό, θα είχατε ακούσει επίσης για τον Βουκελάτο και όλη αυτή την ομάδα της Κολωνίας, ακούστηκε ποτέ ο κ. Γιωτόπουλος με το όνομα που τον γνωρίζατε να έχει λάβει μέρος σε μια από αυτές τις προσπάθειες;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Κοιτάζτε, να σας πω. Υπήρχαν όπως ξέρετε η αντίσταση και ξέρετε ότι ήταν πολύμορφο και πολλαπλό αυτό το κίνημα. Δηλαδή είχε πλευρές όπως αυτές που είπατε, δηλαδή τις πλευρές των μεγάλων κομμάτων, των μεγάλων οργανώσεων οι οποίες έκαναν τέτοιες κινήσεις.

Οι οργανώσεις αυτές λοιπόν, είχαν μια πλευρά η οποία ήταν η γνωστή, η νόμιμη, η πολιτική και υπήρχε και μια πλευρά παράνομη και προσπάθειας άνθρωποι έρχονταν στην Ελλάδα, έχω διαβάσει ότι ο κ. Γιωτόπουλος είχε έρθει αρκετές φορές οι οποίοι ήταν παράνομοι και βεβαίως ιδιαίτερα από τους νεώτερους και ο κ. Γιωτόπουλος ήταν νέος τότε, βέβαια δεν ήταν ο Παπανδρέου ώστε να έχει, ή ο κ. Πλυτάς που αναφέρατε.

Δ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ: Αν είχε λάβει μέρος σ' αυτές τις προσπάθειες?

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Μα είχε λάβει μέρος στην αντίσταση, που ήταν κάτι πολύ πιο επικίνδυνο πιστεύω συχνά από τις προσπάθειες συναντήσεως στο Παρίσι ή στο Βερολίνο.

Δ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ: Και τον ξέρατε ως Αλέξανδρο Γιωτόπουλο.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Βεβαίως.

Δ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ: Είχατε γνωρίσει μήπως και τον κ. Κωνσταντίνο Τσουκαλά εκεί;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Βεβαίως.

Δ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ: Είχατε γνωρίζει τον Νίκο Καραμανλή;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Βεβαίως.

Δ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ: Τώρα θα ήθελα να σας ρωτήσω το εξής, σ' αυτές τις προσπάθειες που σας ρώτησα συγκεκριμένα, δεν ξέρετε εάν ο κύριος;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Είπε δεν ξέρει. Νομίζω ότι έχει απαντήσει ολοκληρωμένα ο άνθρωπος. Είπε ότι ξέρω ότι ήταν στην αντίσταση, δεν ξέρω εάν είχε συμμετάσχει στην ένωση.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Δεύτερο στο Παρίσι υπήρχαν και κάποιες οργανώσεις, ήταν το κίνημα 29ης Μαΐου, υπήρξαν άλλες οργανώσεις, οι οποίες άρχισαν να έχουν μια δραστηριότητα. Και δεύτερον γι' αυτές τις μεγάλες οργανώσεις που λέτε, για να πούμε και κάποια πράγματα που δεν είναι γνωστά όπως το ΠΑΚ για παράδειγμα, το ΠΑΚ το τμήμα του ΠΑΚ που συμμετείχε στην αντίσταση, είχε άμεση επαφή με ομάδες της Αριστεράς, της εξωκοινοβουλευτικής θα λέγαμε σήμερα, οι οποίες είχαν οργανώσει σε μεγάλο βαθμό, το ίδιο το ΠΑΚ στη βάση του.

Είναι γνωστό ότι ο Μιχάλης Ράπτης έπαιξε αποφασιστικό ρόλο για να μπορέσει το ΠΑΚ να φτιάξει μια στοιχειώδη αντιστασιακή οργάνωση, δεν μπορούσε ο Παπανδρέου βεβαίως να τον φτιάξει, ο Ράπτης θα την έκανε. Ήταν ο Δημήτρης Λιβιεράτος.

Δ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ: Έχω αντίθεση άποψη και ίδια αντίληψη. Οι φίλοι του ΠΑΚ και το ΠΑΚ ήταν κάτι διαφορετικό απ' αυτές τις οργανώσεις που λέγατε.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Δεν ήταν. Υπήρχαν άνθρωποι όπως ο Γιάννης Γαλανόπουλος από τη Ρώμη που έπαιξε σημαντικό ρόλο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αφήστε τον Γαλανόπουλο τώρα, εγώ θέλω για τους κατηγορούμενους να μου πείτε.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Μα σας λέω, όλοι αυτοί οι άνθρωποι αποτελούσαν ένα δίκτυο και να σας πω το εξής?.το διαβατήριό μου που είχα πλαστό διαβατήριο και ζούσα στο εξωτερικό, ήταν ένα διαβατήριο που είχε φτιαχτεί από ανθρώπους που έφτιαχναν διαβατήρια για πολλές απ' αυτές τις οργανώσεις που λέτε. Υπήρχε μια επαφή αυτών των οργανώσεων πέρα απ' αυτές που αναφέρετε, που ήταν οι επίσημες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μα τι να τα κάνω αυτά εγώ, του κ. Γιωτόπουλου θέλω εγώ.

Δ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ: Μα για να μιλήσουμε για την αντιστασιακή δραστηριότητα ανθρώπων όπως ο κ. Γιωτόπουλος?

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ωραία ο κ. Γιωτόπουλος, τι αντίσταση έκανε ξέρετε να μας πείτε; Τι πείτε μας.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Συγκεκριμένες πράξεις, τις βόμβες που έχει βάλει στην Ελλάδα; Έχουν γραφτεί κιόλας. Το ότι συμμετείχε μέχρι το '69 που θυμάμαι, γιατί μετά δεν τον θυμάμαι, προφανώς ο άνθρωπος είχε περάσει σε παρανομία, γιατί εγώ ήμουν σχετικά πιο νόμιμος εκεί, δεν τον θυμάμαι από τότε και μετά, ξέρω και τα ξέρουμε και εκ των υστέρων ότι ήταν σε οργανώσεις και μέχρι τότε ήταν και σε όλες τις κινητοποιήσεις και τις οργάνωνε κιόλας, ως στέλεχος του φοιτητικού συλλόγου του Παρισιού. Δεν υπάρχει δηλαδή καμία αντίρρηση. Θα αμφισβητήσουμε ότι ο κ. Γιωτόπουλος είχε αντιστασιακή δράση; Αυτό δεν αμφισβητείται.

Δ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ: Κύριε Καραμπελιά σας είπα εγώ ότι αμφισβητώ; Εγώ σας έκανα μια συγκεκριμένη ερώτηση περί συγκεκριμένου θέματος, και εσείς τώρα περιστρέφεστε γύρω από όλη την ιστορία. Εγώ σας έκανα μια συγκεκριμένη.

Και η δεύτερη ερώτηση που θέλω να σας κάνω είναι το εξής. Θέλω να σας ρωτήσω, γιατί πραγματικά το έχω παρατηρήσει. Αυτοί οι οποίοι είναι φοιτητές και ανήκουν στον αντιεξουσιαστικό χώρο δεν παίρνουν έστω και αν τελειώσουν τις εξετάσεις τους το πτυχίο; Ως μια αντίδραση, δεν μπόρεσα να το καταλάβω αυτό. Εσείς είπατε όμως ότι πήγατε και το πήρατε το πτυχίο.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ναι πήγα το '88 να το πάρω. Συγγνώμη ποιο είναι το ερώτημά σας περί του πτυχίου για να το κατανοήσω;

Δ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ: Το ερώτημά μου είναι, γιατί σας άκουσα να λέτε, ότι πήρα το πτυχίο μου το 1988. Το ότι υπάρχουν ορισμένοι φοιτητές που τελείωσαν ενδεχομένως και το πανεπιστήμιο και την σχολή τους και δεν παίρνουν το πτυχίο τους, αυτό θέλετε να το πείτε ότι είναι σαν μια έκφραση αντίδρασης στην εξουσία;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Δεν ξέρω εάν αναφέρεστε, σας λέω επειδή έχω ακούσει να γίνεται συζήτηση περί του εάν ο κ. Γιωτόπουλος?

Δ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ: Βεβαίως και γίνεται συζήτηση.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Εάν ο κ. Γιωτόπουλος συμμετείχε σε ένα κίνημα και από το '69 '70 άρχισε ο άνθρωπος?..βεβαίως το πτυχίο του δεν το πήρε και πολύ καλά αφιέρωσε τη ζωή του για να το παίρνουν κάποιοι άλλοι. Υπήρχαν άνθρωποι που θυσίασαν το πτυχίο τους και άλλα πράγματα και εκ των υστέρων για να παίξει η δικτατορία στην Ελλάδα, με τον τρόπο ότι έκανε ο καθένας και υπήρχαν άλλοι που πήραν τα πτυχία τους και πήραν τις θεσούλες τους και θα τον κατηγορήσουμε κιόλας ότι δεν πήρε το πτυχίο του ήταν αμελής. Αυτό το θεωρώ εντελώς απαράδεκτο. Το έχω ακούσει να συζητείται εδώ και δεν το καταλαβαίνω καθόλου.

Δ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ: Κύριε Καραμπελιά δεν σας είπα εγώ αυτό το πράγμα. Εγώ σας ρώτησα εάν είχε κάποια ιδιαίτερη ιδεολογική τοποθέτηση αυτό.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Εγώ σας είπα ότι είχε καμιά ιδιαίτερη ιδεολογική τοποθέτηση; Όχι.

Δ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ: Και δεύτερο το πτυχίο του δεν το πήρε, δεν είπα για αμέλεια, γιατί θυσιάστηκε για να το πάρουν οι άλλοι; Γιατί ήταν απασχολημένος στην αντίσταση; Γιατί υπήρξαν και άλλοι που ήσαν απασχολημένοι και μετά το πήραν το πτυχίο τους έστω και καθυστερημένοι.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Καλά αυτό δεν έχει καμία σημασία. Εγώ λέω ότι εκείνη τη περίοδο που ο άνθρωπος ήταν φοιτητής, ξέρω ότι με την δραστηριότητα που είχε πάρα πολλοί είχαμε παρατήσει τα πανεπιστήμια.

Δ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ: Παρέμεινε όμως αιώνιος φοιτητής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κύριε Ευαγγελάτο σας παρακαλώ πολύ, το ρώτησα μια φορά εγώ, μην τον ρωτάτε πάλι. Μου είπε δεν το έχει πάρει το πτυχίο. Μη πηγαίνουμε στα ίδια και στα ίδια.

Δ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ: Τώρα θέλω να σας ρωτήσω κάτι άλλο. Είπατε ότι το '83 μέχρι '85 παρουσιάστηκε ένα κύμα εκδηλώσεων κλπ, σαν μια εκδήλωση απογοήτευσης για τα όσα περίμεναν μετά την μεταπολίτευση κλπ.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ναι και ιδιαίτερα μετά την άνοδο του ΠΑΣΟΚ.

Δ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ: Θέλω να μου πείτε όμως, ανεξάρτητα πώς την χαρακτηρίζετε αυτή, και έχετε γράψει νομίζω και βιβλίο για την 17Ν, είναι συμβατές οι ληστείες, με οποιοδήποτε ιδεολογικοπολιτικό περιεχόμενο και αν παρουσιάζονται;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Απαντήθηκε, σας παρακαλώ να μην απαντάτε, απαντήθηκε σε μένα. Σας παρακαλώ, τον εξετάσαμε λεπτομερώς πάνω σ' αυτό και είπε, ότι σε όλες αυτές τις οργανώσεις γίνονται ληστείες. Παρακαλώ διαβάστε κ. Γραμματεύ να δείτε τι είπε. Σας παρακαλώ δεν θα τελειώσει η διαδικασία. Ότι έχει ερωτηθεί δεν θα το ξαναρωτάμε.

Δ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ: Μάλιστα και μια τελευταία ερώτηση κύριε. Δημοσιεύθηκε με κάθε λεπτομέρεια ένα σχέδιο οργανωτικό της οργάνωσης αυτής, το διαβάσατε τελευταία;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Τι σχέδιο λέτε;

Δ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ: Ένα σχέδιο που έχει σχέση με τον τρόπο οργάνωσης και τα καθήκοντα των μελών, αν το έχετε διαβάσει, αν δεν το έχετε.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Όχι πείτε μου.

Δ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ: Ένα σχέδιο οργανωτικό το οποίο δημοσίευσαν όλες οι εφημερίδες, που αναφέρεται στα καθήκοντα των μελών, στα μέσα προστασίας, ασφάλειας κλπ, αν το έχετε διαβάσει, αν δεν το έχετε να μην σας ρωτήσω. Το έχετε διαβάσει;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ναι, ναι.

Δ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ: Αυτό εσάς, με τις θέσεις που έχετε και με την ανάλυση που κάνετε, το βρίσκετε ότι είναι συμβατό για ένα πολίτευμα, αυτό με όλες τα δυνατά ελαττώματα που μπορεί να έχει. Ένα δημοκρατικό πολίτευμα το οποίο ισχύει από το 1974 αυτό το δημοκρατικό πολίτευμα που έχουμε, αν είναι δυνατόν να αλλάξει η κοινωνία μ' αυτά τα μέσα και μ' αυτούς τους τρόπους.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Σας είπα ότι ήταν θέμα επιλογής των ανθρώπων.

Δ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ: Σας λέω σε συνδυασμό με συγκεκριμένα πραγματικά γεγονότα.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Εγώ σας λέω το εξής, τώρα μου λέτε να κάνω κρίση, δεν θέλω να μπω σε μια κρίση έχω ήδη μπει.

Δ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ: Εντάξει τελείωσα.

Ανεπίσημα πρακτικά δίκης 17N (11/06/2003) Μέρος 4/9

Τετάρτη, 11 Ιουν 2003 21:04

ΔΙΚΗ 17N

ΤΕΤΑΡΤΗ 11 ΙΟΥΝΙΟΥ 2003

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΕΩΣ: 09:00

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΜΙΧΑΗΛ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

Β' ΜΕΡΟΣ

11:00 – 12:30

Β. ΤΖΩΡΤΖΑΤΟΣ: Πιστεύετε ότι αυτοαναιρείται ότι απέμεινε από την Δημοκρατία μας, όταν παραβιάζονται με βαναυσότητα οι θεμελιώδεις διατάξεις του Συντάγματος περί ισονομίας και ισοπολιτείας και θα αναφερθώ σε τρεις. Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου, άρθρο 4 παράγραφος 1. Θεμέλιο του Πολιτεύματος στη λαϊκή κυριαρχία και οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη ανάλογα με τις δυνάμεις τους. Αν αυτοαναιρείται επίσης η Δημοκρατία μας όταν κηδεμονεύεται από μεγιστάνες του πλούτου.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Πιστεύω ότι οπωσδήποτε η έννοια της Δημοκρατίας...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δεν ήρθε ο άνθρωπος να μας κάνει μαθήματα Συνταγματικού Δικαίου τώρα.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Δυο λόγια θα πω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δεν μας χρειάζονται εμάς. Τί να τα κάνουμε;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Εγώ πιστεύω ότι η Δημοκρατία μας θα έπρεπε για να είναι αυθεντική και ολοκληρωμένη να καλύπτει τους τρεις όρους που έθεσε η πρώτη μεγάλη Επανάσταση, Ελευθερία-Ισότητα-Αδελφότητα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Είναι της Αστικής Δημοκρατίας ο κύριος....

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ναι. Η Ελευθερία-Ισότητα- Αδελφότητα είναι....

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Γαλλική Επανάσταση.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Η Γαλλική Επανάσταση δεν είναι Αστική Επανάσταση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Να το πει ο κ. Γιωτόπουλος γαλλικά.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Το Ελευθερία- Ισότητα -Αδελφότητα, αυτά τα πράγματα έπρεπε να καλύπτονται. Δεν καλύπτεται κανένα από τα τρία στην σημερινή μας Δημοκρατία. Δεύτερον, η Δημοκρατία έπρεπε να είναι δεμένη με την άμεση συμμετοχή του πολίτη όπως ήταν στην Αρχαία Ελλάδα. Είμαι και της Αρχαίας Ελλάδας και της άμεσης Δημοκρατίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Είμαστε όλοι μαζί με την Αρχαία Ελλάδα.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Επομένως θα έπρεπε να αποζητούμε ένα πραγματικό βάθεμα της Δημοκρατίας που σημαίνει Ισότητα, άρα όχι μεγιστάνες του πλούτου διότι αυτοί την φαλκιδεύουν. Αδελφότητα η οποία δεν υπάρχει και δεν υπήρχε και σε κανέναν καθεστώς. Ελευθερία η οποία υπάρχει μόνο απολύτως ως προς την εκμετάλλευση κ. Πρόεδρε και όχι ως προς τα άλλα στοιχεία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δεν μπορούμε να μπούμε τώρα σε θέματα τέτοια.

κ. ΣΙΔΕΡΗΣ: Γιατί τον ρωτήσατε τον μάρτυρα αυτή την ερώτηση; Δικαιολογεί κάποια πράξη σας;

Β. ΤΖΩΡΤΖΑΤΟΣ: Δικιά μου όχι.

κ. ΣΙΔΕΡΗΣ: Τότε γιατί τον ρωτήσατε σχετικά με την κατηγορία σας;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Τότε τί χρειάζεται;

Β. ΤΖΩΡΤΖΑΤΟΣ: Τον ρώτησα να μας πει για την Δημοκρατία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Τότε να τον ρωτήσουμε και τις προβλέψεις του για τον καιρό.

κ. ΣΙΔΕΡΗΣ: Δικαιολογεί κάτι αυτή η αναφορά σας σε αυτό το σημείο; Ποια πράξη;

B. ΤΖΩΡΤΖΑΤΟΣ: (Εκτός μικροφώνου) Δικαιολογεί αυτά που έχω δεχθεί όταν ήμουν στην Οργάνωση. Το ότι έπαιρνα κάποια αυτοκίνητα για την 17N.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μικροαπαλλοτριώσεις.

κ. ΣΙΔΕΡΗΣ: Έχουν σχέση με τις συνταγματικές ελευθερίες οι αφαιρέσεις και οι κλοπές αυτοκινήτων;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Η ισότητα πώς θα γίνει εάν δεν έχουμε όλοι από ένα αυτοκίνητο;

B. ΤΖΩΡΤΖΑΤΟΣ: Βέβαια, όταν παραβιάζονται τα πάντα από το Σύνταγμα.

κ. ΣΙΔΕΡΗΣ: Εσείς τα αυτοκίνητα γιατί τα πήρατε; Πώς θα επιτυγχάνατε τον σκοπό σας αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ερωτήσεις στον μάρτυρα. Ο κ. Μυλωνάς έχει το λόγο.

I. ΜΥΛΩΝΑΣ: Ένα γενικότερο ζήτημα. Οποιοσδήποτε κατηγορούμενος εν προκειμένω ο κ. Τζωρτζάτος θεώρησε καλό να κάνει μία ερώτηση. Αν είναι καλή ή κακή, άσχημη, αν είναι υπέρ του ή κατά είναι ένα θέμα το οποίο θα το αξιολογήσουμε όλοι και πρωτίστως εσείς. Τώρα να ερωτάτε από Έδρας γιατί την έκανε την ερώτηση νομίζω ότι είναι αντιδικονομικό. Εσείς θα πείτε με την απόφασή σας ότι είναι ή δεν είναι ένοχος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Η Έδρα ρωτάει. Δεν ελέγχονται οι ερωτήσεις της Έδρας. Σας παρακαλώ το ξέρετε, σας το έχω πει.

I. ΜΥΛΩΝΑΣ: Δεν είναι δυνατόν να ερωτάται ο κατηγορούμενος για τα κίνητρα των ερωτήσεων που θέτει. Έκανε μία ερώτηση καλή ή κακή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Έχει δικαίωμα ο Δικαστής να ρωτάει ότι θέλει. Δεν θα του περιορίσετε εσείς. Έχει και σημασία.

κ. ΣΙΔΕΡΗΣ: Έχει σημασία διότι ρωτάει και κατηγορείται για συγκεκριμένες πράξεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κατηγορείται για άλλα πράγματα κι αυτός ρωτάει άλλα.

κ. ΣΙΔΕΡΗΣ: Εκείνος αξιολόγησε την ερώτησή του για τις πράξεις τις συγκεκριμένες. Γι αυτό ακριβώς τον ρώτησα να έχω κι εγώ μία ολοκληρωμένη εικόνα το πώς σκέφτεται και γιατί ρωτάει.

I. ΜΥΛΩΝΑΣ: Κύριε μάρτυς, είμαι ένας από τους εκπροσώπους του κ. Τζωρτζάτου. Είπατε ότι τον γνωρίζατε.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ναι.

- I. ΜΥΛΩΝΑΣ: Πότε ακριβώς τον γνωρίσατε τον κ. Τζωρτζάτο; Περίπου ποιο έτος;
- Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Πολλά χρόνια, τουλάχιστον από την δεκαετία του '80 πρέπει να τον γνωρίζω. Δεν τον γνωρίζω πολύ.
- I. ΜΥΛΩΝΑΣ: Περιγράψτε λίγο το τί ακριβώς ξέρετε από τον κ. Τζωρτζάτο, τί εικόνα έχετε σχηματίσει για το άτομό του;
- Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Τον γνώρισα στο βιβλιοπωλείο το οποίο έχουμε.
- I. ΜΥΛΩΝΑΣ: Ερχόταν για αγορά βιβλίων δηλαδή;
- Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ναι, βεβαίως και συζητούσαμε και για τρέχοντα πολιτικά θέματα. Δηλαδή δεν έχω κάτι περισσότερο, αλλά αυτό ήδη μου έδινε μία εικόνα ενός ανθρώπου κανονικού όπως οι υπόλοιποι.
- I. ΜΥΛΩΝΑΣ: Πολιτικοποιημένου υποθέτω.
- Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ναι, πολιτικοποιημένου προφανώς. Προφανώς.
- I. ΜΥΛΩΝΑΣ: Αν μου επιτρέπετε, το βιβλιοπωλείο σας έχει κάποια εξειδίκευση σε θέματα κοινωνικοπολιτικού προβληματισμού;
- Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Το βιβλιοπωλείο μας έχει έναν τέτοιο χαρακτήρα και βεβαίως κυρίως για τέτοια βιβλία.
- I. ΜΥΛΩΝΑΣ: Τα βιβλία τα οποία κοιτούσε και αγόραζε ο κ. Τζωρτζάτος και οι συζητήσεις που κάνατε επ' αυτών ήταν βιβλία που αφορούσαν την γενικότερη κοινωνικοπολιτική κατάσταση υποθέτω, όχι λογοτεχνίας.
- Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Βεβαίως, τί συμβαίνει στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Όχι μόνο τα ελληνικά και γενικότερα. Δηλαδή έχουμε ένα βιβλιοπωλείο που ασχολείται κυρίως με αυτά τα πράγματα.
- I. ΜΥΛΩΝΑΣ: Από τις συζητήσεις που είχατε, είχατε την εντύπωση ότι είναι ένα άτομο πολιτικοποιημένο που ενδιαφέρεται για το τί συμβαίνει στον κόσμο για τις πολιτικές εξελίξεις;
- Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Είναι προφανές. Σε καμία περίπτωση δεν θα θεωρούσα ότι είχε κάποια άλλη σχέση. Η δραστηριότητά του ήταν οπωσδήποτε πολιτική δραστηριότητα.
- I. ΜΥΛΩΝΑΣ: Είπατε από την δεκαετία του '80.
- Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ναι.

Ι. ΜΥΛΩΝΑΣ: Αυτές οι επισκέψεις ήταν συνεχείς, ήταν με διακοπές από ένα διάστημα και μετά; Μήπως ήταν περισσότερες ή λιγότερες;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Δεν μπορώ να το πω. Επειδή η εικόνα είναι αμυδρή, να είναι 5-10 φορές σε αυτά τα χρόνια, οπότε μέσα σε 15 χρόνια δεν μπορώ να έχω. Ίσως άλλοι άνθρωποι που ήταν πιο συστηματικά στο βιβλιοπωλείο ίσως έχουν περισσότερη και πιο συστηματική εικόνα από μένα.

Ι. ΜΥΛΩΝΑΣ: Από τις συζητήσεις που τυχόν είχατε κάνει σας είχε δημιουργηθεί τυχόν η εντύπωση ότι ο συγκεκριμένος κατηγορούμενος είναι ένα άτομο που εκθειάζει έτσι την ατομική βία, που εκθειάζει τις δολοφονίες;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ποτέ δεν έχει γίνει τέτοια κουβέντα. Ποτέ δεν υπήρχε τέτοια αναφορά από την επαφή που είχα με τον κατηγορούμενο.

Ι. ΜΥΛΩΝΑΣ: Απλώς ήταν ένας άνθρωπος που ενδιαφέρεται για τα κοινά, που έχει πολιτικές ανησυχίες. Υποθέτω και στον χώρο τον γενικότερο της εξωκοινοβουλευτικής ενδεχομένως Αριστεράς χωρίς όμως να εκδηλώσει μία διάθεση ότι «ναι, πρέπει να τους σκοτώσουμε, να τους φάμε, να τους δολοφονήσουμε κάποιους».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δεν έλεγε τέτοια πράγματα.

Ι. ΜΥΛΩΝΑΣ: Μία τελευταία ίσως ερώτηση εκ μέρους μου. Βάσει της προσωπικής εμπειρίας που είχατε σε συνδυασμό με την εμπλοκή που είχατε στην πρώτη υπόθεση του κ. Γιάννη Σερίφη μπορείτε να αποκλείσετε το ενδεχόμενο η Ελληνική Αστυνομία, όχι η Δικαιοσύνη – το ξεχωρίζω – η Ελληνική Αστυνομία να κάνει λάθη και ενδεχομένως κάποιες φορές ιδίως όταν έχουμε να κάνουμε με υποθέσεις τρομοκρατικού περιεχομένου – εντός ή εκτός εισαγωγικών – να δημιουργεί και κάποιες καταστάσεις;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Σας είπα ότι εγώ έχω αντιμετωπίσει για τουλάχιστον 7 ή 8 χρόνια κάποιες καταστάσεις δημιουργημένες απολύτως εκ του μηδενός.

Ι. ΜΥΛΩΝΑΣ: Ήρα υπάρχουν κάποιες περιπτώσεις βάσει των εμπειριών που έχετε των συγκεκριμένων.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Γνωρίζω δε πάρα πολλές τέτοιες περιπτώσεις. Πάρα πολλοί άνθρωποι έχουν δικαστεί και έχουν αθωωθεί τα προηγούμενα χρόνια.

Ι. ΜΥΛΩΝΑΣ: Δεν αναφέρομαι στην Δικαιοσύνη. Στην Αστυνομία μόνο.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Έχουν δικαστεί. Μα για να παραπεμφθούν και να φτάσουν η Αστυνομία έπρεπε να τους στείλει εκεί. Ήρα είναι απολύτως δικαιολογημένη και νομίζω ότι εκφράζει ένα λαϊκό αίσθημα ότι στην Ελλάδα όλοι οι άνθρωποι έχουν μία δυσπιστία ιδιαίτερα σε πολιτικά ζητήματα απολύτως.

Ι. ΜΥΛΩΝΑΣ: Από την εμπειρία που έχετε μπορείτε να καταθέσετε στο Δικαστήριο την άποψη ότι η Ελληνική Αστυνομία δυστυχώς – είναι η δική μου προσθήκη αυτή – αρκετές φορές δεν περιορίζεται στην αναζήτηση της αλήθειας αλλά προχωράει και παραπέρα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Το κατέθεσε κ. Μυλωνά αυτό.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Έχουν υπάρξει ακόμη και κατασκευές εντύπων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο κ. Χρυσικόπουλος έχει το λόγο.

Κ. ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Καραμπελιά καταθέσατε, άκουσα με προσοχή την κατάθεσή σας, είστε και εκδότης του περιοδικού. Δεν ξέρω αν το είπατε αυτό το «Ήρδην».

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Δεν ξέρω αν το διαβάζει ο κ. Πρόεδρος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: «Ήρδην». Τί να το κάνω να διαβάζω όλα τα περιοδικά;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Γιατί είναι το πολιτικό περιοδικό με την μεγαλύτερη κυκλοφορία σήμερα, διμηνιαίο. Πρέπει να το διαβάζετε, δεν μπορεί κ. Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Διαβάζω πολλά πράγματα, μέχρι και το «Foreign...» διαβάζω και την «MODE DIPLOMATIQUE».

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Πρέπει να διαβάζουμε και ελληνικά περιοδικά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Θα μου πείτε «σε ενδιαφέρουν τα διεθνή και δεν σε ενδιαφέρουν τα ελληνικά»;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Το τελευταίο τεύχος πρέπει να το διαβάσετε. Το τελευταίο τεύχος έχει διεθνές θέμα «Προτεστάντες – Σιωνιστές και Νεοσυντηρητικοί στην κατάκτηση του κόσμου».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ωραίο θέμα.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Περιγραφή για ποιους βρίσκονται γύρω από τον κ. Μπους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ας πάμε στον κ. Γιωτόπουλο τώρα. Ας αφήσουμε τον Πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών.

Κ. ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι και ένας άλλος λόγος με άλλες προκείμενες. Κύριε Καραμπελιά, έχετε διαβάσει επίσης, ασχολείστε με κείμενα, γράφετε, έχετε εκδώσει και βιβλία. Το είχατε πει στο Δικαστήριο. Έχετε και διαβάσει κείμενα πέραν των κειμένων της 17N και κείμενα άλλων Οργανώσεων;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Πάρα πολλά.

Κ. ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ: Αν θέλετε εξηγήστε, ελληνικών ή διεθνή κείμενα, στην Ιταλία. Αναφέρετε σύντομα τα κείμενα που έχουν εκδοθεί από διάφορες Οργανώσεις που έχετε διαβάσει.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Καταρχήν έχω διαβάσει σε ότι αφορά τα διεθνή κείμενα, κείμενα που αρχίζουν από τους «Τσουπαμάρος» και φτάνουν στις «Ερυθρές Ταξιαρχίες» στην «ΡΑΦ» την γερμανική, την «Action Direct» την γαλλική. Κάποτε διάβαζα πάρα πολύ όλα αυτά τα κείμενα. Ήταν μια εποχή που μπορώ να πω, ιδιαίτερα την εποχή που με κυνηγήσουν συνέχεια επ' αυτών καθόμουν και τα διάβαζα όλα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αλλά δεν ωφεληθήκατε πολύ.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ωφελήθηκα βεβαίως.

Κ. ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν νομίζω ότι έχει δώσει την εικόνα ότι δεν ωφελήθηκε κ. Πρόεδρε μέσα από την διαδρομή που ακολούθησε. Είναι και προσωπικό το πόσο ωφελείτε ο καθένας. Μάλιστα σε μια τελευταία έκδοση βρήκα κι εγώ ένα κείμενο δικό σας όπου αναφέρεστε στην ιστορία της Ένοπλης Πάλης. Είναι μια έρευνα που έγινε από τους Στάμο Παπαστάμου και τον Γεράσιμο Προδρομίτη.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Του Παντείου Πανεπιστημίου μία έρευνα για την τρομοκρατία.

Κ. ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ: Είδα και ένα κείμενο δικό σας όπου αναφέρεστε στην ιστορία της «Ένοπλης Πάλης». Δύο πράγματα θέλω να ρωτήσω, γι αυτό ανέφερα την ιστορία.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Έχω γράψει και δύο βιβλιαράκια. Δεν είναι του κ. Καράμπελα. Το ένα λέγεται «Ένοπλη Πάλη και Εναλλακτικό Κίνημα» όπου γίνεται όλη αυτή η συζήτηση την οποία κάνουμε και είναι κάποιο άλλο κείμενο «Ένοπλη Πάλη και Τρομοκρατία» πάλι κι αυτό έχει εκδοθεί γύρω στο '85.

Κ. ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ: Το ερώτημα το πρώτο με ενδιαφέρει. Από τα κείμενα των προκηρύξεων της 17N, έχουμε περίπου 81 προκηρύξεις αν δεν κάνω λάθος. 82 λέει

εκεί αλλά είναι κάποιες που είναι πλαστές λέει το βιβλίο. Είναι νομίζω 81 προκηρύξεις.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Τις οποίες τις ξαναδιάβασα πρόσφατα.

Κ. ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ: Εσείς μπορείτε να κάνετε κάποια κρίση σε σχέση με το αν είναι ένας ο συγγραφέας, αν είναι πολλοί οι συγγραφείς, αν είναι το ίδιο κείμενο; Δηλαδή αν είναι το ίδιο πρόσωπο που να έχει γράψει αυτά τα κείμενα σε αυτή την ιστορική διαδρομή των 27 ετών. Μπορείτε σας παρακαλώ πολύ να πείτε αν είχατε καταλήξει και σε συμπεράσματα πριν την σύλληψη των φερομένων ως μελών της 17N και τη δίκη αυτή; Μπορείτε να το εξηγήσετε στο Δικαστήριο;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ναι. Διαβάζοντας τις προκηρύξεις και σας λέω ότι κάθισα και τις ξαναδιάβασα τώρα διότι στο παρελθόν τις διάβαζα όταν εκδίδονταν, βλέπω ότι υπάρχουν μεγάλες διαφορές ανάμεσα στις διαφορετικές περιόδους. Αλλά ακόμα και στο εσωτερικό κάποιας περιόδου, ανάμεσα σε κείμενα, προκηρύξεις δηλαδή οι οποίες ακολουθούν η μία την άλλη, οι οποίες δείχνουν και νομίζω ότι ίσως μία ανάλυση από αυτές που κάνουν οι Αμερικανοί έπρεπε να την κάνουν αυτή κ. Πρόεδρε, που δείχνει την συχνότητα των λέξεων και των φράσεων. Η Αστυνομία νομίζω εάν ήθελε να αποδείξει ότι από κάποιους προέρχονται θα έπρεπε να κάνει μία ανάλυση. Ίσως να την έκανε και να είδε ότι δεν προέρχονται από τους ίδιους.

Κ. ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ: Την έχει κάνει και έχει διαπιστώσει μια αλλαγή στο ύφος από το '91 και μετά. Μας το είπε ο κ. Αποστολόπουλος αν θυμάμαι καλά ή ο κύριος Νηστικάκης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Εδώ παρεμβαλλόμενο μήπως το '91 είχε αλλάξει κάτι, ο κόσμος και έπρεπε να αλλάξει ίσως και το σκεπτικό; Θυμάμαι εκείνο το Τείχος τότε κοντά έπεσε.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Εγώ βλέπω διαφοροποιήσεις όχι μόνο.....

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μήπως δηλαδή ήταν ο ίδιος άνθρωπος αλλά έπρεπε να αλλάξει το σκεπτικό;

Κ. ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ: Να ολοκληρώσει κ. Πρόεδρε την απάντησή του πρώτα.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Πιστεύω ότι υπάρχουν εσωτερικές διαφοροποιήσεις τις ίδιες περιόδους. Δηλαδή πιστεύω ότι είναι γραμμένες από περισσότερους ανθρώπους και τις ίδιες περιόδους. Όχι από μία περίοδο και μετά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αυτό έχει σημασία.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Γι αυτό λέω ότι μία ανάλυση η οποία θα μπορούσε να γίνει του ύφους και των λέξεων που αναφέρονται συχνά, θα το απεδείκνυε. Αν θέλετε μπορούμε να κάνουμε μία συζήτηση ακόμη και σε συγκεκριμένες προκηρύξεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μας φτάνει αυτό που λέτε. Εγώ το σημειώνω και θα το αξιολογήσουμε, «και της ίδιας ακόμη περιόδου».

Κ. ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ακόμη και της ίδιας περιόδου κ. Πρόεδρε και αυτό που είπα ότι είναι από πολλά πρόσωπα, όχι από ένα πρόσωπο αν κατάλαβα καλά με την απάντησή σας.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Εξάλλου έτσι συμβαίνει πάντα σε όλες τις Οργανώσεις. Δεν υπάρχει καμία Οργάνωση ακόμη κι εκεί που είχαμε ισχυρές ηγετικές φυσιογνωμίες, όπως ήταν για παράδειγμα ο Κούρτσιο στην Ιταλία. Ο Κούρτσιο πιάστηκε, οι προκηρύξεις συνέχισαν. Δηλαδή οι προκηρύξεις έχουν γραφτεί από δεκάδες ανθρώπους ή εκατοντάδες. Το ίδιο συμβαίνει στην Γερμανία, το ίδιο συμβαίνει σε όλες τις Οργανώσεις ακόμη και τις πιο μικρές.

Ένα στοιχείο έπ' αυτού. Υπάρχει μία πρακτική εξάλλου αυτών των Οργανώσεων, ποτέ δεν δίνεται το ελεύθερο σε έναν άνθρωπο να γράφει πάντα ο ίδιος. Είναι και ένα θέμα αρχής το οποίο κυκλοφορεί στα πλαίσια αυτών των Οργανώσεων ότι δεν υπάρχει ειδικός ο οποίος κάνει ένα πράγμα μόνο και οι άλλοι κάνουν τα άλλα. Δεν υπάρχει καταμερισμός τέτοιου τύπου. Υπάρχουν άνθρωποι με μεγαλύτερη εμπειρία και άλλοι με λιγότερη, αλλά υπάρχει η αρχή της συμμετοχής περισσότερων και στην συγγραφή των κειμένων. Το ξέρω κι εγώ από άλλες μικρές ομάδες.

Κ. ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ήταν η επόμενη ερώτηση την οποία θα σας έκανα κ. Καραμπελιά. Θα ήθελα να αναφερθείτε με βάση την εμπειρία την οποία έχετε. Έχετε ασχοληθεί όπως είπα. Υπάρχουν άρθρα σας με Οργανώσεις Ένοπλης Πάλης, έχετε ασχοληθεί και σε διεθνές επίπεδο. Διάβασα για την Αργεντινή που γράφετε, διάβασα για την Χιλή, διάβασα για τους Στουπαμάρος. Πέραν της Ευρώπης δηλαδή και στην Λατινική Αμερική υπάρχει το άρθρο σας. Αν το θέλει το Δικαστήριο μπορώ να του το δώσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δεν το θέλει το Δικαστήριο.

Κ. ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ: Το ξέρω κ. Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δεν με ενδιαφέρουν αυτές οι Οργανώσεις.

Κ. ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ: Εμένα με ενδιαφέρει άλλο πράγμα όμως. Εμένα με ενδιαφέρει εσείς τί έχετε να καταθέσετε σχετικά με τον τρόπο δράσης αυτών των Οργανώσεων. Υπάρχει εδώ ένα μοντέλο το οποίο η κατηγορία υποστηρίζει και είναι υπό την κρίση του Δικαστηρίου βεβαίως με όλα τα στοιχεία που λέει ότι, σε όλη αυτή την διαδρομή 27 χρόνια υπήρχε ένας άνθρωπος, ηθικός αυτουργός, αυτός είναι ο κ. Γιωτόπουλος. Αυτός επινοούσε, σχεδίαζε μέχρι την τελευταία λεπτομέρεια, τους επέβαλλε να κάνουν ο καθένας στην παραμικρή ενέργεια κι αν δεν την έκαναν είχε και έναν τρόπο να επιβάλλει ποινές, να τους απολύει ή δεν ξέρω τί άλλο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αυτή την λέξη μην την ξαναπείτε. Η κα Κούρτοβικ διαμαρτύρεται.

Κ. ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ: Λέω τί λέει η κατηγορία, δεν την λέω εγώ κ. Πρόεδρε. Αυτό το μοντέλο δράσης το έχετε συναντήσει και από τις έρευνες που έχετε κάνει και εσείς που συμμετείχατε σε μικρές ομάδες, το έχετε συναντήσει σε Οργανώσεις σαν αυτές;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Όχι, σας λέω ότι μία από τις αρχές τους και γι αυτό θα αναφερθώ λίγο και στις προκηρύξεις είναι οι αρχές της άμεσης Δημοκρατίας, της συμμετοχής, ότι όλοι θα αποφασίζουμε από κοινού κλπ. Όταν έχεις ένα τέτοιο πρότυπο είναι αδύνατο στο εσωτερικό, γιατί για να κάνει κανένας τέτοιου τύπου ενέργειες πρέπει να υπάρχει ισχυρή ιδεολογική συνοχή και συμμετοχή των μελών της Οργάνωσης.

Είναι αδύνατο να επιβάλλεις στο εσωτερικό ένα καθεστώς εντελώς διαφορετικό από αυτό το οποίο θέλεις να περιγράψεις. Δηλαδή είναι εντελώς ασύμβατο και αδύνατο να συμβεί. Ήρα οι Οργανώσεις αυτές και από την εμπειρία που έχω, η εμπειρία μου είναι 35-40 χρόνων εμπειρία, ποτέ δεν έχει υπάρξει φαινόμενο τέτοιου τύπου. Δηλαδή να υπάρχει μία Οργάνωση και μάλιστα Οργάνωση τόσων πολλών χρόνων, για τόσα χρόνια και εκεί να υπάρχει ένας και μόνο άνθρωπος ο οποίος επιτάσσει, επιβάλλει. Αυτά είναι αδιανόητα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αρκετά. Έγιναν κατανοητά.

κ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τί εξήγηση δίνετε ότι είναι γραμμένα αυτά τα κείμενα από πολλά πρόσωπα.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Τις έχω εδώ άμα θέλετε.

κ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Θέλω να μου πείτε, τί εξήγηση δίνετε ότι είναι τα ίδια ορθογραφικά λάθη διαχρονικά; Έχουν τον ίδιο δάσκαλο; Τον ίδιο διορθωτή;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Είστε βέβαιος ότι είναι τα ίδια ορθογραφικά λάθη;

κ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, επαναλαμβανόμενα. Επειδή είστε αναλυτής και ειδικός μήπως μπορείτε να μου δώσετε μία εξήγηση.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Καταρχήν δεν το ξέρω αυτό που λέτε. Λέω ότι εκείνο που έχω δει είναι ότι χρησιμοποιούνται διαφορετικές εκφράσεις στα κείμενα και κείμενα παραπλήσιας περιόδου, διαφορετικές εκφράσεις και αυτό νομίζω ότι είναι πάρα πολύ σημαντικό. Δηλαδή συνήθως ένας άνθρωπος εκφράζεται σε μία περίοδο. Μπορεί να αλλάξει όπως είπατε μια άλλη χρονική περίοδο, αλλά στην ίδια περίοδο το βρίσκω πολύ δύσκολο να μπορούν να χρησιμοποιηθούν διαφορετικές εκφράσεις από τον ίδιο άνθρωπο.

κ. ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Η λέξη «εξωνημένος» ξέρετε εσείς προσωπικά τί σημαίνει;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ναι, ξεπουλημένος. Χρησιμοποιείται πάρα πολύ στο χώρο μας.

κ. ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Πουλημένος είναι ή αγορασμένος; Για κοιτάζτε το λεξικό. Τί σημαίνει;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Εξαγορασμένος είναι.

κ. ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: ¶λλο πουλώ και άλλο αγοράζω.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ξεπουλημένος είναι στην τρέχουσα έννοια, το λέμε ελληνικά. Σας λέω ποια είναι η τρέχουσα, μην μου πάτε λεξικολογικά.

κ. ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Αυτή η λέξη είναι γνωστή σε πολλούς.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Πάρα πολύ, βεβαίως.

κ. ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Δηλαδή είναι λέξη της καθαρεύουσας. Την ξέρει και η νεώτερη γενιά αυτήν εδώ; Γιατί αν δείτε τα κείμενα της 17N....

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Εγώ πάντως την χρησιμοποιώ συχνά.

κ. ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Αυτή η λέξη επαναλαμβάνεται συνεχώς. «Εξωνημένοι Εισαγγελείς, εξωνημένοι δημόσιοι υπάλληλοι» από την αρχή, από την πρώτη προκήρυξη μέχρι την τελευταία. Την ξέρουν; Οι νέοι άνθρωποι δεν ξέρουν βασικά πράγματα όχι την λέξη.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Εγώ στην «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» την βλέπω πολύ συχνά. Είναι μία λέξη η οποία χρησιμοποιείται πολύ συχνά.

κ. ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Εγώ δεν την βρίσκω. Τουλάχιστον στις εφημερίδες δεν την βρίσκω. Είναι δύσκολη λέξη και την ξέρουν ελάχιστοι. Πρέπει να έχουν και κάποια

μόρφωση. Λέτε ότι είναι ο «πουλημένος». Δεν είναι ο «πουλημένος». Είναι ο «αγορασμένος». Μπορεί να ταυτίζονται βέβαια οι έννοιες αλλά ετυμολογικά δεν είναι....

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κάθε λέξη μπορεί να ξεκινάει από την αρχική της έννοια φωτισμένη με ένα ορισμένο νοηματικό φορτίο και μελλοντικά να μεταλλαχθεί με την τρέχουσα.

(Διαλογικές συζητήσεις)

Γ. ΑΓΙΟΣΤΡΑΤΙΤΗΣ: Κύριε Καραμπελιά είναι γνωστό στους παροικούντες εκεί την Ιερουσαλήμ ή τους παροικούντες την Πλατεία Εξαρχείων καλύτερα ότι δεν έχετε και τις καλύτερες σχέσεις με την συγκεκριμένη Οργάνωση.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ναι.

Γ. ΑΓΙΟΣΤΡΑΤΙΤΗΣ: Έχετε ασκήσει μία κριτική και ενδεχομένως σας έχουν ασκήσει κι εκείνοι μία κριτική σε ένα επίπεδο.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Βεβαίως.

Γ. ΑΓΙΟΣΤΡΑΤΙΤΗΣ: Δεν ξέρω αν είχατε περιληφθεί σε καμία προκήρυξη.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Έχω περιληφθεί εμμέσως.

Γ. ΑΓΙΟΣΤΡΑΤΙΤΗΣ: Γι αυτό η κατάθεσή σας για μένα έχει κάποια αξία.

Επαναλαμβάνω δεν έχετε τις καλύτερες των σχέσεων. Θέλω να μου πείτε το εξής: επειδή οι Δικαστές δεν διαβάζουν εφημερίδες και δεν βλέπουν τηλεόραση θεωρητικά τουλάχιστον.....

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Διαβάζουμε κ. συνήγορε.

Γ. ΑΓΙΟΣΤΡΑΤΙΤΗΣ: Οι Εισαγγελείς είπαμε ότι διαβάζουν.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Και τηλεόραση βλέπουμε.

Γ. ΑΓΙΟΣΤΡΑΤΙΤΗΣ: Γι αυτό είπα θεωρητικά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο Πρόεδρος εάν τα διάβαζε δεν θα μπορούσε να κάνει δίκη μετά. ¶λλοι του λένε «μπράβο» φίλοι, άλλοι του λένε «τί δίκη είναι αυτή που γίνεται».

Γ. ΑΓΙΟΣΤΡΑΤΙΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εσείς είχατε πει ότι «εμείς δεν διαβάζουμε».

Εγώ γι αυτό θεωρώ ότι όλοι διαβάζουν. Θα ήθελα αν μπορείτε να δώσετε μία εικόνα του κλίματος το οποίο προηγήθηκε της δίκης και αφορούσε αυτή την υπόθεση.

Δηλαδή, ρόλος του τύπου, παρεμβάσεις κρατικών παραγόντων, διαρροές

δικογραφίας. Όλο αυτό το κλίμα και αν αυτό το κλίμα ήταν μία αυθόρμητη αντίδραση στην σύλληψη ή είχε κάποια στοιχεία καθοδήγησης.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Συμμετείχε στα παράθυρα. Νομίζω, όπως είπα και πριν, ένας από τους βασικούς λόγους που βρίσκομαι εδώ σήμερα, είναι ακριβώς γιατί πιστεύω ότι μέσα σ' αυτό το χρόνο, με αφορμή την υπόθεση της 17N, πήγαμε πίσω σαν καθεστώς δημοκρατίας δικαίου και οτιδήποτε άλλο μπορεί να είναι αξιόλογο για τους ανθρώπους. Πήγαμε πάρα πολύ πίσω. Πρώτον, έγινε μια νομιμοποίηση της παρέμβασης ξένων υπηρεσιών στη Ελλάδα, νομιμοποίηση η οποία έφερε ένα λαό ο οποίος μέχρι χτες άκουγε ότι παρεμβαίνει η CIA ή το FBI ή η SCOTLAND YARD και έλεγε ότι αυτό είναι εξωφρενικό, επιχειρήθηκε να νομιμοποιηθεί με τη λογική ότι επιτέλους υπήρξαν κάποιοι αποτελεσματικοί και ιδού, έχει αποτέλεσμα η υποταγή μας στα κελεύσματα αυτών των υπηρεσιών και των αφεντικών τους.

Το δεύτερο στοιχείο είναι ότι πέρασε ένα κλίμα απαξίωσης μιας ολόκληρης περιόδου που αρχίζει από τη μεταπολίτευση και από την αντίσταση στη δικτατορία, μια κατάσταση όπου άνθρωποι οι οποίοι είχαν συμμετάσχει στην Αντίσταση βγήκαν στα φόρα και στις εφημερίδες και σε διάφορα γελοία έντυπα τα οποία όμως έγιναν ξαφνικά πρώτης κυκλοφορίας, ότι είναι η Ήλινα, ο δείνα, ο τάδε. Ξέρετε ότι υπάρχουν άνθρωποι, αυτουργοί αυτών των πραγμάτων, που ακόμα και από τους δημοσιογράφους, από την Ένωση Συντακτών διαγράφηκαν;

Όμως τα έπαιρναν από την αστυνομία και την Κυβέρνηση τότε, τα διοχέτευαν, περνούσαν όλα αυτά τα πράγματα, φτιάχτηκε ένα κλίμα «κυνηγιού μαγισσών» όπου ήταν ακόμη και πρόβλημα το να έρθει κανένας μάρτυρας, σας λέω ότι εγώ προσωπικά, το έντυπο το οποίο βγάζουμε και δεν το ξέρει ο κ. Πρόεδρος, αλλά είναι το εγκυρότερο πολιτικό έντυπο που βγαίνει σήμερα, αυτού του χώρου και το μεγαλύτερης κυκλοφορίας, υπήρχαν άνθρωποι ακόμη και σε αυτό το έντυπο που είπαν ότι φοβούνται να συνεργαστούν διότι θα είμαι μάρτυρας στη Δίκη.

Θέλω να πω ότι υπήρξε δηλαδή ένα κλίμα, ακούστηκε περί συνοδοιπόρων κτλ. ακόμα και μέσα στο Δικαστήριο. Αφαιρώ τί έχω ακούσει όλη την προηγούμενη περίοδο στις συζητήσεις στις οποίες βρέθηκα στην τηλεόραση και αλλού, στη διάρκεια όλης αυτής της περιόδου. Υπήρχε δηλαδή ένα κλίμα πρωτοφανές για τα ελληνικά δεδομένα της μεταπολίτευσης, όπου αξίες όπως το τεκμήριο της αθωότητας, αξίες όπως η τέχνη της ανεξαρτησίας της χώρας μας, καταπατήθηκαν.

Επιπλέον έγιναν παρεμβάσεις πάρα πολύ σημαντικές και ουσιαστικές που αλλοίωσαν όλη αυτή την περίοδο, έχουν αρχίσει ήδη λίγο πριν από πέρυσι τον Ιούνιο, αλλαγής

του νομικού καθεστώτος, αλλαγή του νομικού καθεστώτος σε ό,τι αφορά την δημοσιότητα, διότι αν αυτή η Δίκη είχε τη δημοσιότητα που έπρεπε να έχει και όχι να πρέπει να έρθει κάποιος στον Κορυδαλλό, να περάσει από 300 κάγκελα για να έρθει να ακούσει τη Δίκη, τη δημοσιότητα δηλαδή που επιβάλλουν οι σημερινές συνθήκες που ήταν η τηλεόραση, πιστεύω ότι θα ήταν άλλη η πραγματικότητα την οποία θα είχε και ο κόσμος και θα αντιμετώπιζε αυτή τη Δίκη.

Έγιναν όλα αυτά με στόχο να πληγούν άνθρωποι συγκεκριμένοι, πολλοί άνθρωποι από τους παρόντες οι οποίοι δεν είχαν καμία σχέση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δηλαδή υπάρχουν και άνθρωποι που έχουν σχέση;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Μα είναι κάποιος που έχουν δηλώσει ότι έχουν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μόνο αυτοί έχουν; Οι άλλοι δεν έχουν καμία σχέση...

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Δηλαδή θεωρείτε ότι όλοι οι άλλοι έχουν;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Εγώ δε θεωρώ κανέναν ότι έχει. Ακόμη και αυτοί που το δηλώνουν, έχουν το τεκμήριο αθωότητας και εγώ το σέβομαι και που το δηλώνουν. Τί θα πει το δηλώνουν; Έχουν το τεκμήριο αθωότητας όλοι εδώ μέσα.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Αν το κάνατε εσείς κ. Πρόεδρε, αλίμονο αν δεν το έκανα εγώ που είμαι μάρτυρας υπεράσπισης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Όχι, γιατί βάλατε κανα-δυο ότι είναι μέσα.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Πιστεύω λοιπόν ότι όλο αυτό το κλίμα είναι πάρα πολύ αρνητικό, ανοίγει δρόμο για εξελίξεις πολιτικές πάρα πολύ άσχημες, γιατί έχουμε περάσει από την 11η Σεπτεμβρίου του 2001 και μετά στην εποχή της αντιτρομοκρατίας, φοβάμαι ότι θα έχουμε επιδείνωση των συνθηκών με βάση το προηγούμενο αυτής της δίκης, είδατε ότι και στη δίκη Οτσαλάν και εκεί απαγορεύτηκε η παρουσία τηλεόρασης, δηλαδή έχουμε πια μία γενίκευση ενός καθεστώτος που αποκόβει αυτά που γίνονται μέσα στο Δικαστήριο από την πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Αυτά τα πράγματα πιστεύω ότι είναι εξαιρετικά αρνητικά και θα πρέπει να αντιμετωπιστούν.

Γ. ΑΓΙΟΣΤΡΑΤΙΤΗΣ: Εσείς συμμετέχετε ενεργά στους κοινωνικούς πολιτικούς αγώνες και ιδιαίτερα σε θέματα που αφορούν κάποιες κατακτήσεις του ελληνικού λαού που σχετίζονται με τα ατομικά του δικαιώματα, τις ατομικές ελευθερίες κτλ. Μάλιστα άκουσα προηγουμένως ότι αύριο έχετε και κάποια εκδήλωση με τον Γεώργιο Αλέξανδρο Μαγκάκη, ο οποίος κάθε άλλο παρά συμπαθών είναι, έχει

αρθρογραφήσει κτλ. Πείτε μου, γι αυτή την περίοδο έχετε την αίσθηση ότι υπεχώρησε η νομιμότητα, υπεχώρησαν οι κατακτήσεις, αυτές του ελληνικού λαού, κάποια δικαιώματα συνταγματικά κατοχυρωμένα; Τί αίσθηση σας δημιούργησε αυτή η περίοδος; Ότι διατηρεί τη νομιμότητα ή εξυπηρετήθηκαν διάφορες σκοπιμότητες;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Αντιθέτως, έχω την εντύπωση ότι παραβιάστηκε η νομιμότητα η οποία υπάρχει σε πάρα πολλές περιπτώσεις. Βλέπω π.χ. να παραπέμπεται εδώ ο Γιάννης Σερίφης για να δικαστεί. Με βάση τί παραπέμπεται να δικαστεί, όταν ακόμα και οι αναφορές, αυτές που έχω διαβάσει ότι γίνονται γι αυτόν και οι οποίες έχουν αναιρεθεί δεν ξεπερνούν, ακόμα και αν υποθέσουμε αυτό, το '82 και παραπέμπεται να δικαστεί με ένα νόμο που είναι περσινός, αναδρομικά αυτός ο άνθρωπος. Λέω ένα παράδειγμα.

Πιστεύω δηλαδή ότι ακόμα και ο τρόπος με τον οποίο ήρθαν οι άνθρωποι εδώ, εν πολλοίς δεν συνάδει με αυτό που έχουμε συνηθίσει μέχρι τώρα να λέμε νομιμότητα, δηλαδή μπαίνει σε αναδρομική ισχύ νόμων κ.ο.κ. Υπάρχει κάποιο στοιχείο που λέει ότι αυτός ο άνθρωπος έρχεται να δικαστεί;

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Βεβαίως. Το ότι δεν απεχώρησε.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Αυτό δεν πρέπει να το αποδείξει η κατηγορία; Τί λέτε κ. Εισαγγελεύ; Το ότι δεν απεχώρησε και παραπέμπεται ένας άνθρωπος.....

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Γι αυτό είμαστε εδώ, για να το αποδείξει η κατηγορία. Αν δεν το αποδείξει θα πάνε στο καλό.

Γ. ΑΓΙΟΣΤΡΑΤΙΤΗΣ: Εμείς έχουμε μια άποψη στο θέμα και λέμε ότι η αστυνομία πολλές φορές εισφέρει στη δικαιοσύνη ή αποκρύπτει από τη δικαιοσύνη κάποια στοιχεία, άλλοτε για να ενοχοποιήσει κάποιους συνήθεις υπόπτους που αναφέρατε εσείς, άλλοτε για να αποκρύψει κάποια εγκληματική δραστηριότητα ορισμένων.

(διαλογικές συζητήσεις)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Η δικαιοσύνη αν δεν έχει πλήρη στοιχεία, πλήρεις αποδείξεις, δεν λέει το «ένοχος». Τελείωσε, πάρτε το χαμπάρι. Να καταλάβω τί βγαίνει προς τα έξω, προς τον ελληνικό λαό. Μη βγαίνει συνέχεια μια καχυποψία για τους θεσμούς, για την αστυνομία, για τη δικαιοσύνη. Εδώ πρέπει να υπερηφανευόμαστε σήμερα για την ποιότητα της Δημοκρατίας που έχουμε.

(διαλογικές συζητήσεις)

Γ. ΑΓΙΟΣΤΡΑΤΙΤΗΣ: Για να δείτε την αντίληψη που έχουν οι διωκτικές αρχές για τους δικαστές, θα σας πω ένα περιστατικό και αν το ξέρετε θέλω να μου το επιβεβαιώσετε. Πριν λίγα χρόνια, όταν ο Εισαγγελέας κ. Τσεβάς ήταν υπεύθυνος για τα θέματα της τρομοκρατίας, μία παρακρατική Οργάνωση, εγώ δεν τη λέω δημόσια υπηρεσία η οποία έχει το όνομα ΚΥΠ, προσεκόμισε, πήγε έναν άνθρωπο και δήλωσε με ταυτότητα αστυνομική την οποία επέδειξε, ότι είναι ο Λεσπέρογλου. Το ξέρετε αυτό το γεγονός; Αν αυτός ο άνθρωπος έδωσε κατάθεση στον Εισαγγελέα, τον πήγε η ΚΥΠ εκεί, ήταν υπάλληλος της ΚΥΠ, δήλωσε ότι είναι ο Λεσπέρογλου, έδωσε κατάθεση και πείτε μου τί στόχο είχε αυτή η ενέργεια. Είχε στόχο να εξαπατήσει τον Δικαστή για να ασκήσει κάποιες διώξεις εναντίον των γνωστών;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Εδώ είναι και για πράγματα τα οποία συναρτώνται και με την υπόθεση της 17N, είναι η δράση του κ. Κρυστάλλη, ο οποίος ήταν όχι μόνο της μυστικής αλλά και της Ασφάλειας. Βόμβες έβαζε η ΚΥΠ με τον κ. Κρυστάλλη και το ξέρετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Λοιπόν, θέλετε να δικάσουμε τον Κρυστάλλη;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Το '85 έβαζε βόμβες και εμφανιζόταν ότι είναι η 17N. Μου λέτε για την αξία της ανθρώπινης ζωής και το τί σημαίνει βόμβες και σας λέω ότι δημόσια κρατική αρχή με τον Κρυστάλλη έβαζε βόμβες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δεν αντιδικούμε μαζί σας. Φοβάμαι ότι ενώ είχε μία αξία η κατάθεσή του μέχρι τώρα, θα την ακυρώσουμε τελείως με αυτή την ένταση.

Γ. ΑΓΙΟΣΤΡΑΤΙΤΗΣ: Γιατί κ. Πρόεδρε; Επειδή έχει κάποιες εκτιμήσεις; Τότε να τους αφήσουμε ασύδοτους να κάνουν ό,τι θέλουν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Σας είπα, δεν ωφελούν σε τίποτε από δω και κάτω όλα αυτά που λέτε. Για τους κατηγορούμενους μας είπατε, για την Οργάνωση μας είπατε, για τα κίνητρα μας είπατε, να πάτε στο καλό.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Έχω ακούσει ότι βλέπετε και κινηματογράφο πολύ. Κι εγώ βλέπω πολύ κινηματογράφο και το πρώτο άρθρο που είχα γράψει κάποτε ήταν κριτική κινηματογράφου. Σας λέω ότι βλέπετε τόσες δεκάδες έργα για τη δράση των μυστικών υπηρεσιών, το πώς παρεμβαίνουν, το πώς προσπαθούν να στήσουν πράγματα.

Γ. ΑΓΙΟΣΤΡΑΤΙΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε είναι προφανές ότι δεν θέλετε να ακούγονται μέσα σε αυτή την αίθουσα κάποια πράγματα τα οποία δεν είναι αρεστά, είναι όμως η πραγματικότητα και καμία φορά πρέπει να ακούγονται αυτά τα πράγματα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Σχετίζονται ετούτοι εδώ με τον Κρυστάλλη; Κάποιοι λένε ότι τον κ. Κουφοντίνα τον έβλεπαν στην ΕΥΠ. Δε σας ρωτήσαμε εμείς γι αυτά τα πράγματα. Είναι εξωπραγματικά.

Γ. ΑΓΙΟΣΤΡΑΤΙΤΗΣ: Αν υπάρχουν τόσο καλοί πράκτορες που θα θυσιάσουν όλη την υπόλοιπη ζωή τους στη φυλακή δεν ξέρω με τί αντάλλαγμα, τί να πω; Ή θα θυσίαζαν τη ζωή τους σε μια σύγκρουση με την αστυνομία...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Να μην καθόμαστε και συζητάμε για τον Κρυστάλλη ο οποίος είναι άσχετος, διότι δεν αποπροσανατολίζεται το Δικαστήριο ό,τι και να κάνετε. Το Δικαστήριο ξέρει τί δικάζει.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Έβγαιναν προκηρύξεις ως 17N γι αυτό σας το λέω. Σας λέω ότι συμμετείχε ο κ. Κρυστάλλης, ήταν μισθωτός των υπηρεσιών ασφαλείας και της ΚΥΠ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μήπως έφτιαζαν και τη Δαμάρεως; Μήπως έφτιαζαν και την Πάτμου;

Γ. ΑΓΙΟΣΤΡΑΤΙΤΗΣ: Όχι, έφτιαζαν στον κ. Τσεβά έναν ψεύτικο Λεσπέρογλου. Οποτε παίρνω το λόγο προσπαθώ να προστατεύσω τη δικαιοσύνη και εσείς κ. Πρόεδρε αντιδικείτε. Εγώ πονάω πραγματικά όταν βλέπω να προσπαθούν με αυτόν τον τρόπο να παρέμβουν στο έργο της δικαιοσύνης. Ο Τσεβάς ο συγχωρεμένος, εκτός από πολύ καλός Εισαγγελέας, ήταν κι ένας αγαθός άνθρωπος, καλοπροαίρετος. Πράγματι, όταν πήγε η ΚΥΠ μέσα στο γραφείο και του είπε «αυτός κύριε είναι ο Λεσπέρογλου, τον πιάσαμε και στον φέρνουμε να καταθέσει», τον δέχτηκε και αυτός ο άνθρωπος έδωσε κατάθεση στην οποία ενοχοποιούσε διάφορους ανθρώπους. Γι αυτό το πράγμα έπρεπε να γίνει σεισμός, έπρεπε να διαλυθεί η υπηρεσία αυτή. Μόνο εξ αυτού του λόγου. Και όμως απλά αρκέστηκαν και την έβγαλαν απέξω από τις συγκεκριμένες ανακρίσεις εδώ, διότι ποιος ξέρει τί θα γινόταν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Τί να τον κάνω τον Λεσπέρογλου τώρα; Έληξε αυτή η ιστορία.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Οι θιγόμενοι δεν μίλησαν;

Γ. ΑΓΙΟΣΤΡΑΤΙΤΗΣ: Ποιοι θιγόμενοι; Ο Λεσπέρογλου τότε ήταν καταζητούμενος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Βλέπω ότι η Υπεράσπιση θέλει να την πάει αλλού την ιστορία, η αστυνομία φταίει, τα Δικαστήρια έβγαζαν λάθος αποφάσεις, πάτε το κι εκεί πέρα, τί να κάνω;

Γ. ΑΓΙΟΣΤΡΑΤΙΤΗΣ: Δε φταίει καμία αστυνομία, φταίνε διάφοροι επίορκοι αστυνομικοί είπαμε, οι οποίοι παραβιάζουν το καθήκον που έχουν, στο οποίο είναι

ταγμένοι. Θέλω να μου χαρακτηρίσετε το γεγονός ότι ένας πολύ βαριά τραυματισμένος, βεβαιωμένο αυτό από τις ιατρικές αρχές, τυφλός, χωρίς ακοή, χωρίς αφή, χωρίς χέρια, διασωληνωμένος, την ημέρα που του αφαιρείται ο σωλήνας με τον οποίο ανέπνεε, ανακρίνεται. Αυτό δεν είναι δικός μου ισχυρισμός, είναι επιβεβαίωση του επιβλέποντος τις ανακρίσεις Εισαγγελέως, του κ. Διώτη. Χαρακτηρίστε μου αυτό, γιατί πολλά ακούγονται για το σεβασμό της ανθρώπινης ζωής, την οποία μονομερώς για αυτούς τους συγκεκριμένους κατηγορούμενους, συνέχεια επικαλούμεθα.

Για το σεβασμό της ανθρώπινης ζωής που αφαιρείται κάθε εβδομάδα από διάφορες πράξεις οργάνων του κράτους, ποτέ δε γίνεται κουβέντα, για να μην πω ότι μένουν και ατιμώρητοι. Πείτε μου λοιπόν, χαρακτηρίστε μου αυτή την ενέργεια. Ένας κρατούμενος υπ' αυτές τις συνθήκες ανακρίνεται. Αν αυτό αντιστοιχεί στο νομικό μας πολιτισμό και γενικότερα στον πολιτισμό μας.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Κύριε Πρόεδρε μου επιτρέπεται; Ο κ. μάρτυς διάβασε τις απολογίες του Σάββα Ξηρού.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Τα έχω διαβάσει όλα. Έχω διαβάσει τη συγκεκριμένη συνέντευξη του κ. Διώτη στο «ΒΗΜΑγκαζίνο» όπου ρωτά η δημοσιογράφος: «Πώς ερμηνεύετε κ. Διώτη ότι μίλησε τόσο εύκολα ο Σάββας Ξηρός;» και απαντά: «Στην κατάσταση που ήταν.....». Εγώ πιστεύω ότι έπρεπε να γίνει δίωξη για αυτό το πράγμα, έπρεπε να γίνει παρέμβαση. Αυτό είναι απαράδεκτο, το να λέει Εισαγγελέας ότι «του πήρα την κατάθεση διότι ήταν ημιθανής και δε μπορούσε να μου τη δώσει», είναι ασύλληπτο, όπως επίσης και το είχα πει πάρα πολλές φορές και έχω καλέσει και τον ιατρικό σύλλογο να μας πει γιατί δεν παρενέβη δεδομένου ότι άφησε μέσα στο θάλαμο να γίνουν ανακριτικές πράξεις, το ότι το επέτρεψε αυτό το πράγμα, είναι σκάνδαλο για την ελληνική Δημοκρατία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Στον Εφέτη Ανακριτή στις 9/8 και αυτό είναι κακό, και τα πορίσματα τα ιατροδικαστικά.....

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Μη μπερδεύουμε όλα τα πράγματα. Εγώ δεν τα μπερδεύω τα πράγματα. Με ποιους όρους έγινε και αν έπρεπε να γίνει; Εσείς συμφωνείτε ότι έπρεπε να γίνει με τέτοιους όρους;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δεν ξέρω εγώ, μέχρι τώρα οι γιατροί έχουν πει αυτό. Εμείς λοιπόν θα βγάλουμε απόφαση σήμερα να τους φέρουμε τους γιατρούς.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Εγώ έχω καλέσει τον Ιατρικό Σύλλογο πάνω σ' αυτό το ζήτημα να πάρει μία θέση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Λοιπόν καλούνται η κα Θεοδοροπούλου, ψυχίατρος και ο κ. Πιταρίδης ο οποίος ήταν ο θεράπων. Θα τους ρωτήσουμε εδώ κατευθείαν.

Ι. ΒΛΑΧΟΣ: Επειδή έχετε χρόνια αγωνιστεί σε συγκεκριμένους πολιτικούς χώρους και αναφέρατε και στο Δικαστήριο ότι στη διάρκεια αυτών των αγώνων γνωρίσατε και κάποιους απ' τους ανθρώπους που σήμερα κατηγορούνται, ήθελα να σας ρωτήσω μην τυχόν είχατε γνωρίσει κάποτε και τον Χριστόδουλο Ξηρό;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Η εντύπωσή μου είναι ότι τον έχω γνωρίσει αλλά από μακριά.

Ι. ΒΛΑΧΟΣ: Μήπως έχετε ακούσει εάν ο συγκεκριμένος κατηγορούμενος είχε μια συγκεκριμένη πολιτική δράση στο χώρο στον οποίο έχετε αγωνιστεί κι εσείς;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Βεβαίως έχω ακούσει και έχω ακούσει τα καλύτερα λόγια. Έχω ακούσει για τον Χριστόδουλο ότι κάποτε σε ένα πηγαδάκι πολιτικής συζήτησης, κάθισε 24 ώρες, πράγμα που δεν το έχει κάνει κανένας άλλος άνθρωπος. Δηλαδή συζητούσε πολιτικά επί 24 ώρες, ξέρετε, την εποχή που ήταν τα πηγαδάκια στην Ομόνοια και γινόταν η συζήτηση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο Χριστόδουλος συζητούσε πολιτικά;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ναι, επί 24 ώρες.

Ι. ΒΛΑΧΟΣ: Ήρα είναι ένα άτομο, εφόσον έχουν φτάσει και μέχρι εσάς ακόμα μέσω τρίτων ιστορίες που αφορούν τη συγκεκριμένη δράση του συγκεκριμένου ανθρώπου, μπορώ να υποθέσω λοιπόν ότι είναι ένα άτομο το οποίο ήταν πολύ γνωστό για την πολιτική του δραστηριότητα.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Βεβαίως, τον ήξεραν πάρα πολλοί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Από τα πηγαδάκια της Ομόνοιας ήταν πολύ γνωστός;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ήταν πολύ γνωστός από την Οργάνωση στην οποία ήταν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ελάτε τώρα, να λέμε σοβαρά πράγματα. Εσείς είστε πάρα πολύ γνωστός και να που σας ξέρω. Τον κ. Χριστόδουλο πού να τον ξέρω, αν πήγε μια φορά σε ένα πηγαδάκι και κάθισε 24 ώρες όρθιος;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Το να τον ξέρουν μερικές χιλιάδες άνθρωποι....

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Χιλιάδες εκεί στην Ομόνοια;

Ι. ΒΛΑΧΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, οι αγώνες δεν γίνονται μόνο από προβεβλημένα στελέχη, οποιοσδήποτε αγώνας συνδικαλιστικός, μαζικός, δε γίνεται μόνο από τα

προβεβλημένα στελέχη, υπάρχουν και όλοι οι άλλοι, στην ύπαρξη των οποίων οφείλουν το λόγο τους και οι προβεβλημένοι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δεν ήταν ωραίο λοιπόν, αντί να κάνει πράγματα για τα οποία τον κατηγορούν και αρχικά τα ομολόγησε, να πηγαίνει εκεί, στην Ομόνοια, στα πηγαδάκια;

Ι. ΒΛΑΧΟΣ: Να συνεχίσω: Ο χώρος στον οποίο είχε δραστηριοποιηθεί ο κ. Χριστόδουλος Ξηρός ήταν ο χώρος της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ναι και ήταν μία από τις μεγαλύτερες οργανώσεις της, το ΚΚΕ ΜΛ, το οποίο είχε δεκάδες χιλιάδες μέλη και γι αυτό επομένως, επειδή λέμε χιλιάδες, δεν τον ήξεραν από τα πηγαδάκια μόνο, τον ήξεραν γιατί ήταν σε μία μεγάλη οργάνωση.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Πόσο μεγάλη;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Σας λέω ότι έφτασε έως 10.000 μέλη περίπου. Είναι μικρή;

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Στις εκλογές πόσο έπαιρνε;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Στις εκλογές έπαιρνε τα μέλη της.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δεν υποτιμούμε κανέναν.

Ι. ΒΛΑΧΟΣ: Για την πολυδιάσπαση του πολιτικού χώρου και ένα ποσοστό της τάξης του 0,7% κ. Εισαγγελέα είναι για τα ελληνικά δεδομένα.... αλλά δεν είναι αυτό το ζήτημα. Ο χώρος αυτός, της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς, μιλάμε τώρα για τη δεκαετία του '80 που την έχετε ζήσει πολύ έντονα, υπήρχαν ειδικά στην αρχή της δεκαετίας του '80, έντονες αντιπαραθέσεις στο φοιτητικό κίνημα με την αστυνομία παρούσα παντού, με συγκρούσεις στους δρόμους, ανάμεσα στους φοιτητές, τους εργάτες και την αστυνομία. Παρακολουθούνταν από την αστυνομία ο χώρος της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ανελλιπώς, συστηματικά.

Ανεπίσημα πρακτικά δίκης 17Ν (11/06/2003) Μέρος 5/9

Τετάρτη, 11 Ιουν 2003 21:05

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ανελλιπώς 10.000 άτομα, 10.000 αστυνομικοί με τρεις βάρδιες, 30.000 αστυνομικοί;

Ι. ΒΛΑΧΟΣ: Με μυστικές φωτογραφήσεις παρακολουθούνταν; Με βιντεοσκοπήσεις παρακολουθούνταν;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Φωτογραφήσεις, βιντεοσκοπήσεις, τα πάντα γίνονταν κ. Πρόεδρε. Εγώ είχα μια μεγάλη ακολουθία.

Ι. ΒΛΑΧΟΣ: Ένας άνθρωπος ο οποίος έχει τόσο φανερή δράση σε ένα χώρο ο οποίος παρακολουθείται τόσο στενά από την αστυνομία, ο οποίος έχει ένα φυσικό παρουσιαστικό του κ. Χριστόδουλου Ξηρού, είναι πολύ ψηλός, υπήρξε κάποτε πάρα πολύ ογκώδης, πιστεύετε εσείς ότι θα μπορούσε να κάνει τις ενέργειες για τις οποίες κατηγορείται, μέσα στο κέντρο της Αθήνας, μέρα μεσημέρι, ανοιχτά, χωρίς τον κίνδυνο να τον αναγνωρίσουν οι ίδιοι οι στόχοι τους οποίους κατηγορείται ότι έβαλε, όπως π.χ. τα ΜΑΤ στη Καισαριανή ή τα ΜΑΤ στη Χαριλάου Τρικούπη; Το θεωρείτε πιθανό αυτό το πράγμα; Έχει λογική για εσάς;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Στο βαθμό που όπως λέτε δεν έχει αναγνωρισθεί από κανέναν από αυτούς που λέτε ως στόχους, το βρίσκω πάρα πολύ απίθανο και δύσκολο να συμβεί κάτι τέτοιο, αδύνατο.

Ι. ΒΛΑΧΟΣ: Εάν ένας άνθρωπος ο οποίος είχε τόσο ανοιχτή δράση, ήταν πιθανό να πηγαίνει μέσα μεσημέρι στο Κολωνάκι...

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Για εκείνη την εποχή ήταν πάρα πολύ γνωστός.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Η κα Κούρτοβικ έχει τον λόγο.

Ι. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Να ξεκινήσω λέγοντας μια καλή κουβέντα για το δικαστήριο για να σας εξευμενίσω λίγο. Θέλω από πλευράς μου να συγχαρώ και να ευχηθώ δικαία κρίση στο κ. Λάμπρου για την προαγωγή του ως Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και στον κ. Γεωργαντόπουλο τον Αναπληρωτή Πρόεδρο για την προαγωγή του επίσης. Συγχαρητήρια από όλη την Υπεράσπιση και ευχόμαστε δικαία κρίση και στο μέλλον γιατί δεν αποτελεί αμφισβήτηση για το παρελθόν.

Δ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ: Τα πιο θερμά μας συγχαρητήρια, υγεία και ευόδωση υψηλότερων σκοπών.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Ευχαριστούμε πάρα πολύ.

Ι. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Και για το μέλλον ευχόμαστε ό,τι το καλύτερο και ως προς τους υπόλοιπους δικαστές που μας δικάζουν σήμερα.

Κύριε Καραμπελιά θέλω να συνεχίσω, έχουν εξαντληθεί οι ερωτήσεις αλλά κάποια ζητήματα που τέθηκαν από την Έδρα θα ήθελα να συνεχίσω με κάποιες σκέψεις στο δικαστήριο για να διευκρινίσω κάποια πράγματα. Είναι ένα ζήτημα η αμφισβήτηση της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας, της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας δηλαδή

όπως την αποκαλείται, ένα άλλο ζήτημα είναι το δικαίωμα ανατροπής της και ένα άλλο ζήτημα είναι τα μέσα τα οποία μπορεί τυχόν να επιλέγει κανείς προς αυτή την κατεύθυνση και η αναλογικότητα, η αποτελεσματικότητα αυτών των μέσων και βεβαίως ένα άλλο ζήτημα είναι το όραμα.

Αναφερθήκατε αρκετά στην κατάθεσή σας στα στοιχεία εκείνα που οδηγούν στην αμφισβήτηση της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας και της ικανότητας αυτού του πολιτεύματος να αντιπροσωπεύει πραγματικά τους πόθους και τις ανάγκες της σύγχρονης πολιτικής κοινότητας.

Αυτή η αμφισβήτηση είναι κάτι που αφορά μόνο εσάς; Γιατί σας υποδείχθηκε από τον κ. Εισαγγελέα εσείς προσωπικά εκφράσατε δυσπιστία. Είναι κάτι που αφορά εσάς ή το πλατύ κομμάτι του διαλογιζόμενου, των σκεπτόμενων ανθρώπων και όχι μόνο, με τους οποίους έρχεστε σε επαφή μέσα από το χώρο του βιβλιοπωλείου το οποίο διατηρείτε, μέσα από τους πολιτικούς χώρους στους οποίους δραστηριοποιήστε, μέσα από την –από ό,τι έχω καταλάβει- πλατιά εκδοτική δραστηριότητα ή μάλλον δραστηριότητα περί τα εκδοτικά, γιατί νομίζω δεν εκδίδετε μόνο αλλά συμμετέχετε με επιμέλειες, με μεταφράσεις.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Είμαι συγγραφέας περίπου 20 βιβλίων.

Ι. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Η συγγραφή είναι μια απομονωτική και θα έλεγα αντικοινωνική κατά μία έννοια δραστηριότητα. Επειδή έχω παρατηρήσει ότι συχνά συμμετέχετε σε παρουσιάσεις βιβλίων, συχνά συμμετέχετε σε συζητήσεις, σε εκδηλώσεις είναι δεδομένα αυτά κ. Εισαγγελέυς, επειδή τον ρωτάτε και λέτε, εσείς προσωπικά, ρωτάω κι εγώ εκφράζετε κάτι προσωπικό σε αυτό το στενό σας πολιτικό χώρο, ή εκφράζετε κάτι που διαπερνά αυτή τη στιγμή όχι το χώρο σας, όχι το 20% που θεωρεί κοινωνικούς αγωνιστές τους δικαζόμενους, αλλά ένα πολύ μεγάλο, το συντριπτικά μεγάλο μέρος της ελληνικής κοινωνίας; Υπάρχει μια πρόσφατη δημοσκόπηση που δημοσιεύτηκε την Κυριακή που πέρασε.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Εγώ νομίζω ότι έχουμε δε τα τελευταία χρόνια μια κρίση της παραδοσιακής αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας γιατί έχει γίνει όλο και λιγότερο αντιπροσωπευτική κατ' αρχήν. Πέρα από το ότι έχει το πρόβλημα του ελλείμματος συμμετοχής που έχει ούτως ή άλλως ως αντιπροσωπευτική και άρα θα έπρεπε να ενισχυθεί με μορφές άμεσης δημοκρατίας και συμμετοχής των πολιτών, δηλαδή στην Ελλάδα έχουμε καταργήσει τις Κοινότητές μας, εννοώ την κοινοτική μορφή, που η Ελλάδα ό,τι έκανε μέχρι τώρα στην ιστορία της με τις Κοινότητες το έκανε. Τώρα προσπαθούν να τις ξαναφτιάξουν αφού τις διέλυσαν πρώτα με τους Βαυαρούς κλπ. τα

διαλύσαμε όλα και τώρα βρισκόμαστε σε μια κατάσταση όπου δεν υπάρχει συμμετοχή στη δημοκρατία.

Νομίζω ότι εκφράζω και τους περισσότερους εδώ μέσα όχι την ελληνική κοινωνία...

Ι. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Πάνω – κάτω εννοείτε.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Παντού και τα αστυνομικά όργανα δεν εξαιρώ κανέναν σ' αυτό, γιατί όλοι είμαστε Έλληνες πολίτες κι έχουμε τις ίδιες ανησυχίες, όλοι σήμερα έχουμε την αίσθηση ότι η πολιτική δεν πάει καλά και το πολιτικό μας σύστημα δεν πάει καλά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Με συγχωρείτε πάρα πολύ αυτή είναι μια γενίκευση. Όποιος λέει δεν πάει καλά το πολιτικό σύστημα, ξεκινάμε από τον «Βάχτερ» -ξέρετε ποιο ήταν- του Εθνικοσοσιαλιστικού Κόμματος το πρώτο όργανο, το πρώτο εργαλείο που έλεγε δεν πάει καλά η πολιτική, δεν πάει καλά η πολιτική. Αν αρχίσουμε και απαξιώνουμε το πολιτικό σύστημα, ο επόμενος δεν θα κρατάει 45άρι, αλλά θα φοράει πηλίκιο. Αν θέλετε να τον φέρουμε, εγώ θέλω τη δημοκρατία να την ισχυροποιούμε με αυτά που λέμε.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ακριβώς το ίδιο κι εγώ λέω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Όταν λέμε δεν πάει καλά και δεν πάει καλά γενικά, δεν είναι σωστό. Φοβάμαι ότι αυτή η γενίκευση είναι το ψωμί στο βούτυρο επίδοξων δικτατόρων. Δεν θέλω να το ακούω. Παρακαλώ πάρα πολύ.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Αυτό που λέτε είναι γενίκευση αντίστροφη. Το ότι δεν πάει καλά, ξέρετε από που το βλέπετε κ. Πρόεδρε; Δεν μειώνεται η συμμετοχή των πολιτών στην ψηφοφορία. Στις ΗΠΑ ούτε οι μισοί δεν ψηφίζουν. Στην Ελλάδα έχουμε μείωση παρ' όλο που είναι υποχρεωτική. Έχουμε μια απομάκρυνση διότι τα γκάλοπ τα οποία έγιναν αναφέρθηκε η κα Κούρτοβικ, σας αναφέρω μια φοβερή δημοσκοπήση που έχει γίνει την εμπιστοσύνη των Ελλήνων πολιτών απέναντι στους διάφορους θεσμούς. Εμπιστοσύνη στην πολιτική 6% και ακόμη μικρότερη στους δημοσιογράφους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Όταν ήσασταν στο Παρίσι διαβάζατε «MONT».

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Βεβαίως.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Πριν από 30 χρόνια επικεφαλίδα είχε «Τέλος της φτώχειας, τέλος της πολιτικής». Αντιλαμβάνεστε τι θα πει; Ότι ο κόσμος όσο λιγότερο είναι εξαρτημένος

από το να πάρουμε καμιά θεσούλα να τακτοποιηθούμε, τόσο λιγότερο ενδιαφέρεται. Αυτό, δεν σημαίνει ότι απαξιώνεται η πολιτική. Είναι άλλο θέμα αυτό.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Δεν είναι έτσι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αν καταργήσουμε τα πολιτικά Κόμματα.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Είπα να τα καταργήσουμε; Εγώ δεν είμαι υπέρ του να καταργήσουμε τα πολιτικά Κόμματα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Βάλτε υποψηφιότητα.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Δεν πάει έτσι. Είναι και ζήτημα θεσμών. Εγώ λέω το εξής: είναι άρρωστη σήμερα η πολιτεία μας και η δημοκρατία και αυτό είναι αλήθεια. Είναι μια διαπίστωση κοινωνιολογική.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Πότε ήταν καλύτερη; Από το 1946 πότε ήταν καλύτερη;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Δεν μιλάω σε ό,τι αφορά την Ελλάδα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Έκανε μια γενίκευση η οποία είναι απαξιωτική και βοηθά επίδοξους δικτάτορες.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Αντίθετα αυτή η κρίση της πολιτικής και της συμμετοχής των πολιτών, πρέπει να ξεπεραστεί και μπορεί να ξεπεραστεί μόνο εάν μειωθούν οι κοινωνικές ανισότητες, ξαναγιώσουν οι πολίτες ότι συμμετέχουν.

(Διαλογικές συζητήσεις)

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε ακόμη και το ΠΑΣΟΚ λέει για κρίση της πολιτικής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δεν με ενδιαφέρει. Εάν δεν λέγατε απαξιωτικά για όλη την πολιτική, εγώ δεν θα παρενέβαινα αλλά νομίζω ότι σαν δικαστής της Ελληνικής Δημοκρατίας δεν μπορώ να μην επέμβω.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Τότε λέω ότι έχετε προκατάληψη. Διότι όταν λέω ότι έχουμε κρίση της πολιτικής αυτό είναι ένα οικονομικό, κοινωνιολογικό και πολιτικό δεδομένο. Δηλαδή οικονομικά έχουμε αύξηση των ανισοτήτων των κοινωνικών όλα τα τελευταία 10 χρόνια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αυτό όμως αφορά ένα κυβερνών Κόμμα.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Όχι την κοινωνία μας αφορά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Στα 10 χρόνια είναι ένα Κόμμα.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Δεν με ενδιαφέρει το Κόμμα. Και τα δύο Κόμματα κυβέρνησαν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Τα 10 τελευταία χρόνια όχι και τα δύο.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Τα 12 θέλετε;

(Διαλογικές συζητήσεις)

Ι. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Η αμφισβήτηση των πολιτικών δεν σημαίνει αμφισβήτηση της πολιτικής. Εγώ δεν ρώτησα καν για την αμφισβήτηση των πολιτικών σαν ικανών να αντιπροσωπεύουν και να εκφράζουν τις ελπίδες και τις ανάγκες του κόσμου, ρώτησα για τους θεσμούς τους ίδιους. Αν ο κόσμος πιστεύει, αν η κοινωνία πιστεύει ότι οι θεσμοί αυτοί έτσι όπως έχουν εξελιχθεί σήμερα δεν εκπληρούν το ρόλο τους, τη λειτουργία τους στο να καλύπτουν τις ανάγκες και να εκφράζουν τη δυναμική αυτής της κοινωνίας. Αυτή ήταν η ερώτηση.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Λέω ότι υπάρχει αυξανόμενη αποξένωση των πολιτών από την πολιτική, από τους θεσμούς. Αυτή πρέπει για να θεραπευτεί να γίνει η κοινωνία μας έχει ανάγκη από μια νέα μεγάλη αλλαγή, πέστε το επανάσταση ή όπως θέλετε.

Υπάρχει ένα πολύ σημαντικό βιβλίο ενός διανοητή μας που πέθανε πρόσφατα του Παναγιώτη Κονδύλη που μιλάει ότι περάσαμε σε εποχές που δεν έχουμε πια μια δημοκρατία, αλλά μια μαζική κοινωνία όπου κυριαρχεί η τηλεόραση, η εικόνα, έχει μειωθεί η ουσιαστική συμμετοχή των πολιτών και η ουσιαστική πολιτική συζήτηση.

Αυτά είναι δεδομένα παγκόσμιας ισχύος. Ισχύουν σήμερα και οι κοινωνίες μας και γι' αυτό είναι και τα μεγάλα Κινήματα που αναπτύσσονται σήμερα, όπως το Κίνημα της αντι-παγκοσμιοποίησης που θέλουν να ξαναβάλουν τη λειτουργία πραγματικών και νέων θεσμών και την επαναλειτουργία παλιών.

Εγώ πιστεύω σε μια σύνθεση παλιών και νέων θεσμών, αυτός είναι ο δρόμος προς τον οποίο πρέπει να προχωρήσουμε και πρέπει να επανα-ουσιαστικοποιηθεί η δημοκρατία δηλαδή, να επαναθεμελιωθεί. Γιατί σήμερα δυστυχώς έχουμε ολιγαρχία, έχουμε κυριαρχία των μέσων, των μονοπωλίων σε παγκόσμιο επίπεδο και όχι δημοκρατία. Αυτό είναι το πρόβλημα.

Ι. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Εγώ διαχωρίζοντας τη λογική της επιλογής των μέσων και της δυνατότητας και της αποτελεσματικότητας και στεκόμενη στο πρώτο μέρος να σας ρωτήσω αυτή η κριτική που γινόταν μέσα από τις προκηρύξεις της Οργάνωσης, αφήνοντας κατά μέρος και το λεκτικό με το οποίο είναι προφανές ότι δεν μπορεί κανείς να το αποδέχεται ειδικά, παρά μόνο αν ανήκει στο συγκεκριμένο χώρο.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Βεβαίως η ΛΜΑΤ ήταν μεγάλη ανακάλυψη! Η Λούμπεν Μεγαλοαστική Τάξη που κυριαρχεί στην Ελλάδα. Αυτό είναι ένα δεδομένο.

Ι. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Μια συμβολή στην πολιτική σκέψη και στην πολιτική ορολογία.

Εγώ ρωτώ το περιεχόμενο των προκηρύξεων, η κριτική που ασκούσαν στους θεσμούς και στις συγκεκριμένες πολιτικές εξελίξεις γιατί αφορούσαν συγκεκριμένες πολιτικές παρεμβάσεις, συγκεκριμένα ζητήματα που ήταν ζητήματα επικαιρότητας και ζητήματα αιχμής της επικαιρότητας, αυτό το περιεχόμενο της κριτικής ήταν κάτι που αφορούσε μόνο την ίδια την Οργάνωση, ή αφορούσε ένα μεγάλο μέρος;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Όλη μεγάλη συζήτηση που συχνά είχε γίνει για τις προκηρύξεις της 17N ήταν ότι πάρα πολλοί άνθρωποι έλεγαν συμφωνούμε με το περιεχόμενο, αλλά διαφωνούμε με τον τρόπο και πάρα πολλοί έλεγαν ότι αν δεν υπήρχε η ενέργεια, δεν θα δημοσιεύονταν οι προκηρύξεις. Θυμάστε όλη αυτή τη συζήτηση και πάρα πολλοί σε ό,τι αφορά το περιεχόμενο συμφωνούσαν. Διότι πράγματι έθιγε ζητήματα τα οποία είναι τρέχοντα, υπαρκτά για την κοινωνία.

Ι. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Ρωτώντας εδώ τον κ. Περατικό για τα δεδομένα της υπόθεσης των ναυπηγείων, η οποία οδήγησε στο θάνατο του παιδιού, του ο κ. Περατικός μας επιβεβαίωσε όλα σχεδόν τα στοιχεία που περιλαμβάνονταν στην προκήρυξη. Εμείς δεν τα γνωρίζαμε βεβαίως, δεν ήμασταν σε θέση να ελέγξουμε την αξιοπιστία. Επιβεβαιώθηκαν όμως από την προκήρυξη. Θυμάστε καθόλου αυτή την προκήρυξη;

Ας πούμε ένα ζήτημα: θυμάστε την κριτική που ασκήθηκε συνολικά για τα ναυπηγεία;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Επειδή δεν τη θυμόμουν τα ξαναδιάβασα πριν από ένα δυο μήνες και έχω μια εικόνα.

Ι. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Τυχαία το επιλέγω αυτό επειδή επιβεβαιώθηκε εδώ από τον ίδιο το μάρτυρα.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Θυμάμαι και τις αναφορές τις οποίες έκαναν στο πως ιδιωτικοποιήθηκαν τα ναυπηγεία και στο τι ακριβώς έγινε, πως πέρασαν στα χέρια, δηλαδή υπήρχε ένα ξεπούλημα ουσιαστικά της δημόσιας περιουσίας σε διάφορους. Αν διαβάσετε την κριτική την οποία έχουν κάνει οι εφημερίδες, Κόμματα, είναι πολύ συχνά καταρριπτικότερη, συχνά ακόμη και με ύβρεις γι' αυτά. Εννοείται ότι όλα αυτά ισχύουν.

Δηλαδή και για μια ενέργεια όπως ήταν αυτή με τον Μπακογιάννη που ξεσήκωσε την αποδοκιμασία σε πάρα πολύ κόσμο, αν δείτε τα κείμενα της προκήρυξης γιατί τώρα το είδα κι εγώ, γινόταν υποτίθεται για την υπόθεση Κοσκωτά, επειδή ο Μπακογιάννης ήταν Πρόεδρος της ΓΡΑΜΜΗΣ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Πάντοτε υπήρχε μια αιτία.

Ι. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Θα ξανάρθω στην υπόθεση Μπακογιάννη. Να ρωτήσω από τις προκηρύξεις αυτές και από τη συνολικότερη δράση έβγαινε η ύπαρξη ενός οράματος; Γιατί έχει καταλογιστεί ένα τέτοιο; Επειδή το ρωτήσατε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Τα πολιτικά κίνητρα μου τα είπε και τα δέχεται ο άνθρωπος.

Ι. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Είπε ότι δεν υπάρχει ένα όραμα; Δεν κατάλαβα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ότι υπάρχει. Τα είπε με σαφήνεια ο άνθρωπος. Μην τον ρωτάμε πάλι.

Ι. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Αυτό το όραμα και αυτό το πεδίο μέσα στο οποίο δημιουργείται η πιθανότητα γένεσης τέτοιου είδους Οργανώσεων. Αποτέλεσε κατά τη γνώση σας το κίνητρο και πολύ ισχυρό κίνητρο για την ένταξη και των συγκεκριμένων μελών που έδρασαν;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Προφανώς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Όχι μόνο για την ίδρυση αλλά και την ένταξη.

Ι. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Για τα συγκεκριμένα μέλη όχι για την Οργάνωση πλέον, αλλά για το μέλος. Ο κ. Κουφοντίνας δηλαδή στη συγκεκριμένη περίπτωση ποιο είναι το περιβάλλον, ή τα αίτια που σπρώχνουν ένα νέο άνθρωπο με πολλές δυνατότητες να ακολουθήσει ένα τέτοιο δρόμο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Νομίζω ότι τα είπε αυτά. Τα είπε μια χαρά.

Ι. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Επικεντρώνοντας τα μέλη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Πάντως οι κοινωνίες μας αυτές οι δημοκρατικές, δεν έχουν αδιέξοδα. Έχουν διεξόδους. Έχετε διαβάξει Χάμπερμαν για το πραγματικό και το ισχύον όπως λέγεται ελληνικά; Ότι ξεκινάμε ένα διάλογο από τη βάση και φτάνει μέχρι την κορυφή. Εκείνο το οποίο δεν δέχεται ούτε ο Χάμπερμαν ούτε εσείς από ό,τι βλέπω είναι το 45άρι. Δεν υπάρχει τέτοιο επιχείρημα.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Φοβούμαι ότι εάν η δημοκρατία μας συνεχίσει με τον τρόπο που έχει μπει τώρα τα τελευταία χρόνια κάτω από τον έλεγχο των δυνάμεων που έχει μπει, των υπερατλαντικών, των παγκοσμιοποιητικών κλπ., σε μερικά χρόνια θα

έχουμε πάλι φαινόμενα ανάπτυξης τέτοιων Οργανώσεων. Διότι η πολιτική των Αμερικανών σπρώχνει όπως σας είπα στο να πολώσει την πολιτική αντιπαράθεση εκεί. Φοβούμαι ότι θα πρέπει να πάρουμε μέτρα σαν κοινωνία, για να μην ξαναδούμε τέτοιου τύπου φαινόμενα.

Ι. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Οι επιθετικοί πόλεμοι τύπου πολέμου το '91 στο Ιράκ, ή στη Γιουγκοσλαβία, ή στο Αφγανιστάν, δημιουργούσαν ένα κλίμα πολωτικό τέτοιο που μπορούσε να εξωθήσει άτομα και Οργανώσεις και ακραίες πολιτικές ενέργειες;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Κατά τη διάρκεια του πολέμου στη Γιουγκοσλαβία τουλάχιστον εδώ, υπήρχε πάρα πολύ μεγάλη συζήτηση και θυμάστε ενέργειες αποκλεισμού, ακόμη και βίαιες ενέργειες για να μην περάσουν τα ΝΑΤΟϊκά στρατεύματα από τη Θεσσαλονίκη, υπήρχε ένα πολύ έντονο κλίμα διαμαρτυρίας, η οποία μπορούσε να φτάσει μέχρι εκρήξεις.

Ι. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Σας είπε ο κ. Πρόεδρος και με ενδιαφέρει «20 χρόνια και τον θυμάστε ακόμη!» θέλω να το διευκρινίσω. Τον θυμάστε όταν τον είδατε; Είπατε «αυτός εδώ ήταν ο φοιτητής εκείνος που μίλαγε στο αμφιθέατρο», ή ακούγοντας που ήταν, τι ήταν, ακούγοντας το όνομά του, μαθαίνοντας την ιστορία του συνθέσατε στο μυαλό σας και είπατε «επομένως πρέπει να είναι αυτός».

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Εννοείται φυσικά.

Ι. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Διευκρινίστε το γιατί ο κ. Πρόεδρος και το δικαστήριο έμεινε με την εντύπωση ότι μόλις τον είδατε...

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ο κ. Πρόεδρος αστειευόταν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Διότι όταν τον θυμόταν οι μάρτυρες πριν από 15 χρόνια, λέγαμε τότε «δεν μπορεί κ. Πρόεδρε να το θυμούνται, λένε ψέματα».

Ι. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Όχι γιατί είναι μια σύνθεση στοιχείων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Εγώ πιστεύω ότι αποκλείεται να λέτε εσείς ψέματα. Όπως είδατε δεν σας αμφισβητώ.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Γιατί είχατε κανένα λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ¶κουσα με μεγάλη υπομονή και προσοχή τις απόψεις σας.

(Διαλογικές συζητήσεις)

Ι. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Εγώ επιμένω να ρωτήσω θυμηθήκατε ένα πρόσωπο ή μια προσωπικότητα; Αυτό θέλω να μου διευκρινίσετε. Θυμηθήκατε ένα πρόσωπο μπροστά σας ή μια προσωπικότητα;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Λέει φυσιολογικά θυμηθήκατε;

Ι. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Ή μια προσωπικότητα η οποία ανταποκρινόταν σε αυτά τα στοιχεία; Να το διευκρινίσουμε.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ήταν κάποιος άνθρωπος ο οποίος ήταν εξαιρετικά δραστήριος νεαρός εκείνη την εποχή σε συνελεύσεις και έχουμε μιλήσει και μαζί και εκ των υστέρων σκέφτηκα ότι έμοιαζε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αναπλάσατε την εικόνα του.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ακριβώς. Γι' αυτό λέω και τα δύο. Είναι κάτι τέτοιο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δηλαδή αναπλάθονται τα γεγονότα πολλές φορές με το «να, εμείς κάτι θυμήθηκα, τον είδα» μήπως και οι μάρτυρες κάτι τέτοιο;

Ι. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ: Δεν είναι ανάμνηση ενός προσώπου. Επιμένω δεν είναι μνήμη προσώπου. Είναι μνήμη προσωπικότητας που ήταν σε αυτή την Οργάνωση, που είχε αυτές τις θέσεις, που είχε αυτή την παρρησία.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Σας λέω μετά την Επιτροπή Σερίφη έρχονταν διάφοροι άνθρωποι, βεβαίως έχω μια εικόνα και μερικές εκατοντάδες ή χιλιάδες ανθρώπους. Όταν εκ των υστέρων ακουστεί κάτι γι' αυτούς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Εμένα όμως δεν με θυμηθήκατε.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Βεβαίως σας θυμήθηκα. Και τον κ. Μαρκή θυμάμαι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Είδατε δεν είναι απίθανο να θυμάται κάποιος μάρτυρας καμιά φορά όταν λέει κάτι.

Δ.ΚΟΥΦΟΝΤΙΝΑΣ: Μιλάμε για διαφορετικά πράγματα. Άλλο να είναι κάποιος ο οποίος βλέπει για ένα δευτερόλεπτο κάποιον και μέσα σε μια σύγχυση, ακούγονται πυροβολισμοί και ενδεχομένως οι δράστες είναι μεταμφιεσμένοι και άλλο για μια σχέση μέσα στα πλαίσια του κινήματος των καταλήψεων '79 – '80, μιλάτε για συζητήσεις πολύωρες συνελεύσεις κλπ.

Ήθελα να πω ένα ζήτημα, παρόλο που με τον κ. Καραμπελιά διαφωνούμε σε πολλά, αλλά δεν είναι ο χώρος εδώ πέρα και οι όροι για την συζήτηση, θα ήθελα να μας πείτε για κάποιο ζήτημα, με το οποίο έχετε ασχοληθεί πολύ με το εθνικό ζήτημα, μια που

γίνεται μια προσπάθεια διαστρέβλωσης των θέσεων της Οργάνωσης και συκοφάντησης, μπερδεύοντας επίτηδες τον εθνισμό με τον εθνικισμό.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Το ίδιο συμβαίνει και με μένα δόξα τω Θεώ.

Δ. ΚΟΥΦΟΝΤΙΝΑΣ: Και ο εθνισμός – αν δεν κάνω λάθος – είστε από τους πρώτους που το βάλατε στη συζήτηση μέσα στο κίνημα. Φθάνουν στο σημείο να κατηγορούν την οργάνωση για εθνικισμό, που δεν έχει καμία σχέση με μια επαναστατική οργάνωση. Να χαρακτηρίζουν την 17N εθνικιστική, ή την ιδεολογία της εθνικιστική.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Όχι, πάνω σ' αυτό έχω να πω, ότι αυτή είναι μια παράμετρος που συχνά μου αναφερόταν εξάλλου στο παρελθόν ότι ήταν ένας από τους λόγους ότι μοιάζουμε, ότι μπορεί να είσαι και 17N, επειδή πάνω στα εθνικά ζητήματα και την ευαισθησία για τα εθνικά ζητήματα, είχα μια έντονη ευαισθησία γι' αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δηλαδή είναι άλλο εθνισμός και άλλο εθνικισμός;

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Βεβαίως εθνικισμός είναι η προσπάθεια του επιθετικού μιας στάσης επιθετικής έναντι άλλων χωρών και λαών και έχει επιθετικά χαρακτηριστικά, ενώ εθνισμός ή πατριωτισμός, έχει την έννοια ότι βρίσκω την ταυτότητά μου, αναφέρομαι σ' αυτήν και την υπερασπίζομαι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ξέρετε τον ορισμό του Παναγιώτη Κανελλόπουλου για τον εθνισμό; Ιδεολογική εκδήλωση πίστεως αυτής ταύτης της εθνικής συνειδήσεως προς εαυτήν.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Ναι, το ζήτημα είναι ότι τότε το έλεγαν εθνικισμό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Πολύ καλά, δεχόμαστε ότι είναι άλλο.

Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ: Και νομίζω ότι αυτό το πράγμα, ήταν ένα απ' αυτά τα στοιχεία, τα οποία διαχώριζαν αυτή την οργάνωση από άλλες παρόμοιες από άλλες ένοπλες οργανώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Να πάτε στο καλό, ολοκληρώθηκε η κατάθεσή σας.

Από το site της Ναυτεμπορικής

<https://www.naftemporiki.gr/printStory/60093>

<https://m.naftemporiki.gr/story/60092>

<https://m.naftemporiki.gr/story/60091>

<https://m.naftemporiki.gr/story/60089>